

கடவுள் துணை.

பெரிய புராணம்
அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய
திருநாளைப் போவாரென்னும்
நந்தனார் சரித்திரக்

கேர்த்தனை,
சிதம்பரக்கும்மி.

இஃது

தி.தியாகராயசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

அமரம்பேடு

இரத்தினமுதலியார்

சகோதரர்

அகிருஷ்ணசர்மிமுதலியார்

அவர்களாற்றமது

திருபாலசுழிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895
MADRAS

உ

கா - வுள் துணை,

வி ள ம் ப ர ம்

இதனால் சகலமானவருக்கும் தெரி
விப்பதுயாதெனில், சென்னை முல்லா சா
யப வீதிக்கடுத்த தாண்டவராயப்பிள்ளை தெ
ருவு யெ-வது கதவிலக்கமுள்ள பிரகத்தில் ஸ்தலி
த்திருக்கும் கிருபாலகாமினிலாச அச்சுக்கட்டத்தில் காணு
வித தமிழ், தெலுக்கு, துலுக்கு, கிரக்தம் முதலானபுத்தகங்க
ளும், புஷ்பரதசெட்டியா பத்தகங்களும், காலேஜிபுத்த
கங்களும், வைத்தியசாஸ்திரபுத்தகங்களும், நாதன
ஜாவளிகளும், சில்லரைக்கோர்வைகளும், இன்
னும் தேவையான புத்தகங்களும், அடி
யிற் கண்டவரிடத்தில் விலைசாச
மாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்,

இப்படிக்கு

அமரம்பேடு

இரத்தினமுதலியார்

சகோதரர்

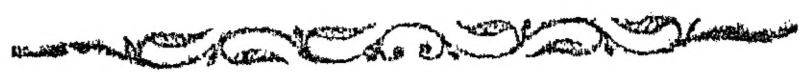
அ - கிருஷ்ணசாமி முதலியார்.

உ

கடவுள் துணை.

கதை யின் வரலாறு.

திருவெண்ணீறுதரித்த பரமசிவனா திருக்கொலு வீற்றிருக்கு
ம்வெள்ளிமலையானது இமயமலையின்பக்கத்திலிருக்கின்றது அதுபெ
ரியோர்கள் பரிசுத்தமனம்போலவும் படிக்கம்போலவும் பலவுலகிற் பு
ண்ணியங்கெல்லாம் திரண்டுருண்டொருவடிவாகப்பிரகாசிக்கின்ற
துபோலு மிருக்கின்றது அதில் இருக்குயசர்சாமம் அதர்வணம்என்னு
ம்நான்குவேதங்களினுசையும் வித்தியாதரர் வீணையோசையும் யச
னைகளுடையமுழக்கமும் வானதுந்துமி முழக்கமும் இனிவிடாதிருக்
கின்றன அன்றியும் தேவர்கள் சிரமலேகளும் கற்பகமாலேகளும்பற்பல
முனிவர்கள்ஞ்சலிசெய்து சாத்துமலர்மாலேகளும் அம்மலைப் பக்கங்க
ளெங்கும் நெருங்கியிருக்கின்றன அது அமரர்சித்தர் அசுரர் தைத்திய
ர்களுடாகளுடர் இன்னரர் நிருகர் கிம்புருடற்காந்தருவற்றியக்கற்விஞ்
சையர் பூதற்பைசாகற் அநதரற்முனிவர் உறகர் ஆகாயவாசிகள் போக
பூமியாளன்னும் இப்பதி னெண்களுக்குத் துக்கப்படத்தக்கது அக்க
யிலாயமலையின்மேல் கோடாகோடி ரூரியப்பிரகாசம்போலும்விளங்
குக்கின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலுக்குமுதல்கோபுர
வாயிற் காவற்றலைவற்கந்திதேவர் அப்பரமசிவன் திருப்பணிவிடைக
ளுக்குத்திருக்கொலு விற்குத் அதிகாரத்துலைவர் அவாவுடைவா னும்தி
ருப்பிரமபெற்றுக் கைலையைக்காக்கப்பட்டவர் தேவர்முதலான யாவ
ர்க்களமேலானவர்பரமசிவனிடத்து அதிகபக்தியும் அன்புடையவர்து
வரால் இரவுப்பகலும் இடைவிடாமல் காக்கப்பட்டவெள்ளிமலையெ
ன்னும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்திலுள்ளசம்யகர்களிலும்சிச்சயசம்யம்
கைவசமென்றும் எக்கடவுளிலும்பரமசிவனேமெய்க் கடவுளென்று
ம்அறிந்தவர் உபமன்னிபமகாமுனிவர் இவர்கிருஷ்ணனுடையதலையி
ன்மேல்கம்முடைய கிருபையால் திருப்பாற்கடலைக் குடித்தவர் சிவ
னிடத்திள்ளவிடாத வன்புள்ளவர்

இந்த உபமன்னியமகாமுனிவர்தம்மிடத்தில் அடியார்களும் பெ
ரியோர்களும் முனிவர்களும் புலகுழந்திருக்கின்ற சமயத்தில் அவ்
விடத்தில் ஆபிரஞ் ரூரியகிரகங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டாப்போலும்
ஒருபிரகாசத்திரண்டி தோன்ற அங்கிருந்தவர்க ளெல்லே லாரும்உபம
ன்னிப மகாமுனி வனாகோக்கி இதென்ன ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்ட
பிரகாசந்தோன்ற வேண்டியகாரண மென்னவென்று கேட்க.

உபமன்னியற்சிவனை தியானித் துச்செரல்லுகிரர்

தென்றிசையில் ஆகனூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவார் என்னுந்திருநாமம்பெற்றவர் சிவனது திருவருளால் வருகிறாரென்று இருகாமுஞ்சிரமேற்குவித்து ஆத்திசையைநோக்கிவந்தனஞ்செய்து ஆளந்தக்கண்ணீர் ஆங்கமெங்குஞ்சிந்த உபமன்னியபோகும்போதுமற்றவர்கள் தங்களுக்குண்டா நியசந்தேகம் தீரும்படி கேட்கத்தொடங்கினார்

எங்களாண்டவராயியமுனிவரே சிவனுடைய திருவடிகளையல்லாமல்லாமல் மற்றொருதெய்வத்தினை டிகளையும் வணங்க மாட்டீரே இப்போது வணங்க வேண்டிய காரணமென்னவென்று முனிவர்கேட்க உபமன்னியர் செரல்லுகிரர்கேளுங்கள் பெரியோர்களே முனிவர்களே மற்றுமுள்ளவர்களே பரமசிவன்தரிக்கப்பட்ட திருமாலையும் திருவெண்ணீர்தனையும் அணிகின்றவர் என்னிடமில்லாது நிறையும்கொள்ளிடம் திருழ்கல்சோழாவளமாட்டி விருக்கும் மேற்காட்டில் ஆகனூரில் தீண்டப்படாதவக்குலத்தில் சேத்திற்செந்தாமரையுற்பத்தியானும் போலும் நந்தனாரொருவர் பிறந்தார் அவற்றிவேகஞ்சூடியும் வெட்டிமைத்தளமாகிய காணியாட்சியும் சிவபணியிடைகள் மரட்சியும் சிவனடியாரைக்காணும் கண்டகாட்சியும் உடையவா இவர் குலாசாரத்தன்மையும்கன்மையுஞ்செய்துமலற்பெய்து தாமசிவபூசைசெய்து சிவாலயங்களுக்கு அறையும் பேரிகைமத்தளங்களுக்குத் தோலுமவாரும் யாருக்குநரம்புமசுவாமிக்கு கோரோசனையும் முறையாகவும் இமையாகவும்கொடுத்தவருவார் சிவாலயத்தில் ஆங்கிசந்தியிற்போய் நூரத்திலிருந்து மனங்கசிந்துருகிச்சிவனை பபாடியாடி வருநாளை யில் திருப்பெருங்குளில் பரமசிவத்தை தரிசிக்க ஆகனூரிலிருந்து திருக்கோயிலில் திருவாயிலினின்றி சிவலிங்கதெரிசனைக்காரண ஆவலாகவும்காவலாகவும்கவணங்கிப்பாடுகையில் பரமசிவனார் சந்திதிக்குமுன்னிருக்கும்நந்திகேசரனா விலகும்படிசெய்து காட்சிகொடுத்தருளினார்.

நந்தனார் சுவாமிதெரிசனைசெய்துவழியில் ஒருபள்ளத்தைக்கண்டு அதைப்பெருங்குளமாய்வெட்டித் தமமுடைய ஆகனூர் என்னுஞ்சேரிக்குப்போனார் இவ்வாறுபலஸ்தளங்களை வலஞ்செய்து ஆத்திலரணிந்தசிவனையேத்தி சிதம்பரத்திற்குச்செல்லமனம்வந்து தம்முடையசாதிகோயிலுக்குப் போகயோக்கியமில்லைவென்று விசனமடைத்துநாளைக்குப்போவோமென்று சொல்லியிருந்தார் சில நாளினிடையா லும்தோகக்கூடாமை யால் அனேகநாள்சென்றும் நாளைப்போவோமென்றபடியால் அவருக்குத் திருநாளைப்போகாரென்று பெயர்வந்தது அதன்பிறகு திருநாளைப்போவார் சிதம்பரம்வந்தபின் சுவாமி அவருக்கு காட்சி தந்ததும் இதனடியில்வரும் ரொண்டிச் சிந்திஞ்சு தெரிந்துக் கொள்ளலாம்.

உ

கடவுள் துணை.

திருநாளைப்போவா றென்னும்

ந ந் த ன் ரீ ச ரி த் தி ர க்

கீ ர் த் த னை.

—(0)—

கற்பகவிநாயகர் துதி.

காப்பு-வெண்பா.

கந்தன் றனையளித்த காதலனார்பேருபெற்ற
நந்தன் சரித்திரத்தை நானியம்பச்—சந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணிகோபுரத்திற் றேடிவளற்கற்பகத்தாள்
ஆல்லும்பகற்றுணையே யாம்,

முக்குறுணிவிநாயகர் துதி.

விருத்தம்,

நந்த ணிகரத்தான்றில்லை நாயகனருளால்வந்த
கந்தன் முக்குறுணியான்றன் நளினபொற்றாள்வணங்கி
நந்தன் டிபரருட்பாலுண்ட நற்புகழ்சொலிப்பின்பேர்
நண்புடலாதிநாளும் நலமுடன்வாழ்குவேனே.

சபாபதி தோத்திரம்

கலிவிருத்தம்.

தக்ககீர்த்துகொள் நந்தன் சரித்திரம்
பிக்ககாதையை பெடுத்தேவிளம்பிட
செக்கக்கோணியின் தில்லைச்சபைதனிற்
றக்கத்தே தமெனுந் தாளகன்சிரங்கொள்வாம்.

திருநாளைப்போவா றென்னும்

சிவகாமிதோத்திரம்.

விருத்தம்.

பாம்பனைத்தந்தையாகப் படைத்துப்பின் பெவருங்காணப்
பாம்பினைப்பணியாய்க்கொண்ட பரையருன்பாதமேத்து
பாம்பினிற்புலியும்பாம்பும்புகழ் பார்த்திடந்தனங்கள்
பரம்படிமுத்திதந்த வருங்கதைபகருவேனே.

சும்பிரமணயர் தெய்வனை சரஸ்வதி

இலக்குமி விஷ்ணு இவர்கள் துதி,

விருத்தம்,

சச்சிதாநந்தசிவனைச்சாரந்த நித்தியாநந்தநந்தன்
உக்சிதக்கதையைக்கீத்தனையாக வுலகெலாந்துதிததிடச்செல்ல
அச்சிலேவேற்கையறுமுகன் தெய்வ யானை செங்கலைமகள் கமலை
பச்சைமான்மற்றும்பரவியதேவம் பாதபங்கயம்பணிசுவேனே

சுந - நாயன்மாற் - திலலைமூவராயிரவர்கள் துதி.

விருத்தம்.

வாதவூரடியாரோடு மற்றறுபத்துமூவற்
பாதமேவணங்கித்தில்லை பதிதனிநாளுமேவும்
போதமூவாயிரத்தோற் பென்னடிக்கமலமுன்னி
ஒதுநந்தன்சரித்திர முரைந்திடத் துணைத்ததாமே

ஒளவையடக்கம்

விருத்தம்.

சிற்பிகள் காண்போற்சிற்தையுமாவக்சச் செப்புநல்லின்புரத்திட்டும்
விற்பனங்கண்டவறிவிலா நெழுதும் விதமெனமுத்தயிழென்னுஞ்
சொற்புகழ்கல்வித்துரை யெலாந்தெரித்ததாயநற்புலவாமுன்னுத்திப்
பொற்புரவிசைக்குங்கீற்றத்தனமிதனை புனிமிசைமதிப்பற்களம்மா

விநாயகந்துதி

தரு-இ-ம்-மேரகனம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

கணநாதாசரணம்

காத் தருள்

கணநாதாசரணம்,

அதுபல்லவி,

பணமாற்சேடன்னுங்கிய பாற்மீதினிலே
குணமாற்நந்தன்சரித்திரக்கிருபைகண்

நெருங்
பாருங்-கண்

சரணங்கள்,

சொல்லும்பரணவமுலற் தூயவேதார்த
தூலங்குமுனிவர் மனத்துகளருத்தருட்
நல்லமீமாதகமுதல்நாடிமுகற்
நாயேன்சொல்லுந்தமிழைநாடி ரட்சிக்குந்

நாதா
போதா
வினோதா
தாதா-கண்

அம்பரமானமன்னுள்ளாடும்பர

எளிக்க

அரைநொடியினில்வலமாகிமனங்

களிக்க

உம்பற்பிராணாகந்தையிற்மாங்கனி

யளிக்க

உளந்தளராமலுண்டமுதல்பாதுய

ரொழிக்ககண்

தேசோங்கரததனச்சிகரமேலேக்கோ

புரத்

தேவீற்றிருக்குமெங்கள் தேவா குண்ட

லாதர

பூசிததவந்த்குவரம்புகுந்தருளு

மாதர

பூமிசைநாடகஞ்செய்யுந்தவோ

மாகர-கண்

புராணிகற்சொல்-விருத்தம்,

வளம்பெருகருமமேமாங்கியவாத்
தூரினில் காழ்ந்திடுமபுலையற்
உளமகிழ்ந்தெங்கள் குடிப்பெயர்விளங்க
வுதித்தநற் நீபமேமணியே
களங்கிலாக்கதிரே யெனப்புகழ்ந்தோதக்
கதித்தகீற் நந்தனாச்சரித்திரம்
விளம்பிடமுதலிற் றோடயம்படித்து
மேன்மைபுமிகப்படித்தனனே.

தோடயம்,

இ-ம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்,

திருவளர்தருமாததாராற்
தருமநெறிநக்கனாற்ப
அருள்வளற்கஜமுகசாமி
அங்குசககரதலநாமி
வண்டணிமாமலந்த்
நன்மெளியங்கு

செறிநிலைகுடிவதாரா
பேராசரித்தரமதனைச்சொல்லவே-ஆஆ
அம்பிகைத்தாருஞ்சாமி
அம்புயத்தாணிதந்துணையேசெய
தாரணமண்டலவாழ்த்தியதீரன்
தாரன்மன்னுங்கதைசொல்லவேஆஆ

ணிதனில்வெகுதொல்லைப்படுவடை சொல்லியப்பாரம்போ லடித்
 திருக்கும்வயற்புகங்களில்மெத்த கொக்கெனும்புள் நிழித்தேதால்நா
 ம்புகளும் அவர்க்கினமில்லைசிறுமீனும் திருநிலைநீளையாடிக்கொ
 ண்டிஅவர்தெந்தினமாவொரு சந்தரமா மிலுபடைமணியனையில் சு
 ட்டி இண்டந்தலைகளில் பூண்டிருக்கும் சங்குதோடுகாதணியும் அரு
 ந்தாவடமேயவர் தூவிடையமணியோ தரித்திருப்பார் தெருவாசற்
 புறந்தனிலை சிக்கிக்கொண்டு கொண்டாட்டமாசிறுப்பார் கையைக
 கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்டமுள்ள மதுவுண்டு கெக்கலிப்பா ப
 றைவாத்தியமும் வெகுநேரதியுடன் இருக்கும்புலைபாடி அதில்சன்
 திருவடிநேசமுடன்தரிக்கும் ஒருபுலைபாடி சாதிமுறமைதனா கல்ல
 ந்தனாரவர்பெயராம் வெகுசல்லலராயித்தத்தென்குலையில் அவர் சி
 வனடியார் அவர்க்காருமெதிரில்லை தாரணியில் கோடி.கோடி. சென்
 மங்களோ முன்னங்குற்றமாச்செங்குற்றவகேம அலதாரமானதுவே
 னசன்அனபுரியும்பேரின்பசகம் கொள்ளைகொள்ளவோ பிறந்தார் தி
 ருக்கோயில்வலம்சுழன்றவனுடன் கொய்யும் பணியிடைகள்சசன்சி
 ந்தைமகிழ்ந்துகுனிந்திடவே மததன பேரிசைக்குமிசை வாகொடுத்
 துப புறந்தோல்கொடுத்தும் மதவாமலேதினமுற்றல்ல வாசர்பெரு
 ங் கோரோசனை தேவாலயங்கள்நோதும் தந்துதித்துமுறுபு பத்தி
 வெள்ளம் பொங்குகோடிக்கங்குகறை என்னுபேதமறியவொண்ணாது
 கண்டர் சாதியில்சேசாவர்பேணிச் சாருந்தொழின்முறையாரும் புக
 ல் திருப்புன்கு சென்றானைக்கண்டு சேவித்திசைபாடிப் பாதவித்த
 பின் தில்லைசிதம்பரத்தைக்கண்டு சேவிக்கவேண்டுமென் னுனனுடன்
 நாளைப்போவேனென்றாராம் தனனைநாடும்பறையர்களைாடிவந்து அ
 ண்ணை நீபோகாதே நமக்காண்டைபொல்லாதவன் வேண்டிக்கொ
 ள்ளான் பார்ப்பாரசாதியாண்டே இன்னபாடுபடு முழக்காமெங்கேந
 மக்குந்திருநாளோ அந்தரு யமுண்டே எனையாயபிற வென்றேத
 டைசெய்தார்சிவனிலைக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டே அறியா
 துபோலிருந்த செம்பொன்னம்பலத்தாடியைக் குற்றிடவேஆகலாந்
 தனிலிருந்துவிடும் அபயபோலப் பறந்தையாடிக் கித்தில்லைபருகில்வ
 ந்கார்மணந்தேரிகொண்டார் குறையாரிகொண்டாரெண்டாமணி
 யோசைகாதிகேட்டுகொன்றாரைதர்பார்க்கவென்றே கொண்டாட்
 டார்வெந்தார் கையைக்குவித்துக்கொண்டே தனக்காபிட்டதோ வெ
 ண்றேமனமகிழ்தார்தெரு விதியிலேவந்து காலனுடன்கண்டார் தலை
 யாறி இருக்கண்களிலானந்தம்பொங்கிடவே நின்னார் மதிப்புறத்தே
 வெகுநேத்தியென்றரிதைபபார்த்ததில்லை பணிந்தார்பாவரியாய் நல்
 லபாக்கியசாலிகளாகுமென்றார் இதுதானேதில்லைப்பதியென்று எக்
 கலித்தாராடிக கெக்கலிதோர்ஜபாவுன் சந்திதியோ காணைகெகண்

கே. நீதேனசமுடன் தெருவுல்பொடித்துத்தானே அள்ளிக் கேசமு
முதிலுந்தாகமுடன் தரித்தார்திருக்கீராய் காலுசாஸ்திரவேதங்கள் பா
ர்த்துணரும் பெரியோரிருக்குரிடம் இர்தப்பேய்விருப்பதுஞாயமல்
ல நானோபதச்சாதி தில்லைநாதன் தரிசனமாதரவாய்ப்பண்ணாப்படுபா
வி ஆத்தப்பாரிலிருப்பது சீரல்லவே என்மேகுளத்தேதாரம்பிக்கு வ
ங்கிசின்னார் ஓராப்பெருங்கவலைகொண்டு உள்ளங்குழைத்திட வெள்
ளமெனககண்ணீர் கரைபுரள இருகைதொழுதாரவர் பெய்தொழுதா
ர் கீழேபுரண்டமுதார் ஒன்றுக்கேள்விமுறையோகாதாவென்றே த
லைகுனிந்தார் எத்தன்னேவதனை யைக்கண்டு ஆகரிக்குந் தெய்வங்கிடை
யாதோ பாவிசித்ததந்தெனிய விரத்திதத்து வாவென்றழைப்பாரோவி
ண்ணில வானவர்கள் போற்றமுன பிலாக்கனகசகபநடனம் தண்ணீர்
காட்டை களித்திடநாயடி யேன வருத்தித்துதிப்பேனோளந்தன் வாண
ருருகுதுண்ணனை யேஆட்டா பிதன்னவென்று உயிர் ஆங்ககர்விதியை
சுகறறிவந்தார் இரவுப்பகலேயாபாரதைசன்கண்டு விசுவாச முடன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியும் இருப்பாதமுள்ள தில்லைநாயகனை கனவிலு
ருவாகிவந்து காட்சிகொடுத்துகடாட்சித்தபின் அரியினிடமுழுகி வெ
கு இன்பம்பெருகிய அன்பருடன் வேதமுனிவடிவாய்த் தில்லைவேதி
யர்வேதியர் கைதொழுகா ஆங்கம்புகிதமாய் செம்பொன்னம்பல
த்தாடிய சம்பிரமத்தைககண்டா ரறிந்திலரால்

கீர்த்தனம்- இ-ம-எ னுருலகாம்போதி-சாப்புதானம்.

பல்லவி.

நீசனாய்ப்பிறந்தாலும்

போதும்

ஆசையுடன் ம்பலவன டையிருந்
சரணங்கள்.

தாலும்நீச

கோதிலாத்வங்கள்

புரிந்தாலும்தங்கள்

குலவண்ணமதவருக தெறியி

லிருந்தாலும்

வேதமுடிதாவுமுணர்

தாலுமமாயை

விலகாது ஒருநாளுந் துலையாது

துன்பம் நீச

களவுகொலைசெய்து

வந்தாலும்பழிக்

காரமுடன் எந்நேரங்கடழியிருந்

தாலும

வளமறலேவாழ்வுகெட்

டாலும நல்ல

மணிதனவனிடமாகநலிபனு

காது நீச

எத்தகருமங்களசெய்

தாலுமஎங்கு

மிடையாதகொடையாரியெய்மவிரும்

தாலும

கோத்திரகீர்த்திரிசுந்

தாலுமஎங்கள்

கோபாலகிருஷ்ணன் தொழுமபாதம்

நினைத்தோன் நீச

வசனம்

இப்படியே பத்திசெய்தால்போது மற்றசாதி வருணச்சிரமமங்
களினாலே ஒன்றும்பிரயோசனமின்னுமென்றும் ஒருஇதிகாசத்தைச்
சொல்லுகிறா பூருவத்திலே தில்லைவெட்டியானென்றும் ஜாம்பவ
னென்றும்ஆதனார்ந்தசாம்பனென்கிற திருநாளைப்போவாரென்னு
மபேர்பெற்ற இம்முன்றுபோகளுந் திருச்சிற்றம்பலத்தை ஆடைந்தா
ர்கள் இம்முன்றுபோகளில் நந்தசாம்பவனென்பவன்மாத்திரம் தில்
லைமூவாயிரம்போகளும பார்க்க சாப்பிரவேசமானொன்றுசொல்ல
ரிஷிகளெல்லா மானந்தமடைந்து உபமன்னியமகாரிஷியைப் பிரதட்
சணஞ்செய்து டாடிவணங்கிஆஞ்சலிசெய்து ஓய்வ மி எல்லோரும்
பார்த்திருக்கையில் முத்தியடைந்ததிருநாளைப்போவாரொன்னும் பெ
யர்படைத்துபேருபெற்ற சிவபத்தருடைய சரித்திரத்தைச்சொல்லு
ங்களென்று ரிஷிகள் பிரார்த்துகேட்கும்போது உபமன்னியமகாரி
ஷியானவா மிகவுஞ்சந்தோஷமடைந்து ஈஸ்வரனுடையகுணங்களை
வானிப்பதைப்பார்க்கிலும் ஈஸ்பரமக்தர்களுடையகுணங்களைச்சொ
ல்லுகிறது மெத்தவுமபுருஷாந்தமென்று சொல்லத தொடங்கினார்
சிதம்பரத்திற்கு நாளைக்குப்போவேனென்று சிலநாள் நந்தன்சொல்
லிவந்தபடியால் நந்தனுக்குநாளைப்போவாரொன்று பேருண்டாசனஆ
கிலும் ஈஸ்வரனுடையகுணங்களைச்சொன்னாலும் சொல்லலாம பத்
தருடைகுணங்களைச்சொல்லயாவர்க்குத்தெரிந்தமட்டு சொல்லுவோ
மயிரிசிலிர்த்து ஆனந்தகண்ணீர்வடித்து மனங்களித்து பரமசிவனை
நினைத்து வாயால்துதித்து ஆகதுமா ஆக்துமிகளாயிருக்கின்றதாபந்
திரியங்களினாலே வருத்தத்தையடைந்திருக்கிறசேந்துகளுக்கு அபி
ரம்மவருட்சிதம்போலே நந்தனாருடைய புண்ணியத்தால் அபி
தைவருட்சிக்கத்தொடங்கினார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-சங்கராபரணம்-ஆதிதாஸம்

பல்லவி.

நந்தன்சரித்திரமானந்தம்ஆனானுமத்தி

யந்தமபக்திரச கெந்தஞ்சொல்லச்சொல்ல

நந்தன்

நந்தன்சரித்திரமவெகு அந்தஞ்சிவனாருக்குச்

சொந்தத்துலையும்பவ மந்தர்கேட்டபோக்கு

நந்தன்

ஏதுஇவனைப்போலேசாதுபூமியிலிருக்

காதுஅரிதுஇருகாதுபடைத்தபோக்கு

நந்தன்

வாழ்மனதினபிப்பாடி அரகராவென
 ஞாழ்கனகசபை நாடிச்சேருவேனென்ற
 அண்டர்கொண்டாடுஞ்சோழ மண்டலந்தனை சூழக்
 கொண் டிதற்காநாட்டுக் விண்டு ஆதரி நூல்வாழ்

நந்தன்

நந்தன்

கோத்தனம் - இ - ம - கமாசு - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

திருநாளைப் போவார்சரித்திரம்
 தேனிலும் பாலிலுமினிதுகண்டிற்
 சித்தமுருகியசுவையோகிகளுந்

திருநா

கர்த்தமிது வென்றனுதின மபணியும்

திருநா

மேதினிபுகழுமாதநூர் விளங்கவந்தமாகவுஞ்சாதனை பெருகிய

பேதமில்லாதவன்வேதகுருநாதனைப்பணியும்

திருநா

மனதிற்குற்றமில்லாதவன்நிந்தைவஞ்சனை மாய்கைசொல்லாதவன்

கனவிலுமரினவிலும்சிவபதங்குருபதம்

திருநா

கருத்துரைகளித்திதுப் பெருத்திடவாசலும்

சாதிமுறைதவராதவன்பவசாசத்திடைமுழுகாதவன்

திருநா

பதமாயாதிகளாகியவுலகம்

பொய்யிதுமெய்யிதுவல்லவென்றறிந்திடும்

திருநா

பெரியபுராணச்செய்யுள்

விருத்தம்

பகர்த்துலகுசீர்போற்றும் பழையவளம்பதியாகும்
 திகழ்த்துபுனல்கொள்ளிடம்பொன்செழுமணின் துரைக்கரத்தான்
 முகத்துதம் விருமருங்கு முளரிமலர்க்கையேற்கும்
 அகனபனைநீர்நன்னாட்டு மேற்காநாட்டததுந்

வசனம்

கொள்ளிடத்துக்குச்சமீபமாகிய உலகமெல்லாம் புகழும்படிக்கீ
 ர்த்திபெற்றிருக்கின்ற அமரபதி அளகாபுரிபட்டணத்தைதேவாந்செ
 ய்யும் மாடமாளிகைகூடகோபுரத்தோடு மணரிமாதிகள் வெள்ளாட்டி
 கள் வேலைசெய்யும் செல்வத்தோடும வேதவேதாந்ததத்துவஞானம்
 றிந்து சகலசாத்காரம்பெற்ற வேதியரோடும் மற்றமுன்றுவருணாச்சி
 ராமங்கள்கோட் சூழப்பட்டு பூலோகதிலமகமென்று சொல்லப்பட்ட

டஆதனாரொன்னுங்கிராமத்துவெளியில் நடுநஞ்சைநிலங்கள்ளாலே குழப்பட்டிருக்கிற கடைசாதியாற் குடியிருக்குஞ்சேரியைக்கொண்டாடிச்சொல்லுவார் ஏன்னென்றால் ஸகாந்தபுராணத்தில் அஞ்சுதேவர் காண்டத்திலே சிவபத்தன்குடியிருக்குஞ்சேரியைக்கைகலாசமென்னுவார் ணித்துச்சொன்னபடியால் உபமன்னிலபகவான் மிகவுங் கொண்டாடிச்சொல்லுகிறார்

சிந்து,

பழனமதுங்கணையும் பழைப்பாடியதுங்கணா வீதிதலில்கணாபேபடர்ந்திருக்கும் அதைச்சுற்றிலும்நாய்கள் குலைத்திருக்கும் பாந்தோடிவட்டமிடும் இளம்பச்சைபிசிறைமேலிசைக்கொண்டு கோழிக்வுங்குங்குரலுங்குரலுமபாமும் கொல்லையருகினில் வெள்ளெலும்புமநரம்புங் குவித்திருக்கும் பலகெட்டிமிதித்திடும் சூட்டைகளில் நண்டோனடியிருக்குஞ் சிறுநத்தைகள்வலுத்திருக்குந்தோலுருங்கேகணிகளில்வெகுதொல்லைப்படு மாடைசொல்லரியாப்பாமபே அடித்திருக்குமவயறபக்கங்களில் மெத்தநொக்கெலும்புங்கிழித்தோல் நரம்புகளும் அவர்க்கினமில்லை சிறுமீனும்லரும் தெருளில் விளையாடிக் கொண்டு அவற்தெந்தினமபாடுவோர் சுந்தரமாம் இலுப்பை மணியனாயில் கட்டி இண்டந்தலைகளிலபூண்டிருக்குந்தலைகளில் பூண்டிருக்குஞ் சங்குதோடுகொதணியும் அந்தகாடுமேயவர் தூவிடமாயமணியோதரித்திருப்பார் தெற்குவாசற்புறந்தனிலேசிக்கொண்டுகொண்டாட்டமாயிருப்பார் கையைக்கொட்டிக் கொண்டு தனக்கிஷ்டமுடன் மதுவண்ணெக்கலிப்பாற்பறவாத்தியமும்வெகுநேத்தியுடனிருக்குமபழைப்பாடி அதில்நசன்திருவடிநேரமுடன்தரிக்கும் ஒருபுலையாவர் சாதிரமுறைந்தவராதவராம நந்தனாரவாபெயராம்

வசனம்.

இவவிதமாய்க்கடையரிருப்பின் வரப்பினில்வாழ்வாற் இப்பரிவுடன்சிவன்கழற்கேவினேத்த வுணர்வோடுமந்தராபதி லூற்புலமை யாண்டதொழில் நாமயத்திலொப்பிய நந்தனாரொருவ ருண்டாயிருக்குப பழைப்பாடியில் பரமசிவபாதாவிந்தத்திலிருந்த அந்தாக்நப்பொருந்தினவராகிய நந்தனாரடிகபுத்திபரித்திருந்தா வீக்கடன்றேற்றில்விழுந்தாலுமபிள்ளைபூச்சிமேல்சேரொட்டாது அத்தன்மைபோல எத்கனைகாரியமிருக்கினும் முததியளிக்குங்காத் தனைய அத்தனைகனதுசந்தனாகிய சிந்தத்தில் நித்தமும்வைத்து உத்தமவித்திபெற்றிருக்கா மற்றதுமறந்தாற்கற்றதுமறந்தார் உற்றதுமுணர்ந்தாற் இப்படிபெல்லாருமிருந்தும் கல்லருணமில்லாமற்போனால் உலகம்பொல்லாங்குசொல்லுமல்லவா

சிந்து.

இவ்விவகுநல்லவராமிக்தத்தொல்லுலகில் அவரேசிவனடியார்
வசனம்.

என்று ஆச்சரியங்கொண்டு சொன்னபடியினாலே யிவனாய்போ
லபத்திமாக்கத்தில் மிகுந்தவராயிருந்தவர் ஆகிருக்கிறார் ஆகிருப்பா
ர் எனது இளைச்சொல்லப்போகாதனைக்கடந்த பரமசிவ பத்திமானெ
ன்று சொல்லப்படும்

சிந்து

அவர்க்காருமெதிரில்லை தாரணியில் கோடிகோடி சென்மங்க
ளோமுன்னங்குற்றமறச்செய்த நற்றவமே அவதாரமானதுவோ நசு
ன் அன்புபுரியுப்பேரின்பசுகங்கொள்ளுகொள்ளவோ பிறந்தாற் திருக்
கோயில்வஞ்சமுன்னுலகன் செய்புமபணிவிடைகள்

பெரியபுரானச்செய்யுள்

விருத்தம்.

ஊரில்விடுபறுத்துடவை யுண்வுரிமையாங்கொண்டு
சாற்பில்வருங்கொழிச்செய்வார்தலைநின்றார் தொண்டி னுற்
காரிலையமுக்குடுமிப் படைபண்ணல்கொயிரொரும
பேரினையேமுகலால் முகக்கருவிரவினுக்கும்
பேர்ணவதேதாள் விசுவா நென்றினை யனமபுகலுமிசை
நோ வெத்தவீணைக்கும யா முக்குநிலவமையாற்
சோவுநே நந்தியந்தேவர பிரானாச்சனைசட
காற்வத்தினுடன்கோ ரோசனையுனிவையித்துள்ளார்

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரம் நந்தனாற்சிவஸ்தலங்கள் தோறுமபோய்சுவாமி
னாததேவத்திரஞ்செய்கிறதெப்படியென்றால்

தரு இமகாமபோதி ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

செந்தாமரைமலற்கு

செந்தாமலற்கு

எந்தபிராணக்கவிஷைக்

நீசெய்திந்தாற்பன

சிவசாரணமுந்நி

திழிலவதாந

மோபைகருபமேடையும

ளாட்டமசிறந்தகேனாற்

கோரோசனைமேற

ளாட்டம

நூனசம்பந்தரெனக

மாகவந்தசேற்காழி

புவனாட்சகனநிருநிலை
பூரிபீதாந்வெகு
ஒருபொற்புறமுமதி
துவந்தவிஸ்வனாகா
ஒருமுகக்கருவிக்குத்தோல்
யீவுவித்புகழுவந்தன்
உமையொருபாகத்தி
ஒருபகவின்கன்
சமைத்துபின்மனுநீதிச
வந்தவாருர்ச்சென்றான்

நாயகியேற்றிப்
வாக
ளோங்கியமாபூராத
திசனாமிகத்தொழுது
நரம்பிவைத்தந்தா
பெயரை
லுயர்பரமன்றரும்
ராகமாய்வேடஞ்
சோழன் தனகருக்காட்சி
பக

வசனம்

பின்னும்நந்தனா தான்செய்யுந்தருமமேதென்றால் இவாபுலைய
னாபடியால் சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய்-வீதியைச்சுற்றி சந்திரியில்
வந்துதடிவிழுந்ததுபோல் உடல்பணியப்பணிந்து புழுதியில் புரண்
டு மயிர்சிலிற்பபக் கண்ணீருதிய வாய்குளறிஉணாதமொழி ஒருசரம
முது ஒருதரந்தொழுது எக்கலித்து கெக்கலித்து ஒருகாஞ்சிரித்து
ருதரம்வெறுத்து சுகமறந்து அகமிகழ்ந்து அளக்கண்ட மெழுகது
போலுள்ளமுருகி ஆனந்தவெள்ளப்பெருகி கள்ளங்கருதிச்சிவனேயே
ன்றுவாய்வலிக்கப்பேசி கைவலிக்கக்கொட்டி கால்வலிக்கக் கூத்தாடி
நிற்பவொருமுகத்தஞ் சித்திரத்திலெழுதும் பதுமைபோல் கண்
ணிமையால் வாயசையாமல் ஆலையடித்தோய்ந்த உடல்போலநிறைந்
துதன்னைமறந்திருப்பாற் தன்னினைவுவந்து பரவசந்தெளிந்து ஈசனை
ப்பணிந்துகொண்டுவந்த பணிவிடைசெலுத்தக் கோவிலாற்கேட்கக்
கும்பிட்டுச்சொல்லுவாற்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

வாரிருக்குதேதாலிருக்குதுவாந்நிக்கொள்ளுவினோமத்தளங்கள்
பேரிசைக்கும்வீணைக்கும்நல்லவிருக்கிக்உட்டுமவிச்சை
பேரிருகருதுபோதுஞ்ஞிமபெருமைவாய்வொண்டாடி தினஞ்
சிற்றைகின்றதில்லைப்பதியில்சேருதற்குபாபத்தேட
சிறியன னான்சாதி யொன்றாமறியாதனதுநீனைமு
சிவபெருமானுக்கடியேன்செய்யுமபணிகிலையிது

நித்து.

செய்யும பணிவிடைகள்ஈசன் சிற்றையகிழ்ந்து குனிந்திடவே
மத்தளபேரிசைக்கும் இசைவாற் கொடுத்ததும் புறந்தோல் கொடு

த்துமறவாமலே தினமும்நல்ல வாசம்பெருகுந் கோரோசனையுமதே
வாலயங்கள் தோறும் தந்துசித்தமுநிரியபத்திவெள்ளம் பொங்கோடி
க்கக்குக்கணாயென் னுபேதமறுவெண்ணுதுக்கண் டர்சாதிமில்நீசனவர்

வசனம்

இப்படிபக்குசெய்யாநின்ற நந்தனாருடைய வரலாதேதென்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-துக்கடர-ஆதிதாளம்.

ஆகநாரிலொருவேறுபற்குள்ளே அடுமைக்காரப்பறையன்
குதுவாதுமொன்றுக்கொரியாதவன் பரிசுத்தமானபத்தன்
கோநிலாதவங்கல்சாதிபர்க்குச் சிவகுணங்களைமிகச்சொல்லி
காதலோடுதிருப்புகைநீசனைக் கண்டுவருவமென்றார்

நந்தனார் சிவதரிசனஞ்செய்ய வேண்டியதற்காக தங்கள்

சாதியரைக்கூப்பிடுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்செஞ்சுருட்டி-ரூபகம்

பல்லவி.

சிவலோகநாதனைக்கண்டு சேவித்திடுவோம்வாரீர்

சிவ

அநுபல்லவி.

பவமயங்களைப்போய்க்கி ஆவர்
பரமபதத்தைக் கொடுப்பா மந்த

சரணங்கள்.

அற்பககத்தைநினைத்தோம் அறன்றிருவடிமறந்தோம்
கற்பிதமானபிரபஞ்சம்து கானல்சபைபோலேயெண்ணி
ஆசைக்கடவில்லிமுந்தோயினி யறிவுக்கரிவையிழந்தோம்
பாசமகலவழிதேவடாமல் பரதன்க்கும்பாவியேனோ
மரணிடச்சென்மங்கொடுத்தாற் தன்னைவருந்தக்காங்களத்தார்
தேனும்பாலும்போலல்சென்று தேரடிமில்நின்றகொண்டு

சிவ

சிவ

சிவ

பெரியபுராணச்செய்யுள்-விருத்தம்.

திருப்புகைகூர்ச்சிவலோகன் சேவாடி கண்ணிகினைந்து
விருப்பிடுவோதந்தமபணிகம் வேண்டுகனசெய்வதற்கே
அருத்திடுவொருபட்டம் காதலார்த்தனினில் றும
வருத்தமுருக்காலினால் வந்தவ்வுர்மருங்கனைந்தார்

வசனம்.

நந்தனாரிப்படிச் சிவலோகநாதனைச்சேவிப்போமென்றுநெடுநா
ளாய்ச்சொல்லி நிச்சயஞ்செய்யந்தனரும் பறையர்களுக்கு முண்டா
னவாக்குவாதம்.

ஆவர்கள்-தவஞ்செய்யுஞ்சடங்கிது வல்லவோ பறையர்கள் செய்தால்
பாவமேயென்றும்

நந்தன்-தேருந்திருநாளுக்குமிருந்துபோருவோம்வாருமென்று
வருந்தியழைத்தார்

ஆவர்கள்-பொறுமபேறுமிதுபுண்ணியமல்ல இரிபோவோமென்று ப
திவனாயுமழைத்தார் சேரினையநீங்கி சிலதுபோவந்தாம்

பதினொருபேர்கள் பண்புடன்வந்தார் நந்தன்மாடுபோல்நாணமார்க்க
ம்பொழிந்துகவழனிபோலே தானங்கேதின்னார்

ஆவர்கள்-சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்றாநந்தன்வெருங்கை
யோடேபோக லாகாதென்றார்

வாருடன் தோலுவரிசையாய்க்கொண்டார் ஆவர்கள் சேரியினுள்ள
சீரிதுவென்றார்

நந்தன்-வந்தபுலையருக்குபததி பெருகவே நெற்றியில்நீரிட்டார் ஆவர்
சத்தியந்திதானென்று மெத்தவுங்கும்பிட்டார்

கீர்த்தனம்-இராகம-வரானி சாப்புதாளம்.

இவர்-சீங்காரமான பன்னாடினார்

ஆவர்-அங்கங்குளித்தன்கொண்டோடினார்

இவர்-கோரோசனப்பையைபெடுத்தார்

ஆவர்-தாசாளமாய்வாசக்கொத்தார்

இவர்-சிவமந்திரஞ்சொல்லிச்செய்தார்

ஆவர்-தவமிதேயென்றுச்சரித்தார்

இவர்-ஆசைப்பெருங்கடலதாண்டினார்

ஆவர்-ஒசைப்படாமலேவெண்டினார்

இவர்-அளவில்லாவானக்கமடைந்தார்

ஆவர்-அளவில்லாக்காடிசிப்பெற்றிருந்தார்

இவர்-திருப்புன்கூர்சனைப்பாடினார்

ஆவர்-விருப்பமோடிவணக்கொண்டாடினார்

வசனம்

இப்படி எல்லோருங்கூடிச் சிவனை அடிக்கடி வணங்கி ஆரகரணெ
ன்றுரைத்திருந்தம பரமனேமறிவார் இப்படி நத்தனா பதினொரு
போபறையரோடு திருப்புன்கூர்வந்துசேர்ந்தார்

சுவாமி

கலவந்துவீதி வலம்வந்துகண்கள்

சலம்வந்துசோரும் பலம்வந்துதெங்கள்

நந்தனாச்சரித்திரக்கீர்த்தனை

கக்

சூலஞ்சுத்தமாச்சு மலம்வந்துபோச்சு
நிலங்கொண்டோமென்று நிலங்கொண்டிருந்

வசனம்.

அந்தஸ்தளத்திலே நத்திமிகவும்பெரியதானபடியினாலேலிங்கத
ரிசனஞ்செய்யநத்தி மறைத்திருப்பதால் நந்தனா துயரமடைந்துசொல்
லுகிறார்.

தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்

கண்ணிகள்.

அரகரதிரிபுரந்தக சீவகராவெங்கள்

எங்கும்

ஆம்பிகையொருபாகா

போகா

நிரந்தரமாயென்னு வெண்ணைபோலவிருந்து

நினைப்பவர்க்கருள்

வெண்ணைவிடைமேல்வரும விமலநயசிவாய

நால்வாக்குத்

விளங்கும்வேதமுடிவே

தெள்ளுந்ச்சிவஞ்ஞான போதமளிக்கவந்த

வடிவே

சிறந்தமெய்தவ

மானும்மழுவும்மரகத வாகுவலயமும்

எளி

மல்குலகுலபாணி

தேனுங்காணத்தரிசனைதரவனையுட

தோணி

னெழுந்தருள்வீரிக்கு

மன்னுஞ்சந்நிதிமுனம் மருவுமிடபதேவா

முன்னம்

மறைந்திருக்க நினைக்கானேனே

என்னவினைசெய்கேனோ கண்பெற்றபாவந்தானோ

கூணேனே

இதயத்தில்கிழ்ச்சி

சுவாவி

சிவலோகநாதன் திருச்சன்னிதானம்

மலையாகியநத்து மறைந்தகிதிங்கே

பலகாலன்செய்த பாழ்வினைகுவிந்து

மலைபாகியிப்படி மறைத்ததோவென்றார்

செனம்

என்றுசொல்லியநந்தனாற் பின்னுஞ்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வழிமறைந்திருக்குநீ

மலைபோலையொரு

பாடுபடுத்

திருக்குநீ

பாவிபறையனிந்தவூரில்வந்துயிவன் பாவந்திரேனோஉந்தன்
பாதத்திச்சேரேனோளறேனோ சிவலோகநாதா வழி
தேரடியில்நின்றதெரிசித்தாலுமபோதும் கோயில்வர மாட்டேனே
ஐயேஓரடிவிலகினால்போதுமங்கேநின்று உற்றுப்பார்க்கச் சற்றேறி
லகாமல் வழி

வசனம்

இப்படிநந்தனும் தரிசனங்காண ஓயாமல் அலட்டும்போதுகவா
மிக்கனாம்கிறங்கி நந்தியைவிளக்கச்சொன்னும்

பெரியபுராணச் செய்யுள்

சீரோறுமிசைபாடித் திருக்கொண்டந்திருவாயி
நேரேசும்பிடவேண்டு மெனநினைத்ததற்குநேர்வாற்
காரேறுமெய்ப்புன்கூற் கண்ணுதலாந்திருமுன்பு
பேறேற்றைவிலங்கவருட் புரிந்தருளிப்படுத்தாற்

கீத்ததன்ம-இ-ம்-துக்கடாருபகதானம்

ஒறுநாளும்வாராதபத்தன் திருநாளைப்போவாரொனஞ்சித்தன்
உலகெங்கும்பிரசித்தங்கண்டு ஒதுங்காமலிருந்தகுற்றம்

கீத்ததன்ம-இ-ம்-துக்கடா-ருபகதானம்

பல்லவி.

சற்றேவிலகியிரும்பின்னாய் சந்திதானம்மறைக்குதாம்நீ சற்

அதுபல்லவி

நற்றவம்புரியுமநம்மை திருநாளைப்போவாந்வந்திருக்கிறும்

சரணங்கள்.

சர்திமுறைமைபேசுறான் தன்னையிகழ்ந்தயேசுறான்
கோதிலாதகுணமுடையோன் கோபங்கொண்டால்தானமாட்டோம
வேதகுலத்தைபோத்துறான் விரும்பியேற்றுகுறான் சற்
பூதலத்திலிவனைப்போலே புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை சற்
பத்தியில்கரைகண்டவன் பாறத்துபாறத்துண்டனவன்
சித்தங்குறையில்நமதுசெல்லம் முற்றுங்குறையுந்தயவுசெய்து சற்

வசனம்.

இப்படிஸ்வமிசொல்ல நந்திவிலகினும்

துக்கடா

நந்திதூரவிலகிநின்றும் தன்சாமிமனைதொண்டார
இவன்நல்லபத்தனென்றும் அடங்காதவெட்கங்கொண்டாற்

கோத்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

மற்றதெல்லாமபொருப்பேன்
முத்திரா லுங்கொடுப்பேன்
பத்தனாக் குக்குற்றஞ்செய்தா
லதைப்பொறுக்கமாட்டேன்
இடுக்கென்றவரைத் துடிக்கப்பேசி
அடிக்கப்பொருக்கமாட்டேன்
பசிக்குதென் துவருகையிலொருவன
பொசிக்கப்பொருக்கமாட்டேன்

மற்ற

மற்ற

மற்ற

மற்ற

சனம்

இப்படியேசுவாமியொல்லாமபோது நந்திமனது கலங்கி தூரவிலகி
நின்றான் நந்தன் சிந்தைகுளிர்த்து அளவில்லாத ஆனந்தமடைந்து குதி
த்தார்கெலித்தாற கொண்டாடினார் துதித்தாற்றிருவடியுள்ளே பதித்
தாற்றங்கும்சிவமாகப் பார்த்தாற்

கடுக்கா

குதித்தாற்றங்களித்தாற் உள்ளங்களித்தாற்
பன்னாபடித்தாற்கண்ணீர் வடித்தாற்பற்களைக்கடித்தாற்
ஒருகாந்நடித்தாற் இருதாந்நடித்தாற்
இப்படிதரிசனஞ்செய்தார் நந்தனாந்தரிசனஞ்செய்தார்

துக்கடா--ஆதிதாளம்

சட்டமாகச்சந்திதானங்கண்டு துடை
அஷ்டமூர்த்தியெவருக்குமென்று
கஷ்டமானசமுசாரசாகரந்
இஷ்வதெய்வசிலைகநாதனை
மட்டிலாதசந்தேதாஷங்கொண்டுதான்
சென்மங்கெட்டதென்று
இஷ்டமானதன்செனங்களைமீம்வர
சிங்கக்குட்டிபோலவே

தட்டினாற்கைகொட்டினாற்
கூத்தாடினாற்பண்பாடினாற்
தாண்டினாற்மெய்வேண்டினா
ளண்ணினாள்ளநண்ணினாற்
பட்டபாடுகளைப்பேசினாற்
தன்னையேசினாற்
கட்டிமுத்தமிட்டிலாவினாற்
தாவினாற்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்

பல்லவி.

தெரிசனன்செய்தாரே நந்தனாற் தெரிசனஞ்செய்தாரே

அறுபல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தோற் தேன்மழைசொரிந்து
வரிலாசயுடையவியர் வாழிவாழியே

தெரி

சரணங்கள்.

குதித்துக்குதிதுக்கையைக் குப்பிடுபோட்டுத்
துதித்துதுதித்தன்றுன்பங்கள் தீப
போற்றிபோற்றியென்று பொன்னடிவணங்கி
பார்த்துபார்த்துப்பரமானந்தங்கொண்டுத்
அச்சமசந்தவரறிவினுணர்ந்து
இச்சைமறந்தவரோகாந்தமாகப்

தெரி

தெரி

வசனம்.

தெரிசனஞ்செய்தபின்பு கொண்டு வந்தபணிக் கிடைசெலுத்தி அ
வ்விதியிலமட்டையூறுங்குட்டையையக்குளமாய் வெட்டவேணுமென்
றுவிசாரமுற்றுகவாமி இனையறிந்துநாளைப்போவாரா லேசுளமவெ
ட்டதாளப்போகாதென்றுதன்பின்னைய ஆளாகப்போகச் சொன்னார்

துக்கடா.

மாளப்பிறவிபோக்கும்பிள்ளையாவந்தாற்
நாளைப்போவாற்றீயாரப்பா

பிள்ளையாற் நானின்நாளப்பாவந்தே
நாளைப்போவாற் குட்டைக்குளமாய்வெட்டுவே
பிள்ளையாற் வெட்டி னுல்பண்ணிய
நாளைப்போவாற் அதட்டுமெட்டு
பிள்ளையாற் குளம்வெட்டுமெட்டு
நாளைப்போவாற் அற்பமாய்பதக்குநெல்லைக்
பிள்ளையாற் அப்பனேபோதும்போதுமென்
நாளைப்போவார் களித்துநிருவிகற்பமா
பிள்ளையாற் குளத்தைவெட்டுதற்
தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

வென்றும்
னென்றும்
னென்றும்
மென்றும்
மென்றும்
மென்றும்
கொடுத்தார்
றுனாதார்
கிசைந்தார்
கிசைந்தார்

பல்லவி.

தடாகமொன்றுண்டாக்கினா
தடாகமொன்றுண்டாக்கினாற்

கணநாதர்

அதுபல்லவி.

சடாமகுடதான் சாம்பவீ

யுடன்வர

சகலமுனிவற்றமனத்

தாமனாயுமலா

சடாட்சமாகக்குகன்

கணபதியுடன்மன்ன

காதலெலவருந்துன்பப்பேற்

தயனுசிதமென்னதடா

சரணங்கள்

சுதமுலாவியதாமரைபூத்து

அதிக்கமிகுந்திடுஞ்சேற்

கொண்டவரா லுருவைக கணமங்குருதிக்க

சுந்திரமிகுந்தபரவைகள் முழுவினஞ்
 சோமசூரியற்கள் சுகமுடன்
 விந்தையுடனே பலவேள்வியந்தணம்
 விளங்குஞ்சங்கினமுயங் களங்கமில்லாமற்
 ஒதிவிவானதியான துதான் மிக
 ஒதிருமுங்குருகின் குலமுடன் திம்
 ஜேயநிமருவவந்தேவதருநிழலுக
 சுரபிக்கடமனை பமானகள் சூழ்ந்து வந்ததங்கே
 மாதாபல சூழலாற்றிழைத்து அங்கே
 வல்லினை சூழ டவிட்டொடவல்லவற்களுங் கொண்டிடத்தடாக
 வாசனை கங்கியாமல் விடைமுல்லையின் சாலைசந்தனச் சாலை
 வாழைபலாக்கமுதமகனமரனபலாச் சோலை
 ஆசைபாகையிழைசூரவே நடிக்க
 அருமறைபுகாரகளுனினமும் படிக்க
 தேசகலாவுந்திவயந் தீர்த்தமாகுமென் றந்தத
 தினைசுதேவற்களுந்முத்த இசைந்தனத்தன் சொந்தமாக
 நாளைப்போவாற் நிஷ்டைகளைந்நுபாற்றத்தாக்
 சூளமவெட்டியிருக்கவு மதிழந்தார
 பிள்ளைபாரிருக்கக்கண்களிம்காணற்

வசனம்

இதெல்லாஞ்சிவன்செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டுமுன்போ
 லவேகேடையில்வலமவந்துதன் னுடன்வந்த பதினேருபேற்களும் ஆத
 னாற்றவந்துசேற்றந்தார

டெரியபுராணச்செய்யுள் விருத்தம்.

இகதன்மையிசம்மகிழ்ப திலவுஞ்சென்றிறைஞ்ச
 பெய்திருத்தொண்டுசெய்து விரவுவாற்றிசசெழுந்த
 சித்தமெய்திருத்தில்லைத் திருமன்னுஞ்சென்றிறைஞ்சி
 உய்த்தபெருமகாவலுயற் வொழியாதுமன்னுதித்த

சு க து.

பேணிச்சுருமொழின்முறைபாரும்புகழ்திருப்புன்கூற்ச்சென்
 றரனைக்கண்டு சேவித்திசைபாடிப்பாவித்தபின் தில்லைசிதம்பரத்தை
 க்கண்டு சேவிக்கவேண்டுமென்ற வலுடன் நாளைப்போவேனென்

வசனம்

நந்தனாற்றிருப்புன்கூற்சிவலோநாதனைதரிசனஞ்செய்து ஆதநா
 ற்வந்தநாள்முதல் ஊனுறுக்கமுதலானதும்விட்டாற் தில்லையம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலமொன்றோர்சோல்லத்தலைபட்டாற்சேரியிலுள்ளபெரி
யோற்களைக்கூப்பிட்டாற் வணங்கிக் கும்பிட்டுச் சொல்லுவாற்

கோத்தனம்-இ-ம-பியாக்-ஆதிதானம்,

பல்லவி

சிதம்பரம்போவேன் தேறித்தெளிவேன்

அனுபல்லவி

சிதம்பரம்போவேனே தேறித்தெளிவேன்

பதங்களைப்பாடிப்பாற்புகழ்தில்லை

சிதம்பர

சரணங்கள்

ஒருதாஞ்சொன்னு லுலகங்களுய்ச்

சிருவினையனில்லை யென்னுந் தில்லை

சிதம்பர

பாதிராத்திரியில்பண்மறையோதி

வேதியற்போற்றி வினங்கியதில்லைச்

சிதம்பர

திறமொன்றறியாத் தீங்குகள்செடியும்

பறயநாய்ப்பிறந்தபாலங்கள் துலைபச்

சிதம்பரம்

வசனம்,

நானைப்போவாராதனக்கு தெரிசனங்கிடைக்கவேண்டிய தற்காச
க்கற்பகப் பிள்ளையாவேண்டுதல்

விருத்தம்.

காவலுடன்பூரிபடச்சாய்த்திவொன் செங்கமலக்காலத்துக்கி

கோலமிடநடை யிடுந்திருமன்றுள் நாயகனை குற்றந்தீரப்

பாலிக்கும்படியெனக்குன் னருள்புரிவாயென்று நற்பழங்கன்னைத்து

மேலைகோபுரவாசல் கற்பகத்தைச்சிந்தையுள்ளே வேண்டுமோ.

வசனம்

நந்தனா சேரியிலுள்ளபுலைபறவனை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்ப
ரம்போய் தரிசனம்பண்ணவேணும்மென்று ஆசையுற்று புத்திமார்க்க
ங்களைச்சொல்லுற்றாற்.

கோத்தனம்-இ-ம-மாஞ்சை-அபகதானம்.

நானைப்போகாமலிருப்

பேநோ-இந்த

நாற்றராமபுகுன் னஞ்சுமப்

பேநோ-நான்

நானைப்போகாமலிருப்

பேநோ-இந்த

நாறுமுட்டையுங்கண்டேனிப்

பேநோ-நான்

நானைப்போகாமலிருப்

பேநோ-இந்த

நானைவினாக்கழிப்

பேநோ-நான்

நானைப்போகாமலிருப்
 நமதா சக்கஞ்சியோடி யொளிப்
 நானைப்போகாமலிருப்
 ஞானத்தைப்பாசாமலிருப்
 நானைப்போகாமலிருப்
 நாட்டி லீகழுஞ்சென்மமபடைப்
 நானைப்போகாமலிருப்
 நா,தனைக்காணாமல்பொசிப்

பேனே-அந்த
 பேனே நான்
 பேனேசிவ
 பேனேநான்
 பேனேஇந்த
 பேனேநான்
 பேனேதில்லை
 பேனே நான்

ஆனந்தக்களிப்பு.

காணாமலிருக்கலாகாது
 கட்டைகடைத்தேறவேண்டியிருந்தால்
 முத்தியனித்ததிம்
 மூவாயிரம்பேர்கள்பூசிக்கும்
 சத்திக்கிணையான
 சாஸ்திரங்கள்நா லுதேடிய
 காலனைச்சீறிய
 காதிசுருக்குள்ளேசெலுத்திய
 மாலயன் தேடிய
 மாணிக்கவாசகர் பீடினை
 ஆசையைப்போக்கிய
 மானந்தனல்லத்திலாமய
 வசம்பொருத்திய
 மாகாணிகாழவேதாக்கிய
 பாஸகிருஷ்ணன் தொழும்
 பாம்புபுலிக்குகத்தாடிய
 கோலச்சிவமபணி
 கோவிந்தராஜாதெரிசிக்கும்

பாமுன்
 காண
 பாதத்தில்
 பாதம்
 பாதம்வேலை
 பாதம்காணாத
 பாதம்ஜன
 பாதம்
 பாதம்எங்கள்
 பாதம்காண
 பாதம்பா
 பாதம்
 பாதத்திலை
 பாதம்காண
 பாதம்காட்டி
 பாதம்
 பாதம்
 பாதம்காண

வசனம்.

நந்தனார் சிவனைக்காணாமல் காலம்வினாகப்போகலாகாதென்
 றுகூப்பிடுவார்.

கீர்த்தனம் இராகம் நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

எல்லோரும்
 சுகமிருக்குது

வாருங்கள்
 பாருங்கள் எல்லே ரும்

நல்லோரபணிந் தில்லையம்பல

நா தன்பாதம்பணிந் துகொள்வோம

எல்லே கும்

§

கண்ணிகள்.

வாருங்கள் பரமானந்தமிருக்குதுபாருங்கள்

சுடலமெடுதகபின்னே நுமேகண்டி லீ

விடமெடுத் துணடேமெனியன் றேர்வர

வடம்பிடித்திடவாருங்கள் தில்லையில்

இடம்பிடித் துநாமெல்லோருமவாழலாம்

வாருங்

சொல்லடா தில்லையிற்றம்பலமென்று

மெல்லடா வாயைசந்நி திலேரவே

நில்லடாயிந்தநாயம்பிலவியைக்

கொல்லடாசிவலோகங்குடிபுக

வாருங்

கள்ளடாநமதில்லறவாழ்க்கையைத்

தள்ளடாநந்தனா சொல்லுறுதியென்று

கொள்ளடா தில்லையம்பலத்தாண்டவன

பள்ளடாவென்றுபாடிக்கூத்தாடியே

வாருந்

வசனம்,

இப்படிவாருங்கென்றழைக்கபுலையந் வராமலேருக்கநந்தனாகல்
ஊவார்த்தையைசொல்லிப் பரையனா சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொ
ன்னார்.

இருச்சொல்லலங்கார வாக்குவாதம்.

நந்தனார் தில்லையம்பலமென்று சொல்லச் சொன்னார்

புலையாகளப்பேச்சென்று சொல்லச் சொன்னார்

நந்தனார் சங்கராவென்று சொல்லச் சொன்னார்

புலையர் இங்கேவாவென்று நில்லென்றார்

நந்தனாற்சற்றேயாகிலும்சிவத்தியானமபண்ணென்றார்

புலையாநத்தையொடுபானமபண்ணென்றார்

நந்தனா திருச்சிற்றம்பலமென்று பிலகச்சொன்னார்

புலையாவெறுச்சகம்பளமென்று பிலகச்சொன்னார்

நந்தனார் சேரியில்நல்லகாரியமிதென்றார்

புலையர் ஏரியில்நல்லமாரியமிதென்றார்

நந்தனார் விட்டநாள் நினையாம்பெட்டுநாள்மறவாமல்

நிஷ்டைபண்ணுதசென்மம் நஷ்டமென்றார்
புலையர் விட்டவினாயமுளையாமல் நட்டபயிரபலியாமல்

கெட்டுநாளுக்கிராமநஷ்டமென்றார்

நந்தனார் உங்களபுலத்தன்மைபோகுமென்றார்
புலையர் எங்களைக்கெடுத்தாயேபாவியென்றார்
நந்தனார் தேவாதிதேவனைகொரிப்பீரென்றார்
புலையர் பாவாடைராமனைபாவிப்பீரென்றார்
நந்தனார் அனைத்தாளுமீசனைக்கனபுசெய்யென்றார்
புலையர் இனத்தாரைநொந்தவாக்கின்பமேதென்றார்
நந்தனார் தினமுஞ்சிவனைப்போற்றிக்களிப்போமென்றார்
புலையர் பதனாத்தாற்றிநெல்லளப்போமென்றார்
நந்தனார் பெண்ணாசைமண்ணாசைவிடுதலேநன்றும்
புலையர் என்னாளுமுன்னாலேகெடுதலையுண்டாம்
நந்தனார் அப்பனோடு இஷ்டமுடநானிருப்பேன்தடையேது
புலையர் கப்பலோட்டிபட்டகடன்கொட்டைதூற்றாலதீராதது
நந்தனார் பூசத்திருநாளில்போய்வருவோமென்றார்
புலையர் பேசத்தெரியாதபேயாநீபோவென்றார்
நந்தனார் அழுதுமுறையிட்டாலம்பலத்தேகேற்குமென்றார்
புலையர் உழுதுபயிரிட்டால்உள்ளபடிவிளையுமென்றார்
நந்தனார் சித்தமெல்லாமபலத்தேசென்றுதென்றார்
புலையர் புத்தியெல்லாமவேறுபட்டுபோச்சுதென்றார்
நந்தனார் குற்றாலத்தீசனைக்கூறுவீரென்றார்
புலையர் கைத்தாளம்போட்டுக்கதறுவீரென்றார்
நந்தனார் தாண்டவத்தெய்வமே தருந்தெய்வமென்றார்
புலையர் தூண்டிவீசப்பனைதொழுந்தெய்வமென்றார்
நந்தனார் இஷ்டபடிநடக்குமீசனைத்துதியென்றார்
புலையர் கஷ்டபடமரட்டோம்சசக்காதேபோவென்றார்
நந்தனார் கொண்டாடிதெய்வத்தைக்கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர் பெண்டாட்டிதெய்வமேபெருகதெய்வமென்றார்
நந்தனார் நலத்தைக்கொடுக்கவந்தநற்குருவென்றார்
புலையர் குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாலிக்காம்பென்றார்
நந்தனார் பலவழக்கம்நானது வென்மறையாவென்றார்
புலையர் குலவழக்கமறியாதகுருடாவென்றார்
நந்தனார் காக்கறுப்பேன்சிவனைநவிலுவீரென்றார்
புலையர் மூக்கறுப்பான்சைதமொழிந்திரையென்றார்

வசனம்

நந்தனாற்பெரியோருடைய அலுஷ்டானததைப்புலையற்களுக்கு
ச்சொல்லுகிறார்

வேறு.

நந்தனார் கிவளேதெய்வம் கிதம்பாமேகயிலாயம்
தவமேபெருமைதானசம்பிரதாயம்
புலையற் சேரியேசொர்க்கவேறியேகையாயம்
மாரியேதெய்வம்மதசம்பிரதாயம்
நந்தனாற் படிப்பதுஞாயம் பார்ப்பதுமுலம்
குடிப்பதுமதிப்பாவு குசலம்பிரதாயம்
புலையற் பிடிப்பதுகண்டு பொசிப்பதுகுறைச்சி
குடிப்பதுகள்ளுஞ்சலம்பிரதாயம்
நந்தனாற் பாரைக்கடப்பா பறவெளிதானடி
கோழையறுப்பாற் குசலம்பிரதாயம்
புலையற் ஆழத்தில்குனிப்போம் அருங்கோமைவந்தால்
கூழைகுடிப்போம் குசலம்பிரதாயம்
நந்தனாற் ஆசையைப்போக்கிலும்புலனைச்சுட்டு
மரசற்றவாழ்வு மதசம்பிரதாயம்
புலையர் பூசைகன்புரிவோம் பொன்னேருமுலோம்
கூசாமல்வாழ்வோம் குசலம்பிரதாயம்
நந்தனாற் மையத்திலாடிமனக்கயிறுபூட்டி
வையகத்திலிருப்பாற் மதசம்பிரதாயம்
புலையற் கையிலேகையும காலிலேசேறும்
பையிலேபாக்குபாசம்பிரதாயம்

வசனம்

சிவபத்திபண்ணினால் அணிமாதிசன் அடையாள மென்றுநந்தனா
ற்சொல்லுவார்

கோத்தளம் இராகம் கீலாமபுரி ஜமஸப தானம்.
அஷ்டமாசித்தகளைப் பெறலாந்தில்லை
லானந்தத்தாண்டவன கோயிலைக்கண்டு
இஷ்டமுடன் வீதிவலமவந்த யீசன்
இளைபடிதொழுதற்கு இனிப்பிரப்பிலலை
வாருங்கள் வாருங்கள் சொன்னேன் நீங்கள்
வாயாடதோடாவருவீரென்முன்னே

மூலமரிச்சோலைபோதுமுந்தன்
கன்னவேஷமெங்களுக்கள்ளேகிடையாது
பருகுதுகூழ்க்கஞ்சிபோதுமவாய்
பதநிவாரத்தைகன்பேதிபபசமபாதேபோடா

வசனம்.

கீசொன்னபடி கேட்பதில்லைஎங்கள் நிச்சயமநியாமல் பேசாதே
சொன்னபடியே கேட்பதில்லை.

ஏச் ல்.

புலையற் பாப்பாரதெய்வமது பலிக்காதுபறையனாக்
காப்பாற்றமாட்டாதுகைவிடுவீரென்றும்
கந்தனும் பாப்பாரத்தெருவென்றுபாற்த்துபரிதிபோல்
காப்பாற்றாமலல்லவோ கண்ணுதலையென்றா
புலையற் அகெகாதவாற்த்தையை அல்லுமபகலோதியே
பிடிக்கிறீற்பிடிவாதம் போதுமேயென்றா
கந்தனும் கடுக்காயைத்தின்பரோ கன்னலதுபோலவே
கொடுக்காததானாலும் கொள்வீரென்றும்
புலையற் பித்தனென்றுசொல்வாற் போருலகிலெல்லோரும
சத்தியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்றும்
கந்தனும் பித்தனாயிருந்தாலும் பிறவியறுத்தனைவர்க்கும்
முத்துகொடுக்குமநல்ல மூர்த்தியவென்றும்
புலையற் இத்தனைநாளுமிங்கே யில்லாதவாற்த்தையைக்
கத்துகிரீரிதுவென்ன காரியமோவென்றும்
கந்தனும் இத்தனைநாள்சென்று ஈசனடித்தாமரையைப்
புத்திசெய்யின்மனந்தோறும் பாக்கியமீதெனனும்

அகவல்.

பாக்கியமீதென்று பரமசிவபக்தி
மார்க்கங்களுள்ளாம வரிசையாய்திரட்டி
எடுத்தனாசெய்வா ஈனமாஞ்சாதி
பிடித்ததநியாமல் புலமபுவாரன்றோ

விருத்தம்.

வங்கணக்காராலந்தர் வாய்ப்படப்பேசவேண்டாம
சங்கணப்போதேபேசிச் சாதித்துக்கண்டாயன்றோ

பக்குவகாலமவந்தால் பரமனாற் திருநாமந்தான்
சக்கரைப்போலேதேதானுஞ் சாதிப்பாற்முத்திகானே

வசனம்

புலையர்களேக ரானபடியால் பலவிதபலா சொல்லுகிறார்

எசல் கீர்த்தனம் இ ம் புன்னாகவர னி ருபகதானம்.

புலையா ஆண்டிப்பர தேசியாகாரவென் மவா	
வேண்டிதெய்வமதுவிளங்காது	வென்றார்
நந்தனா முன்னுலகுக்கிறை முன்னினு கைகூப்பி	
ஆண்டவனேயென்று அரச்சிக்கு	வென்றார்
வேறொருபுலையாநாத் தைப்பிடுங்கியேகடவுநட்டலிந்த	
சோற்றுக்கவலைவிடுஞ்சுகமது	வென்றார்
நந்தனா கூததுவனாவந்து கூப்பிடுவேனையில்	
மாத்திரைப்பொழுதில்லை மன்னுயி	வென்றார்
வேறொருபுலையற்கா னாமருக்களுமவாழ்நின்றவிடத்திலே	
யானாகிலுமும்புருக்கமுக்கையே	வென்றார்
வேறொருபுலையா முக்குறுணியைப்பாற்ற்துமுணிகியே எள்ளக்கோம்	
காககைபோலவேசும்மாகறிகிறத	வென்றார்
நந்தனா வாக்கிலேசிலநாமம் வராதபாவிகள்	
நாக்கிலேஊசியை நாட்டுவே	வென்றார்
வேறொருபுலையா மடைவாயின்பறவைபோல்மதியாமலிருக்கிரீர	
துடைகாலிநீயென்று சொல்லுவோ	வென்றார்
நந்தனா விடையமீரனை வெட்டவெளியினுன்னி	
அடையாளங்கா னாத ஆடுக	வென்றார்
வேறொருபுலையா மறையோதத்தெரியாத படைபராய்ப்பூயியில்	
குறையாதபுலத்தயமைகொண்டோமே	வென்றார்
நந்தனா புறையநாட்பிறந்தாலும் பரகதேதலாம்	
உறுதிமாதிரிமவேண்டும் உமகருண்டோ	வென்றார்
வேறொருபுலையா தலைசுற்றியாடுது தங்கச்சிகொழுந்தியாத்	
அளகையேநாநென்றறிகிலே	வென்றார்
நந்தனா நலம்புரியுத்தில்லை நாதாவென்றுநிந்தைத்	
திகைப்பேலேயிட்டிட்டுக்கொண்டனாடு	வென்றார்

வேறொருபுலையார் உலகத்திலொவ்வாத உருவேற்றிச் சேரியைக்
கலகமிட்டா பலன்கண்டோர
வென்றார்
நந்தனார் பலகாலஞ்சொன்னுலபலியாது பால்வினை
விலக்காமலிருக்கும்வேழக்கை
யென்றார்
வேறொருபுலையார் திருப்புன்குளீசனைச் சேவிக்கலாமென்று
விருப்பமுடனழைத்தவித்தைதா
னென்றார்
நந்தனார் கலுமபுதினனக்கூலி கையில்கொடுப்பதுண்டோ
இருமபுமனதுகாராயில்லையே
யென்றார்
வேறொருபுலையார் பத்தியில்லாதவன் புலம்புரான் சிவனென்று
கத்தினாலுமென்னகாரியமோ
வென்றார்
நந்தனார் நித்தமுமொருதரம்நினைவுடனேசிவன்
சத்தமிருந்தாலொன்றுந்தாழ்வில்லை
யென்றார்
வேறொருபுலையார் சேரியிலிருந்தாலும் செல்வங்குறாந்திடும்
ஊழைவிட்டாலும்கீ ரொதுங்குவீ
ரென்றார்
நந்தனார் வாருங்குளில்லோரும்மன்னைப்பேரலவே
சேருவோந்தில்லைச்சித்தம்பர
மென்றார்
வேறொருபுலையார் பாலாறுபெருகவேபண்ணையற்பயிரிட்டு
ஆளாமலேவீணுக்கலையுர்
ரென்றார்
நந்தனார் பாலகிருஷ்ணன் தொழும்பா தத்தைநான்கண்டு
நாலாம்பதவியையநாடுவே
னென்றார்

வசனம்.

அவாகளில் ஒருபுலையார் உரைத்துளப்போதுஞ் சிவனைக்கொண்டாடினான் நமமுடையதொழிலுக்குக்கெடுதலுண்டு பண்ணைவிளையா தென்றுசொல்ல நந்தனார் கேட்டுச் சொல்லுவாற்.

கீர்த்தனம் இம் தண்டகம் அதுதாளம்,
அரகரென்றொருகுழிநட்டா அங்கலமே
விளையும்
பாவந்தங்காபற
றுலையும்
சிவசிவா என்னொருகாஞ்சொன்னால் சென்பசாபல்லியாமாச்சு
டண்ணரியகருமமதுவே
யாச்சு
தில்லையமபலத்தெரிசனங்கண்டால்தேவரும்
வந்தாரோ
அந்தமுதவரும்பொருந்
தாரோ
அடுமைக்காரத்தொழில்செய்வது துன்பமாநாளும போச்சே
சென்மமபோனாலும
போச்சே

வசனம்.

நந்தனார்புலையாகளைப்பாத்து அனேகஞ்சொல்லிநானைப்போவே
னென்றுசொல்ல
சிந்து.

நானைப்போவேனென்றாராம அங்கேநாடுமபதையாக னோடின
ந்து அண்ணைநீபோகாதே நமக்காணடைபொல்லாதவன் வேண்டிக்
கொள்ளான் பாப்பாரசாதிபுண்டே

வசனம்.

இப்படிசொல்ல புலையாப்பாரதது நந்தனா சொல்லுகிறார்
தேர்த்தனம் இ ம செஞ்சருட்டி ரூபகதானம்.

பல்லவி.

ஆண்டைக்கடுமைக்காரனல்லவே
ஆண்டைக்கடுமைக்காரனல்லவே.

பரன்

அனுபல்லவி

மூன்றுலோகமுமபடைத்தனித்திடு
மாண்டவா கொத்தடுமைக்காரன்

ஆண்

சரணங்கள்.

ஆசைக்கயிறறினிலாடியவருமபத
பாசமறுத்தவாக்கடுமைக்காரன்
தில்லைவெளிகலந் தெல்லைகண்டேறி
தேறித்தெளிபவாக்கடுமைக்காரன்
சேதப்பிறையணிந்தமபலத்தாடிய
பாதமபணிபவாக்கடுமைக்காரன்

ஆண்

ஆண்

வசனம்.

தன்னையடிமையாகக்கொண்ட வேதியா சொற்கேளாதவரல்லஅ
ப்படியிருந்தும பத்திபண்ணவேனுமென்று புத்திகெரியையசொல்லிக்
காட்டினார்.

விருத்தம்.

தவப்பெறுமுனிவறமெய்க்குஞ்சரித்திரம்கொண்டநந்தன்
பவமயக்கறுக்கவேண்டிப்பகாந்துகொஞ்சுவாலயத்தை
அவகுணங்கொண்டயோரறிந்திடப்போமோவெல்லாஞ்
சிவன்செயலாகுமமாற செய்வதொன்றில்லையென்றார்.

திருநாளைப்போவார் ஆனேகவேதஞ்சொல்ல புலையாகேளாமலி
ருந்ததினாஸ்சிவன்செயலென்றுநாளைப்போவார்சும்மாயிருந்தார்அந்த
ச்சேரியிலுள்ளபுலையர்கூட்டங்கூடி மூத்தோனானந்தனாருக்குபுத்தி
சொல்வோமென்றெண்ணி அந்தச்சேரியிலேவெகுநாளாயிருக்கின்ற
ஒருபுலையன்வயதுபுகுந்துஉடல்களார்ந்துபல்லுகளுநிரந்துதோலுகள்
கருங்கிராம்புதெரிந்துமுதுகுசரிந்துமுழுதும்வளைந்துஅங்கம் சொரி
படர்ந்துதினவிசுந்துஅகனைச்சொரிந்துசெநீவடிந்துஅவ்வுடல்ந
டுங்கி இவ்விதமிருக்கிபெரியகிழநாளாயனுக்கோலூணி கூனிகுருகி
கோணலார்நடந்துவந்து அவன்நந்தனாபாரத்து கட்டியனைத்து
தலைநிமிர்ந்துகண்ணீர்சொரிந்துமார்பில்வழிந்து மனங்களிந்தகாதல்
மிசுந்து ஒன்றுந்தெரியாதவொன்று நினைத்து பரிந்து ஞாலமறிந்து
சொல்லுவான்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாக்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஞாயந்தானேநீர்சொல்லும் ஒய்ந்தனாரே
நம்மஜாதிக்கடுக்குமோ ஞாயந்

சரணங்கள்.

சேரியிலில்லா
செய்துக்கொண்டுவந்த
ஊரிலெங்குமது
உறுதியாச்சுது
சிதம்பரமென்றிற
செய்திடுங்காரியம்
மதம்பிடித்ததுபோ
மண்டலபபறையநக்
பறையருக்கேதுதைப்
பார்க்கவேயுனக்கு
பயல்களுக்கேயுப
பன்னிவைத்தெல்லாம்

வழக்கம்நீர்
பழக்கம்அந்த
முழக்கமவெகு
ஒழுக்கமஇதுஞா
பேச்சுநாங்கள்
பேச்சுஅது
லாச்சுஅந்த
கேச்சுதுஞா
பூசும்அதைப்
விஸ்வாசமசிறு
தேசம்நீர்
மோசமஇதுஞா

வசனம்.

சேரியில் பெரியகிழவனானபடியினால் சாதிவழக்கங்களெல்லாம்
அறிந்தவனாதலால் நந்தனாருக்குஇன்னமுஞ்சொல்லுகிறான்

சுந்து

பாரப்பாஜாதுண்டேஎன்னபாடு முழுக்காமெங்கே நமக்குந்தி
ருநாளோ அந்தஞாயமுண்டோஎன்னமாயமிதுவென்றேதடைசெய்
டு

தாட்சிவன்வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டோயறியாதுபோலி
ருந்தாரா.

பெரியகிழவன்சொல்லிய விருத்தம்.

கழணியைத்தெய்வமெனச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கிகாங்குவித்து
உழுதுபரம்படித்துவிடைதெளித்து முளைகொள்ளநீரோடவிட்டு
பழுதாவேரட்டதனைக்களைபடுங்கி மடையினில்நீராயவிட்டுச் (ன்
செழித்திடவேபொங்கலிட்டுக் காத்தவருயனைவேண்டுஞ் செய்கைதா

கீர்த்தனம்-இ-ம-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சுவாமிதெரிசன நமக்குண்டேபுலைய
சாதுயென்றோவந்த நீதியறியாமல்

அதுபல்லவி.

பூமிதரிசனம்போதும்	வெகு
புண்ணியமேசோறுபோடுமின்ன	மொருசுவாமி
நாத்துநாம்புகளைச்சுமப்பதும்	உழுவதும்
நஞ்சைவயலேசுற்றி	வருவதும்வளமபெற
பாற்த்திசுள்கட்டுவினா	தெளிப்பதுபறிப்பதும்
பாயுமடையைத்திறந்திடுவது	மன்றியிலசுவாமி
சேரிபிடையில்குடியிருப்பதும்	பதருள்
சிதரைத்தூற்றநெல்லளப்பதும்	பார்ப்பதும்
ஊரைவளைந்துதழுக்கடிப்பதும்	மதக்குட
முண்டுகளித்துநாமஉறங்குவ	தன்றியிலசுவாமி
ஆண்டைமார்களிடம்பணிவிடை	செய்வது
மருகில்நின்றவாய்விடுவதும்	நடுவதுந்
தாண்டிநடந்துநெடுங்கோல்பிடிப்பது	மளப்பது
தனித்துசுடலைதினங்காப்பது	மன்றியிலசுவாமி

விருத்தம்.

சாதுபின்முறைமைகாட்டித் தடையறஇப்போதுமென்
வேதமாமுனிவராலும் வினவியுங்கண்டாரில்லை
பேதமாமபுலவருக்குப் பேரின்பநிஷ்டையேதன்
லாதலாலென்னசெய்வோ மென்றமபுலத்தஞ்சுவாரே

வசனம்

பெரியகிழவனைப்பார்த்து நங்கனார்சொல்லுகிறார்

தாட்சிவன்வேடிக்கைதானென்று நாடிக்கொண்டோயறியாதுபோலி
ருந்தார.

பெரியகிழவன்சொல்லிய விருத்தம்.

கழணியைத்தெய்வமெனச்சுற்றிவந்து தலைவணங்கிகாங்குவித்து
உழுதுபரம்படித்துவிடைதெளித்து முளைகொள்ளநீரோடவிட்டு
பழுதாவேரட்டதனைக்களைபடுங்கி மடையினில்நீராயவிட்டுச் (ன்
செழித்திடவேபொங்கலிட்டுக் காத்தவருயனைவேண்டுஞ் செய்கைதா

கீர்த்தனம்-இ-ம-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சுவாமிதெரிசன நமக்குண்டேடபுலைய
சாதுயென்றோவந்த நீதியறியாமல்

அதுபல்லவி.

பூமிதரிசனம்போதும்	வெகு
புண்ணியமேசோறுபோடுமின்ன	மொருசுவாமி
நாத்துநாம்புகளைச்சுமப்பதும்	உழுவதும்
நஞ்சைவயலேசுற்றி	வருவதும்வனமபெற
பாற்த்திசள்கட்டுவினா	தெளிப்பதுபறிப்பதும்
பாயுமடையைத்திறந்திடுவது	மன்றியிலசுவாமி
சேரிபிடையில்குடியிருப்பதும்	பதருள்
சிதரைத்தூற்றநெல்லளப்பதும்	பார்ப்பதும்
ஊவைவளைந்துதழுக்கடிப்பதும்	மதக்குட
முண்டுகளித்துநாமஉறங்குவ	தன்றியிலசுவாமி
ஆண்டைமார்களிடம்பணிவிடை	செய்வது
மருகில்நின்றுவாய்விடுவதும்	நடுவதுந்
தாண்டிநடந்துநெடுங்கோல்பிடிப்பது	மளப்பது
தனித்துசுடலைதினங்காப்பது	மன்றியிலசுவாமி

விருத்தம்.

சாதுபின்முறைமைகாட்டித் தடையறஇப்போதுமென்
வேதமாமுனிவராலும் வினவியுங்கண்டாரில்லை
பேதமாமபுலவருக்குப் பேரின்பநிஷ்டையேதன்
லாதலாலென்னசெய்வோ மென்றமபுலத்தஞ்சுவாரே

வசனம்

பெரியகிழவனைப்பார்த்து நங்கனார்சொல்லுகிறார்

கோததனம்-இ-ம-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்

பலலலி.

பெரியகிழவன்வருகிறான டேரானந்தக்கடலாடி

பெரிய

சரணங்கள்.

பாவிமாயையிலிருந்து
பெரியவரென்றுணர்ந்து
படிபுதந்நந்தனாற்றமகிழந்து
கொடியபாவங்கள் தீர்ந்து
நந்தனாற்சொன்னதரிந்து
பந்தயமயக்கந்தெளிந்து

பாரமுதல்பூதங்களைந்து
பேரின்பலாபத்தையடைந்துபெரிய
பரமசிவபக்திபுரிந்து
குனிக்குறுக்கிநேர்ந்து பெரிய
நானென்னுனாயுமிழந்து
பரவெளியாகக்களைந்து பெரிய

வசனம்

புலையர்களைல்லாங்கூட்டங்கூடி நந்தனாருக்குச்சிதம்பரப்பித்து
த்தெளிய புத்திசொல்லவனுப்பியபெரியகிழவன்நந்தனா டித்துக்கொ
ண்டுஅவருடையமகியையெல்லாம புலையறகளிடத்தில்சொல்லிக்கொ
ண்டாடுவான்.

பெரியகடுக்கா

திருநாளைப்போவார் இந்தசேரிக்குமுருக்கு
மாருக்கும்பெரியவா திருநாளைப்போவார
ஒருதரமாகிலுஞ் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடொன் றுண்மைகூறிய

திருநாளை

அடாதுசெய்தால் படாதுபடுவீரவிடாதுபாவந் தொடர்ந்தே அ
வன்பேரொடாததுபடாதேகையிடிபடாதே வெம்பகையிடாதே அ
ப்பாதிடாகவன்கொப்படாதுபட்டால்விடாதுசலம் படாதவன்பயப்ப
டாதவன் இடங்கொடாதவன் அடங்காதவன்நிலைவிடாதவன் மாறுப
டாதவன்மனம்விடாதவன் அடங்கிடாதவன்விடையிலைப்படாண்ம
யையகப்படாதவன் சிவனையிடைவிடான் கழனிகளைவிடான் கலப்
பைகளைதொடான நமதுவழிப்படான்யபாலிகிடாரிஎல்லைபிடாரிலெ
ல்லப்படாதுகல்லப்படாதுதள்ளப்படாது யாராயும்விடாது துன்பந்
தொடாது வழியைத்தேடாது இருநனைப்படாது செனமங்கெடாது
தெய்வங்கெடாதுஅவன்கைவிடாது லேறுபடாமல்ஆசைபடாதுஅந
ளைக்கெடாதுசங்கடப்படாததங்கக்கடாரப்பொங்கப்படாதவன்இணைவி
டாதபுண்ணியதடாகன்செய்தவன்படாதிபதிபிடிபடாதசிங்கம்அளவு
படாதமகிமைவிடா பெரியவண்டா தெரிசனப்படாதசந்நிதிவிடாதந
தியசைத்தேடாஅரணவிலகடாவென்றசெல்லடா அவனைப்பணியாடா
துநையணியடாஅறிந்துபோற்றடாகையணிந்தேற்றடாமலகைத் தூற்
றடாமனதைத்தேற்றடாபிறவிமாற்றடா ஆனந்தக்கூடக்காட்டாசொன
னைந்திருநாளைப்போவார இந்தசேரிக்குமுருக்குமாருக்குமபெரியவர்

வசனம்

இப்படி பெரியகிழவன் சொல்லக்கேட்டு நந்தனாலேகொடுக்கப் பட்டபதினொருபேர்களுக்கும் னேநீயும் டனிரெண்டாம்பேராயிருக்க த்தலைப்பட்டு சிவா வெனது சொல்லிச் சேரியைக்கொடுக்கத்தலைப்பட் டார்களே கிழவாயென்று மிகவுந்துன்பமடைந்து புலையர் ஒருவருக்கொ ருவா சொல்லித் துயரப்படுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்

பல்லவி

நாம்என்னசெயலோம் புலையேஇக்தப் பூமியிலில்லாதபுதுமையைக்கண்டோம்

சரணங்கள்.

நந்தனொருவராலேயிப்படி
நன்மையுந்துன்மையுமில்லாமற்
சந்துக்குசந்திகூத்தாடிட
சாமியுமில்லாமல்எங்கேயோ
கன்னற்கண்டாய்வாததைகேட்
காதிப்பட்டாலனாகருத்துக்கொள்
மன்னுசாமிக்குப்பூசைபோட்
மாரியாததாளெங்கேமறைந்திருக்கி
சேரிக்குள்பதினொருபேரோடுங்
செய்யுந்தொழில்முறையாவையும்
ஊருக்குப்பெரியகிழவனும
உண்மையறியாமல்சித்தம்பரங்

யாச்சு
போச்சு
லாச்சு
போச்சுநாம்
பாரோ
வாரோ
டாரோ
ருளோ-நாம்
கேட்டான்
விட்டான்
நட்டான்
தொட்டான்நாம்

வசனம்

சேரியில் துன்பமடைந்த புலையர்களைப்பார்த்துஉங்கன்தெய்வத் துக்குவழக்கம்போலேபூசைபோட்டுபலியிட்டுவேண்டினால் சேரிக்கு ல்லகாலம்பிறக்குமென்றுபெரியகிழவனார்சொல்ல புலையற்கள்பூசை போட்டுத்தெய்வங்களாவன

வீரன்இருனன்காட்டேறிவெரியன்றொண்டிசாமுண்டி தூற்றித் தூண்டி உல்லண்ணன்தொட்டியச்சின்னான் பெதகண்ணன்மாரிமுனி யன் சங்கிலியுதமாடன்கறுப்பன்பாவாபைமுறிக்காத்தான் குழியிரிசி மோகிணிசந்தகன்னியும்சேரியின்னாரன்மின்னடியான்சிறுகாட்டிடை யான்பனைமரத்தான் மாரியாண்டிவழிபறிதான்மலையன்பக்கிரியுளரியி னுஞ்சிலம்பாயி இடையனநல்லான்ஊமைபோடு வீறுங்கல்லன்பெத் தாச்சி வீட்டுத்தெய்வமுதலாயின.

இதுகளைதெய்வமென்றுவணங்கிக்கொண்டானக்கோழி ஆடு
களுடன்மதுக்குடம்வைத்துப்பள்ளம்போட்டு பம்பையடித்துவருந்த
ச்சன்னதம்வரும்சொன்னேன்சேரிகருநல்லகாலமபிறக்குமசிகம்பரப்
பித்துநந்தனருக்குத்தெளிந்து விடுமென்றுபருகவாழ்வீ ரென்னும்
பெரியகிழவன்சொன்னாரே அப்படியே கிழவன்சொல்லை நம்பிக்கை
கொண்டுபுலையர்களைல்லாம்பந்தலிட்டுபள்ளையம்போட்டுகொம்புதம்
பட்டமுழக்கிமுப்பூசையிடடுவேண்டுவார்.

வருந்திக் கொண்டாடும்-ஆகவல்.

புலையர் எல்லைப்பிடாரிபே எதிராகவந்துயெங்	யென்றார்
கொல்லையுன்காவலாய்க்கொள்ளடி	
நந்தனார் சொல்லினுமடங்காதுசோதிபரமானந்தத்	ரறியாரோ
தில்லைநாயகரைத்தேவ	
புலையர் முண்டாகசட்டிவரும் நொண்டிவீரப்பனைக்	சொன்றார்
கொண்டாடிபூசைகொள்வீ	
நந்தனார் அண்டங்களபதினாலுக் கப்பாலுமிப்பாலும்	வென்றார்
நின்றார்க்குமுண்டாகநிலையாது	
புலையர் கங்கையறிவாள்வைத்தகறுப்பண்ணைசாமியை	மென்றார்
இச்சையுடனவேண்டியென்றெய்வ	
நந்தனார் பச்சிலைபிடுங்கியேபாதாளத்திலேசாற்றினால்	மென்றார்
இச்சையானதுமீயுமென்றெய்வ	
புலையர் நேசமறிகோலமுநீழ்முன்றுசாவலும்	நின்றார்
சீயகள் ஞம்னவத்துதெரிசித்து	
நந்தனார் வாயாலேசிவமென்று வருந்தினாலெப்போதும்	மென்றார்
தாயாராபபோலவேதழுவிவரு	
புலையர் பித்துபிடித்திருக்கும்பேயனம்நந்தனுக்கு	சொன்றார்
சித்தந்தெளிந்துடச்செய்தடுவீ	
நந்தனார் பத்திவெள்ளமபெருகிப்பாய்ந்தாலுஞ்சேரியில்	வென்றார்
நத்தையுரிஞ்சாதிநடாது	

வசனம்.

இவ்வகையர்கப பூசைபோட்டுத தெய்வங்களைக் கொண்டாடும்
புலையர்களைப்பாரத்துநந்தனாற்சொல்லுவாற்.

விருத்தம்.

இக்களைநாட்பரமசிவன றிருமகிகையிரவுபகலெடுத்துச்சொன்
பத்திபரியெந்தனுக்கேயருள்புருந்தவையன்பாதம் (வேன்
பணிவீரென்றேனஇத்தனையு மிழிந்திடவே
மனவெறுப்பாமெந்தனையு மவமானித்தீற்புத்தி

கீத்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதொளம்

பத்திசெய்துவிடே நேசனைபத்திசெய்துவிடே

அநுபல்லவி.

அத்திமுகளைப்பெற்ற உத்தமனைவிட
நித்தியதேவர்களு மில்லையென்று

பத்தி

சரணங்கள்.

சாதமதாவணயிருக்கு னசரவேதஞ்
சாதுமுபநிஷததம தற்பரணே அரனென்று
எமாளுமற்சொல்லியபின் புறுல்லையின்று
எவர்களு நிறியசவ லபபு விதனினின்று

பத்தி

ஆகவமிருபத்தொட் டயுதபுராணமும்
அயன்கைகமுதலான அனந்தமிருதிகளும்
பரகமாசியபிரமலம்பரமொ ருவனென்று
பண்புடனுணந்ததிமபரன்மைதர ல்நின்று

பத்தி

கௌதமம்முதலானவிருடிகளனைவரும்
கரியமா ல்தொழும்பங்கதிபென்வனுதினமும்
புவனத்தின்போற்றியே யேற்றினதால்வர
புகழுமபுண்ணரியபவம்போருந்நிராரென்பதால்

பத்தி

அரியயனிந்திரன் முதலானதேவரும்
அரனடிதன்னையே அன்பராய்பூசித்தால்
பரிவுடனவற்சுசல்வம் பழுதுவாராமலே
பாவித்தாற்சிவனென்று பத்தற்சொன்னதிநாலே

பத்தி

வியாசமுனிவரும் அத்ரமயாறகளும்
விஷ்ணுபரமென்று விளம்பினதாலமுன்னம
கராசிக்கங்கைகறயிற்கையிருந்தும்
கல்லாய்த்தானேயவர் சமைத்ததிநாலேயும்

பத்தி

தில்லையம்பலகதில் திருநடமாடிடும்
தேவாதிதேவனைத் தினம்பணிந்தேத்தியே
அல்லலசமுசாரக் கடலினில்முழுகாமல
ஆனந்தக்கூத்துக ளாடிக்கொண்டீங்கள்

பத்தி

விருத்தம்.

இக்களைநாட்பரமசிவன்திருமகிமை யிரவுபகலெடுத்துச்சொன்
னென்பத்திநிரிபெற் றுக்கேயருள்புரிந்தவையன்பணிவீரென்றேன்
அத்தனை புரிநாக்கி டவே மனவெறுப்பாயெந்தனையு மவதவம்பண்திர
த்திசொல்லேனென்றவங்கள் முழந்தாளிற் றடிக்கொண்டு புனைந்திட
டாரோ

செனம்

நந்தனார்மகாபலகாலிய னாடிபிதில் புலயற்களைச் சிட்டுனுள்
சிவநாமத்தைச் சொன்னுமாற்

தண்டகம்

தத்திலலிபோலகாண்டிக்
முததயிடுவதைபபோல்முகத்தைக்
வாற்கொண்டிகட்டிவளைத்தும்
மணிக்கல்லெடுத்ததுதடைக்குள்
பல்லாரசுரண்டியேபாம்பாடித
கல்லாலெரிந்துமவகாயம
குப்புறத்தள்ளியேவைப்பினி
கிவபரமென்றுநீர்செவிப்பீ

குதிப்பாற்
கடிப்பாற்
பிடிப்பாற்
ளெழப்பாற்
திருப்பாற்
படுத்துவாற்
ரென்றாற்
ரென்றாற்

வசனம்

இப்படிசிட்சித்தபின்பு புலையற்களெல்லோரும்நந்தநாரடிக்குப்
பயந்து பத்திசெய்யத்தொடங்கினாற்.

அரகாசிவசிவ
தில்லையம்பலதேசிக
புரமூன்றெரித்தபொன்னம்பல
கரியுரிபேதககருணா
அனுதினமன்றினுளாடிய
பிழைபொருததருளும்புண்ணிய

ஆம்பலவாண
நாதா
வாண
கரண
பாதா
மூர்த்தி

வசனம்.

மூடப்புலையாக்குபுத்திதருவாயென்று அவற்களு"மிப்படிச்செந்
ல்லத்தொழுவார

கீர்த்தனை-இ-ம-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பத்திகள்செய்தாரே பரமசிவபத்திகள்செய்தாரே

சரணங்கள்.

பத்திகள்செய்தா நற்றவமபுரியுமனந்த
சித்தமகிழ்ந்திடவத்தனைபேற்களும்
எடுப்பான்சிவத்தைபடிப்பான் தடியொன்று
பிடிப்பான் காலுக்கு அடிப்பானென்றே
கல்லாலவனின்கே சொல்லாலவனறி
வில்லாதவனவெகுபொல்லாதவனென்றே

பத்திகள்

பத்திகள்

பத்திகள்

வசனம்

அநதச்சேரியிலே புலையற்கள் பத்திசெய்தால் சேரி சிவலோகம்
போலேவிளங்கியதுசிலநாளுக்குப்பின்பு புலையற்களெல்லோரும்நந்த
நந்தநாராப்பணிந்து நல்லவாற்றத்தைசொல்லி நம்ம்களெல்லோருலக

ம் நானொன் றுக்கு மூன்றுவிரை சிவனே யென்று சொல்லுகிறோம்
மற்றவேளையில் எங்கள்பண்ணத்தொழிலை செய்வேனென்று கேட்க
நந்தனார் நல்லது அப்படிதப்பால் செய்யுங்களென்று நந்தனார்சொல்
லச்சேரிபெரிய கிழவனுடன் திருப்புன் கூறுக்குப் போய்வந்த பக்தி
பரிபுலையர்கள் நந்தனைச்சுற்றி அடிபணிந்துசொல்லுவார்

என்சீரடியாசிரிய-விருத்தம்

கொள்ளையெனும்பிறவிவிரைமுனைவீசாமம்
சூழமாறிப்பேர்வதற்கோவகைக்கேட்டு
கள்ளமனக்குரங்ககனூல்விடையமாச்சு
கட்டியிருந்தாலி நந்தனிருத்திபோச்சு
உள்ளங்கைக்குள்ளிருக்குங்கனியைப்போல
உருவில்லாதான்மாவோரறுத்துவாழ்வீர்
எள்ளளவும்பிசகில்லையென்றஞானம்
ஏற்றவார்முமமலத்தைத் தூற்றுவாரே
கீர்த்தனம்-இ-ம்-எனுகுலகாம்போதி-ருபகதாளம்

பல்லவி.

பார்த்துப்பிழையுங்கள் நீங்கள் பார்த்துப்பிழையுங்கள்

அநுபல்லவி.

பார்த்துப்பிழையுமிந்த சோற்றுத்துருத்தியை
எத்தித்தொழுவேண்டாம் காற்றுப்போகுமுன்னே

பா

சரணங்கள்

ஆத்திமதிசூடுங்குத்தனிடமாய்
சூத்திரத்தையிந்தசேத்திரத்துள்ளநாடி
வீற்றிருப்பீர்காலங்காத்திருப்பான்சிவ
சாத்திரத்தைஞானகாத்திரத்தாலுற்றுப்
மூலக்கனல்தான்மேலக்கரைவந்து
பாலைக்குடியிந்தநாளுக்குள்வாராமல்
பாலகிருஷ்ணன் தொழுங்கோலக்கண்களை
மேலுக்குமேல்நாடிகாலக்கலியற
கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-அல்லது-சாங்காருபகதாளம்.

பா

பா

பா

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பதம்பா
தாஞ்சொன்னுல்பாகதி

மென்று-ஒரு
யுண்டுண்டு

அநுபல்லவி

நல்லகருதிமுடி
நாதன்திருத்தானைச்சிந்தையில்

கண்டுசபா
கொண்டுதில்லை

சரணங்கள்

வேரில்லாமலொருவிருட்சமென்
வினையும்வினாகளெல்லாமது
பேரில்லாமல்ஞானத்திகொண்டு
பேரின்பவாணரைப்பிச்சகாமல்
தேசமபுகழுநதிலலைக்கோயில்
நிக்குஞ்சைவபஞ்சாட்சரம்
ஆசையுடனேயாத்தசாமத்தி
அங்கம்புளகிகமாயடிக்கடி
மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன் தினந்
வருந்துஞ்செந்தாமறைமலராடி
தாடையப்பிரிந்தவிளங்கன்றபால
தனித்தருந்துதாளம்போட்டுக்

நிருக்கு
செய்யுந்நிருக்கு
தருக்கு
செருக்கு தில்லை
வளைநது
புரிந்து
லிருந்து
பணிந்து தில்லை
தேடி
நாடித்
கூடித்
கொண்டாடி தில்லை

கீர்த்தனம்-இராகம்-கொள்ளிப்பந்து-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நமக்கினிபயமேது தில்லைநடராசரிருக்கும்போது.

அநுபல்லவி

மார்க்கண்டேயருக்காமறலியையுதைத்திட்ட
மான்மழுவேந்தும்மாதேவனிருக்க

நமக்கி

சரணங்கள்

இம்மைமறுமைமுதலியாவுக்கும்பரமன்
சின்மயநந்தருபச்சிவபெருமானிருக்க
அரியயனமரும ஆலங்கண்டஞ்சமும
பரிவுடன்வரக்காத்தபரமசிவனிருக்க
திரிவிக்கிரமனாயதிண்மாயன்மமதைசையை
வியவுங்களனுகிவிளங்கும்பரனிருக்க
ஆகிசேடனுமானுமலசோனிவக்குமியும்
மாதலாய்தவஞ்செயக்களித்தபரமனிருக்க
இரணியனுவெறிகொண்டநரசிம்மனை
தரணியில்ரட்சித்தசங்கரனருகிருக்க

நமக்கி

நமக்கி

நமக்கி

நமக்கி

நமக்கி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சங்கரனைத்துதித்தாடு இனிசன்னமில்லையென்றுபாடு

அநுபல்லவி.

பொங்காவணந்திடுபொன்னப்பல
விநதியில்நினைவாகப்போற்றுவாய்

சிலனை

சரணங்கள்

பாரிளிற் பெண்கள் போற்
பற்றவொட்டாமலே
பேரின்பஞானத்தை
பெருவெளிறெஞ்சி
நோதற்குமிழியிக்
நிலையில்லாவாழ்விது
பேரானமாலயன்
பேசுவதே
மனிதஜனனத்தில்
மாகவந்தேதாரகளைக்
தனிவெளியாமொரு
தத்துவத்தால்கண்கி

கருந்துபோய்
திருத்து
வருத்து-சுகப்
லிருத்துசங்கரனை
காயம்என்றும்
மாயம்
நேயன்பெறப்
புபாயம்சங்கரனை
தேகநல்ல
கூடு
விதிதன்னைத்
நாடுசங்கரனை

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனாரோக்கி அவர்சொல்லுவார்
கீர்க்கனம்-இ-ம்-சவாயிதண்டகப-சாப்பு-தாளம்
அவர்கள் புண்ணாகியவிந்தமபுறவிபிணிக்ஞமநந்
துண்ணாமலுருப்பதுஉண்மையோ நந்தா
நந்தனார் கண்ணுலையார்த்திழல்காட்டிமலைநந்திம்
மண்ணுநபூதங்கள்மாயவோ மைந்தா
அவர்கள் இருப்பதுபொய்யெனறி ராததுமெய்யென்றும்
இருத்திப்பேசியவகையென்னடா நந்தா
நந்தனார் உருத்தெரியநாமருபமல்லவோ
கருத்திலிருத்திகொண்டிகாணலா மைந்தா
அவர்கள் விஸ்தாரமாயிந்திண்டமானமத்தை
யத்திகொண்டிநந்ததுபகாந்திமம் நந்தா
நந்தனார் வித்துள்விருட்சமடங்கியவாறுபோல்
சத்துக்குண்டசரசா மைந்தா
அவர்கள் புத்திக்குளெட்டாதபோதத்தைநாமுண்டு
முத்திபெறுமவழிமொழியுமோ நந்தா
நந்தனார் அத்தனிருக்குறிமன்னையாதுகள்
பத்துதலில்லாப்பரவெளி மைந்தா
அவர்கள் தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாருங்கடந்திம்
வஸ்துவநாமெண்ணுவகையேது நந்தா
நந்தனார் நித்திரையெழுந்தபின்நினைவுடனேகூடி
உத்தாரம்பேசியதுண்மையே மைந்தா
அவர்கள் பித்தனைவேரொருபேயபிடித்தாற்போலுஞ்
சித்தவிகாரங்கள் தெளியுமோ

நந்தனார் பத்திவலைவீசிப்பார், த்திடுமீலனையில்
 தத்திசு, தத்திடுந்தாண்டவ
 அவர்கள் சீலமுள்ளநல்லசேதுசொன்னாயுந்தன்
 காலுக்குகும்பிடகண்டோமே
 நந்தனார் பாலுக்குசர்க்கரைபலி, த்ததுபோலுங்க
 ளாலேயன்றோவீடுநாடாள
 அவர்கள் தூலசரீரத்தைதச்சுமந்துபின்னைபூச்சி
 போலேயானோமுந்தன்புண்ணிய
 நந்தனார் பாலகிருஷ்ணன் தொழுமபரமசிவனரு
 ளாலேபொங்கிவருமானந்த

மைந்தா

நந்தா

மைந்தா

நந்தா

என்சீர்கழிநெடிலாசிரிய-விருத்தம்

காரமொன்றசொல்லெழுலப்போட்டு
 உருதியெனுமிருப்புகக்கையிலேந்தி
 வாங்காரமென்றதட்டுவாகையிட்டு
 வடிக்கடியேகண்ணியதைப்புடைத்தெடுத்து
 நீங்காதசுவையோகநிஷ்டைகொண்டு
 நிர்மலதாய்வருஞ்சுற்றிவந்து
 பாங்கானநந்தனிருநாளைப்போற்றி
 பணிந்துட்டார்திருநீற்றையணிந்துட்டாரே

வசனம்

அவர்கள் நந்தனாரை விட்டுநீங்கி தனித்திருக்க மனம் வராமல்
 சொல்லுவார்

விருத்தம்.

தில்லையிற்போகவேண்டாம் திரும்பிவந்தாலும்மைச்
 சொல்லாதுபண்ணைப்பார்ப்பான் சினங்கொண்டபடியாலிந்த
 எல்லையிலிருந்துதானே யீசனார் திருநாமத்தைச்
 சொல்லியேநாலாம்வீட்டிற்சேருவோம்வாரீரென்றார்

வசனம்.

அனல்கண்ட மெழுகதுபோலுருகிப் பத்திவெள்ளம் பெருகிச்
 சொல்லிய பேர்களை கவராவிற்கனம் பண்ணி கண்ணீர்சலம் பெருகச்
 சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

தில்லைவெளியிலேகலந்துகொண்டாரவர் திரும்பியும்வருவாரோ
 எல்லைகண்டபேரினிப்பிறவாரென்றியம்புவதறியாரோ
 பெண்டிபிள்ளைகள்வெறுங்குட்டமதுபேயச்சுரக்காய்தோட்டம்
 கண்டுகொள்வார்பெரியோரறிவிற்கனகசபையினுட்டம்
 திருவாதுரையில் தெரிசனங்காணத்தேடித்திரியாரோ
 அரிதாகியவிந்தமானுடங்கிடைத்தாலானந்தமடையாரோ

சூஞ்சிதபாதத்தைகண்டாலொழியகுறையதுநீங்காதே
சூஞ்சிதகுமாரதிகளுடாமடியாடலமுந்தாங்காதே
சேநீயிடையிலேகுடியிருந்தாலிந்தச்சென்மமுந்தொலையாதே
சிதம்பரமபோவேன்பதம்பெருவேன்தடைசெய்வதுமறியாமோ
இரவும்பகலுமொழியாகவலையிலிருப்பதுசுகமோடா
இன்பம்பெருகுமபரமானந்தவெள்ளமிழந்துஃபோடா

வசனம்

சிதம்பரம்போவேன்நீங்களிங்கேயிருங்களென்று நந்தனார் சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம-செஞ்சுநட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிந்தனைசெய்துக்கொண்டிருந்தாலுங்களுக்கெந்தவிதமுங்கரையேறலாமசிவ
அந்தணமுனிவருமமிந்திரனமாரும்
வந்துபணியுமரவிந்தபாற்பாதத்தை
மாமனைவதைத்தவன்காமனையெரித்தவன்
மான்மமுதரித்தவன்தாமரைபாதத்தை
தம்புருவணிந்துநீறுமபுருநாரத
ரும்பணியும்பொன்னம்பலவாணனை
வெம்பியதும்பிக்கருளியபாலகிருஷ்ணன்
பணியுமதிருவம்பலநாதனை

சிந்தனை

சிந்தனை

சிந்தனை

சிந்தனை

சிந்தனை

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-அல்லது-சாமாராகம்சாப்புதாளம்

பல்லவி

தில்லைத்தலமென்று சொல்லத்தொடங்கின
லீலைப்பிறவிபிணியம்பாவமும்

அநுபல்லவி

சொல்லுக்குமிதுவேசிவலோகம்
எள்ளத்தனையறஞ்செய்யில்மோகத்

தில்லை

சரணங்கள்

ஆகமவேதபுராணங்கள்
கரத்திலாரும்விண்ணாட
மாலயமாயிரத்தெட்டினி
மானந்தத்தாண்டவமாடிய
சுணத்திலாடுமணிமாதி
கரத்திலாரும்விண்ணாட

சாத்திர

பாத்திர

னேத்திர

சேத்திரதில்லை

சித்தியுங்

வெற்றியும்

இணையிலலாதகுழிசாஸ்திர
இகத்திற்றாயனவருஞ்சிவபத
பரமரகசியமென்று
பாலகிநவண்ணகவிபாடித்
கருமவினைகளடங்காமற்
கசடர்கட்குமுத்தியுமுண்

பத்தியும்
முத்தியும் தில்லை
டாக்கலாம்
கேட்கலாம்
போக்கலாம்
டாக்கலாம் தில்லை

வசனம்

நந்தனார் ஞானஉபதேசஞ் சொல்லக் கேட்கு முன்னே நந்த ஓ
ருடன திருப்புகடறிற்போய் சிவதரிசனஞ்செய்துவந்தவர்களாகிய
அரவன்தொந்தி ஆணையேறி முத்துமாறி கழனிசாதத்தான் பாச்சலுரா
ன் ஆண்டிசேவகன் சொறியன் வெறியன் காணியான் எல்லைச்சுற்றி
யென்றபெரியகிழவரிந்த ஆறிருபேர்களு மாநந்தமடைந்து அவரவ
ர்கள் நிஷ்டையிலிருக்கக்கொடங்கி நின்றார் மற்றப்புலையர்கள் கூட்ட
டங்குடிநந்தனார் நம்மைநாளொன்றாகு முன் ததாருசிவநாமத்தை
ச்சொல்லச்சொன்ன குற்றத்தைப்பாராட்டி நந்தனை யடிமைகொண்
ட அந்தணரிடத்திற் சொல்லுவார்

விருத்தம்.

இரவுபகல் பரமசிவனினையடியேதொழுதிருக்கு யின்பங்கடறிக்க
கரைபுரளுங்கடலைபோற்சிவத்தினிடைக் கருத்துணரக்கண்டெல்லா
ரும், பரவிவரும்புலையர்களும் பண்புரலேநெறிகாட்டிப்பகரக்கேளீர்,
அரியதொரு அந்தணவனடிமைபுரியுந்தணரபாலரிக்கைசெய்வார்

நொண்டிச்சிந்து-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதானம்.

ஐயே ஒருசேதிகளும் உங்கள் அநிமைக்காறப்பறைநடத்தைந
யெல்லாம் வரவரக்கெட்டுப்போச்சு சேரியில்வழக்கமில்லாதபடி பழக்
மிட்டான் குடியிருக்கமாட்டோம் எப்போதும் கூக்குரல்போடுவானு
க்கமறந்தே இருப்பானொருவேளை தில்லைச்சிதம்பர மென்று சொல்லி
மதம்பிடித்தே அழைப்பானொருவேளை எங்ஙனையும் அண்ணேவரவா
வென்றுசொல்லி கின்றாரங்கொட்டி குதிப்பானொருவேளை திக்குமு
க்கல்கொண்டனையோ லெதையோ கண்டவன்போல் களிப்பானொரு
வேளைமரம்போலே கையசக்கால் காலகைக்கால் மெய்யசைக்கலும இ
ருக்காதொருவேளை தாளம்போட் டெக்கலி கொட்டியே குடிசைகுட்
புகுந்து பேசானொருவேளை கண்டதெல்லாம்பிரட்டென்று சொல்லு
வான்முரட்டுத்தனம் மன்னாருசாமிபோலேகிளம்பிவாய் விட்டலறுங்
குறலூரெட்டுமே ஐயோ சிவனே யென்பான் கீழே புரண்டமுலான்
யாரையுந் தொழுவானே தூண்டிமீனதுபோலே தூள்ளிக் தூள்ளிக்
துடிப்பான் பற்களைக்கடிப்பானே சிவனென்றுமுன்றுதாம் நாம்களு

ஞ் செப்பவேணுமல்லாவிடிஸ் வைப்பிலுதைப்பான் கோவிலிற் போ
வோமென்பான் எங்கனையும கும்பிடச்சொல்லி யில்லாவம்புபண்ணு
வான் சுற்றிவரச்சொல்லியடிப்பான் சிவன்பேரைசொல்லடா சந்நிதி
யில் நில்லடர்வென்பான் சொலித்துலைக்கவேணுப இல்லாவிடிஸ் சுக்கு
மாந்தடி கொண்டு நோக்கிவிடுவான் கொம்பேரிழுக்கன்போலே முது
கினில் குத்துவான்புலிபோலேதத்துவானே இதுவென்ன காரணமோ
எங்களுக்கீன் மாயிருக்குது மானமல்லவோ கழப்பண்ண சாமிதானே
இருளன்காட்டேறியோவிரையன் விட்டேறியோபாவாடைதுமைதா
னே ரணபத்திரகாளியோ வுன்மத்தவீரனே பூசைகள் போட்டுப் பா
ர்த்தோம் ஒன்றிலும்போவதில்லைகாரியமாவதில்லையே எங்கள்வள்ளு
வரைக் கேட்டோம் அவரெடுத்துச் சொன்னாரிதை விதித்துச்சொன்
னார் லயான் உருத்திரனார்பிடித்து வாட்டுதடா இப்படியாட்டுதென்
னார் தெளியாதென்று சொன்ன ஐயெவளியாதென்று சொன்னார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கன்னடா-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சேதிசொல்லவந்தோம் நந்தனார் சேதிசொல்லவந்தோம்

ஆநுபல்லவி,

சாதிமுதமைதெரியாதவனுக்கு

வந்தவனென்னொருமாதமாயத்தெரிந்த

சேதி

சரணங்கள்

ஏரைப்பிடித்துசற்றே

தேங்குத்தள்ளாடியே

சேரியைப்பார்த்தே

சிதம்பரமென்றே

நாத்துமுடிக்கையி

கடத்தெறியாமலே

பார்த்துடும்பேர்களைப்

பாவியென்றெங்களை

உதட்டி யசைத்துமுணு

ஊனூரக்கத்தையும்

அகட்டிப்பேசி

னம்பலவாணனைப்

யுமுவான்-மன

விமுவான் எங்கள்

யுமுவான்-சிவ

தொமுவானேயேசேதி

லெடுப்பான்-இதை

வீழிப்பான்-இதைப்

பழிப்பான் அடே

படிப்பானேயேசேதி

முனுப்பான் ஆவன்

துறப்பான் நாங்கள்

லடிப்பான் பொன்

படிப்பானேயேசேதி

அடக்கியாளுமையே இவனை அடக்கியாளுமையே

அநுபல்லவி.

அடக்கியாளுமிந்தத் துடுக்குக்காரனிவனை
யடித்துப்பிடித்துகண்டித்துப்படபடத்து

அடக்கி

சரணங்கள்

பொன்னமபலவானென்றிவன்

பேசி

பொழுதைப்போக்குவான்சாம்பலைப்பூசி

சன்னதங்கொண்டவன்போலவே

வாசி

சண்டைப்பிடிக்கவருவானிவன்

தோஷி அடக்கி

பலித்துதையேஒருமந்திரம்

போட்டான்

பழமையானயினிதங்களைக்

கூட்டான்

குலத்தைக்கெடுக்கவந்தானிவனென்று

கோட்டான்

கோபக்காரனெங்கள்வழிபட

மாட்டான் அடக்கி

குளத்தைவெட்டச்சொல்லிக்கூலியைக் கொடுத்தான்

கூட்டிக்கொண்டுபோய்பயல்களைக்

கெடுத்தான்

களத்தைச்சீக்கவேயெங்களைவிடுத்தான்

காடுமண்டிவருஞ்சுடலையிற்

படுத்தான் அடக்கி

வசனம்

செதுசொல்லவந்த புலையர்களைப்பார்த்து வேதியர்சொல்வார்

விருத்தம்

காலமேவந்தானிங்கே கள்ளக்கும்பிடுகள்போட்டுப்

பாலனைப்போலேபேசிப் பசப்பினுன்போடாவென்றேன்

வேலைகுழுவிலிந்த வீணனைப்போலேகாணேன்

சீலமாஞ்சிதமபரத்தைச் சீசரவேளிடையெகாடேனே

வசனம்

அந்தணர்சொன்ன மொழியைப் புலையர்கேட்டுமிகவுஞ்சந்தே
ஷங்கொண்டு சேரிவந்துசோந்தான் நந்தனா ரெப்பொதும்போல ஆ
தணரிடத்திலவருகிறார்

துக்கடா ஆதிதாளம்

நந்தனாரும்வந்தார்வெகு

சொந்தமானதங்களையரைக்காண

நந்த

அங்கமுழுது லும் நீ றபூசியே ஷரகாசிவசிவவென்றுபேசியே
சங்கையின் றியிருகைகள் வீசியே சாமிசாமியென்றுதன்னையேசியே
தினேச்சிதம்பரபள்ளபாடியே தெரிசினங்கானென்னென்றுவாடியே
அல்லலறஞ்சிவலோகநதேடியே யடையவேனுமென்றிங்கேநாடியே

நந்தனாரும் வந்தார்

விருத்தம்.

சாதிகுலம்பிறப்பென்னுஞ் சந்தேகந்தெளியாதுதானாய்நிற்கும்
பேதைகுணம்பற்றறத்துப்பேரீன்பம்வருடித்துப்பேணிக்காக்கும்
ஆதிபராபரமென்னுந் திருச்சிற்றம்பலத்தைக்கண்டறிவிலுன்ன
வேதமொழிவிளங்கிவருந் திருவாயால்விடைகொடுத்தியிடுவீரென்

கீர்த்தனம-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

(ரூர்

தில்லையமபலத்தலமொன்
சென்மமானபிணியைக்
உயருஞ்சிகரக்கும்பம்
உள்ளங்குளிரகருணை
பண்ணவரயன்மாலுந்
பாம்புபுலிக்குநிர்த்த
அரியபிரமனெழுத்தைத்
ஆனந்தமுழுக்காட்டிக்
போய்வருபவர்புண்ணி
புரத்தில்பழுதுவந்து
உருவில்லாதகுருவொன்
ஊதியெழும்பிக்காணப்
உருவமாகிவெளியே
முணர்வில்லாதகாட்சி
போய்வருகவுத்தாரந்
போற்றவேகண்ணுலே

நிருக்குதாம்கண்டபேர்க்கு
கருக்குதாம்
தெரியுதாம்கண்டபேர்க்கு
பொழியுதாம்
தேடுமாந்தில்லைக்காட்டில்
மாடுதாம்
தள்ளுமாம் ஆரையுமது
கொள்ளுமாம்
சாலியாம்தருமராசன்
கேலியாம்
நிருக்குதாம்மூலக்கனலை
பெருக்குதாம்
வருகுதாம்நான்மறைக்கு
தருகுதாம்
தாருமேபொன்னடித்தூள்
பாருமே தில்லை

வசனம்

சிதம்பரம் போவே னென்று அந்தணர் கேட்கும்படி நந்தனார்
சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம-இ-ம்-சுருட்டி-ஏகதாளம்

தாதரிகிடதந சந்தரிசனத சாதந்தமிதத்துடக்கணந்தரி தினத்ததீம்த
கதந்தரிசுந்தரி தந்தகணம் தனனந்தனனந்தனந்தித்தனத்தின்னாகி
டதந்தோந்தத்தின்னாகிடதகதோந்தத் தின்னாகிடதோம்.

பல்லவி.

அடியபாதங்காணாரே பிர்ம்மானந்தபூணாரே

ஆறுபல்லவி.

நாடுந்நைதப்பூரணபூசத்திலே
நாயகனார்குருவாரத்திலே

தில்லை
மனதுள் ஆடிய

சரணங்கள்

பாசமறுத்துடன்	வாசியொடுக்கி	
பக்திபண்ணுங்காட்டில்	பாம்புபுலிக்கி	
ஆசையுடனே	யருளைப்பெருக்கி	
ஆன்பர்களுக்கச்	சிலம்புகுணிக்கி	ஆடிய
கொட்டமளிக்கும	புனல்வெறுழிவநீக்கி	
கோடிகாலஞ்செய்த	பாழ்வனைபோக்கி	
வெட்டவெளியிலே	நெட்டிடத்தூக்கி	
வேதம்பணிந்திடத்	தென்முகம்நோக்கி	ஆடிய
சேணுஞ்சடைபுனல்	பூமியில்கொட்ட	
சேவித்தநாரதா	பாடிமேகிட்ட	
கோணங்கிழிந்தண்ட	கோளமுழுட்ட	
கோபாலகிருஷ்ணனு	மத்தளங்கொட்ட	ஆடிய

வசனம்

ஆனபடியினால் நான்சிதம்பரம்போகஉத்தரவு தரவேணுமென்
று அந்தணரைத்திருநாளைப்போவார் கேட்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

உத்தாரந்தாருடையே எனக்	
கொருவருமில்லைபாடுகதியடைய	உத்
வித்தைகள் கற்ற துமில்லையானொரு	
பத்தியிதென்றுபாடுகதியடைய	உத்
குற்றங்களைத்தனைகொடியேன்செய்யினும்	
அத்தனையும்பொருத்தாதரவாக	உத்
பெண்டுபிள்ளையென்றுபேயனைப்போற்றியே	
கண்டுகளித்துகாலங்கழித்தேன்	உத்
தில்லைச்சிதம்பரத்தைதெரிசித்துவந்துங்க	
ளெல்லையெக்காத்துக்கொண்டிருக்கிறேனையா	உத்

வசனம்

நந்தனார் சிதம்பரம்போகஉத்தரவுகேட்டதனால் வேதியாடுமை
யைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்

விருத்தம்,

பாடிபுகழ்தில்லைநாகன பத்தியேயுருவாய்வந்து
கடிநகராதநூரில் களித்திடும்நந்தனென்று

செய்திமுஞ்சிவபத்திபண்ணுமபடி
சுடித் துடித்திட வஞாயந் தோடியும்பேசுவானே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

சேரி முற்றுஞ்சிவபத்திபண்ணுமபடி
விட்டையாமனவிட்டையாம்
சேதிசொல்லவேணுமென்றிலே
வாணதையோதுகமகிழ்ந்தையோ
காலேமாலையில்வநதுகெரிசனங்
காட்டுறாய்நிலைநாட்டுராய
கதறினுவழர்க்குருவிருடன்போ
லாஞ்சீமாவதுவேகுமோ
அழமைவேலைசெய்யமுனக்கிந்தக்கொண்
டாட்டமோசெனங்கூட்டமோ
ஆடக்கியாளமாட்டேனாசிங்கக்குட்டி
யல்லவேவாவதைசொல்லவே
காளிபூசையவார்போடும்போது
கண்டித்தையாந்தெண்டித்தையம்
கபடமெலாம்வெளிப்படுவதாகவழி
காட்டுகிறேறனிதைநாட்டுகிறேன்

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரம்போரெனன்று சொல்லுவதால் அந்தணர்
கண்டிக்கிறார்

கீர்த்தனம்-இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பறையா சிதம்பரமென்றுசொல்லப்
படுமோடாபோகப்படுமோடா

பறையா

அநுபல்லவி

அறியாததனமினிசொன்னாலினிமே
லடிப்பேன்கூலியைப்பிடிப்பேன்பாவிப்

பறையா

சரணங்கள்

சிதம்பரமென்பதை
கேறடியிலேவந்து
பதத்திலேபிடுங்கி
பண்ணனுக்கேபலி

விடுகொல்லைத்
படுநாற்றைப்
நடுகனப்
கொதி-ஆடாபறையா

எப்போதுமொருதடி.
 செடுத்துக்கொண்டேதமுக
 கற்பனையாம்பன்றி
 நோகாமலேகாடிடைக்
 கள்ளந்தீருதற்குப்
 கால்படுமபண்ணையில்வீழ்
 சொன்னதுமில்லையோஉன்
 சுகமுடன்வாழ்ந்துக்கொண்டிரு

பிடிசைகயி
 கடிஎங்கள்
 படியங்கள்
 குடிஅடாபறையா
 பாரு-உன்
 திரு-இது
 குருநீ
 அடாபறையா

விருத்தம்.

ஒதியடிவீராவென்றும் உக்கிரமாடாவென்றும்
 பதிபெறுங்கருப்பாவென்றும் பாவாடைராயாவென்றும்
 துதிபெருமிருளாவென்றும் தொட்டியச்சின்னானென்றும்
 மதுவொடுபிசிதம்வைத்து வருந்துயேவணங்குவாயே

வசனம்.

அந்தணர் நந்தனாரைக் கண்டித்து மறுபடியும் நல்லவார்த்தை
 சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நந்தாஒருசேதிசொல்லுகிறேன்கே
 ளிந்தபங்குகோன்றியநாள்முதல்
 சொந்தமுறிபெழுதுக்கொடுத்துநீ
 வந்தபறையனல்லவோமறந்தாய்
 பாருஇந்தவயல்வரப்பைபெட்டிப்
 பேருஅந்தக்கழனியைபெட்டிப்பனை
 சேருபொருப்புள்ளவனுனையன்றி
 யாருஇதுவல்லவோகாரியம்
 வாடாஉன்கூலியைமுழுதுந்தா
 வேடாபண்ணைபறச்சிகளுடனே
 கூடபழனங்கடோறும்நடப்
 போடாஇதுவல்லவோபுண்ணியம்
 பாடுஉன்கறப்புதெய்வத்தைக்கொண்
 டாடுகள்ருசுள்ளுடன்பூசைகள்
 போடுநெல்வினையும்படிக்குவழி
 தேடுபுத்திசொன்னேனிதுதான்

நந்தா

நந்தா

நந்தா

நந்தா

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாரைச் சிதம்பரம்போகாதேயென்று கண்டித்து
 சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிதம்பரம்போகாதே சொன்னேன் சிதம்பரம்போகாதே

ஆறுபல்லவி

சிதம்பரம்போனாஸ் இதம்பெறலாமென்று
சேதுசொல்லுறையுன்சாதிக்கடுக்குமோ

சிதம்பரம்

சரணங்கள்

கள்ளக்கும்பிடுகளைப்
கபடமெல்லாமிங்கே
மெள்ளச்சொல்லடாமுழுமுடா
தள்ளிவிட்டுவின்னைத்தருமபடி
நாததைப்பிடிங்கிக்கழனி
நஞ்சைவயலைச்சற்றே
பார்த்துப்பரம்படித்து
பாயுஞ்சலம்விட்டுப்
ஆடிக்கடிமருத்துநான்
ஆடுமைக்காரப்பய
எடுத்துக்காட்டுவேனிருக்குது
தடுத்துப்பேசினால்

போடாதேஉன்
காட்டாதே
கீழே
செய்வேன்-சிதம்
நடவேணும்-அந்த
யுழவேணும்
பழுதுவராமல்
பார்த்திடுவாய்-சிதம்
சொல்லவோநீ
லல்லவோ
சாதனம்
தாடையிலடிப்பேன்சிதம்

வசனம்

அந்தணர் கண்டித்துச் சொன்னதால் நந்தனார் துயரமடைந்து
சேரியில்வந்து சிவனைநினைத்து பக்திபுரிந்து கொண்டாடுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்- ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பக்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால்முத்திபெறலாமே

ஆறுபல்லவி.

எத்திசையுமவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்நிறைந்திருக்கும்
வஸ்துவென்று அம்பலவன்மலரடிதினந்தோறும்

பக்தி

சரணங்கள்

கட்டழகிசாராணிங்காதலது
கடுகிவருங்கன்றருகில்கபிலையது
கட்டவரைத்துணியுமில்லாப்பேதையொருக்
காவலனார்பதம்வருகில்களிப்பதனைப்
கண்டுமுறைகீழலகக்கண்டறியார்மதுமயக்கங்
கற்பனையாமிப்பிரபஞ்சஞ்சொற்பனம்போலொப்புமிரும்

போலே
போலே
காலே
போலே

பக்தி

தயிர்குடிக்கல்பால் குடிக்கத்தழுவதல்திருஷ்	டாந்தம்
சடலம்பொறுக்காமல் துயர்தருகிலி	மோகாந்தம்
ஆயிருந்துவழுத்திருந்தமாயையுப	சாந்தம்
ஆகுமொன் றுசாதனங்கள்வழங்கியது	வேதாந்தம்
காயஞ்ஜனிக்கா திருக்கக்கண்டு கொள்ள வேண்டுமென்றால்	ரேசமுகின்பத்தி
காசபணம்பாசமதுமாசாவே	நாடி
பச்சைமரத்தாணிபோலேபரிந்துமனம்	
பாலகிருஷ்ணன்பணியுட்பொன்னம்பலவனைக்கொண்டாடி	
இச்சையொழிந்ததம்புலன்களைந்துகரும	வாடி
ஏகரசமானபரிபூரணத்தைத்	தேடி
அச்சமற்றதிருவிழியிலானந்த நீர்கரைபுரள	
அரணேதிரிபுரணேகங்காதரணே பராபரணையென்று	பத்தி

வசனம்

சேரியில் சிவபக்தி பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற பன்னிரு பேர்க ளுடன் நந்தனாருமிருந்து பக்திபண்ணுமநாளையில் ஒருநாள் நந்தனா ர்பன்னிருவடைய பக்திதிடப் பட்டதோ இல்லையோவென்று அரிய ப்பரிட்சைபார்த்தார்

இருச்சொல்லலங்காரம்

நந்தனார்-சிவதலத்தில்திதம்பரமேகாட்சி	யென்றார்
அவர்கள்-அவித்தைகளைத் தூண்டிநின்றலேகாட்சி	யென்றார்
நந்தனார்-சிற்பையின்மகிமைமென்னசெப்புவி	ரென்றார்
அவர்கள்-அச்சதருங்காணாதவானந்த	மென்றார்
நந்தனார்-ஆனையினுலென்னபலனாகு	மென்றார்
அவர்கள்-நாக்கதிலேசிவநாமம்நவிலு	மென்றார்
நந்தனார்-சுற்றதனாலென்னபலன்கண்டோ	மென்றார்
அவர்கள்-கொற்றமைக்காரன்பலன்கொண்டா	ரென்றார்
நந்தனார்-அம்பலத்தைத்திறைபோடத்	தொடங்கினாரே
அவர்கள்-சம்புவித்தைமாயைக்கு	ளடங்கினாரே
நந்தனார்-மனந்திருத்திக்கொண்டார்க்குவாராதொன்றில்லை	யென்றார்
அவர்கள்-கனவருத்தமுண்டார்க்குங்காகாதுதொல்லை	யென்றார்
நந்தனார்-சாதுயிலேயெளியவன்தானறிவானோ	வென்றார்
அவர்கள்-ஆதுயிலேபேதமில்லை அறிவீரே	யென்றார்
நந்தனார்-ஞானமில்லாதவர்முத்திநாடா	ரென்றார்
அவர்கள்-ஊனமில்லாச்சிவபக்திதேடா	ரென்றார்
நந்தனார்-மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம்விதியே	தென்றார்
அவர்கள்-துதியில்லாதவர்க்கெல்லாங்கதியே	தென்றார்

நந்தனார்-பவக்கடலைக்குளப்படிபோல்பகுப்பா	மென்றார்
அவர்கள்-சகக்கடலிலிளைப்பாரசுகிப்பா	மென்றார்
நந்தனார்-பாப்பாணுத்தாரங்கொடுப்பானே	மென்றார்
அவர்கள்-காப்பாற்றங்கடவுளுக்குகைபார	மென்றார்
நந்த-படித்தாற்போல்காட்டிவிட்டென்பலமாச்சுதென்று	சொன்னார்
அவர்கள்-அடித்தபால்போட்டு விட்டாராலேயாகு	மென்றார்
நந்தனார்-அங்கேயேன் நீங்கள் வல்லையோ	மென்றார்
அவர்கள்-இங்கேயேனே துஇல்லையோ	மென்றார்
நந்தனார்-எங்குமிறைந்தபூரணங்க	மென்றார்
அவர்கள்-இங்குமிருந்தபூரணங்க	மென்றார்

வசனம்

இப்படியிருக்குங்காலத்தில் ஒருநாள் தனக்குத்தானே பாவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகிப்பாடுவார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாடுவாய்மனமே சிவனைக்கொண்டாடுவாய்தினமே

இந்திரன்முதலிய இமையவர்க்குபகார	பாடுவாய்
நந்தியின்மீதேதம நம்பன்பதம்போற்றி	
ஆலந்தனையுண்டமாரைக்காத்திடு	
நீலகண்டன் கழல்பெற நெறியுடன்போற்றி	பாடுவாய்
சீலமாகவேசித்தத்தினின்றோடுஞ்	
சூலபாணியனெனுஞ்சுயம்புதானேபோற்றி	பாடுவாய்
மோகமாந்துன்பத்தினால் மூழ்கிகெடாமல்	
ஆகமமுறையிடும் ஆந்திவண்ணனைப்போற்றி	பாடுவாய்
பஞ்சாட்சரநகண்ணைப்பக்தியாயுருவேற்றி	
மெய்ஞ்ஞானம்பெற்றய்யுடேமலானைப்போற்றி	

கீர்த்தனம்-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரமேநினைமனமே முத்திபதம்பெறலாகுமனமே

அறுபல்லவி

சுதம்சதமெனும்பொருள் பதம்பதம்பயமருள்
சுமரசுநடம்புரிசாய்சிதம்பர நிலமன் திருவிருநிகொள்ளரகாசிதம்

சுரணங்கள்

ஒழியாக்கவலைகொண்டுவிழலாய் ஆனாய்
உண்மையிஸ்ஸாவிடிவிட்டுவிழலாய்

தழுவா திருந்த தில்லைத்தலமெனுமேல்
சாகசத்தாலல்லோநல்லசாபல்லியமாம்

வீட்டை
பாட்டை

பந்தமும்பெற
எந்தவினைத்திற

பந்தமுமேயற
முந்நூரமுற்சிதம்

தேகமெடுத்தவருண்மையறியாய்மோசத்
தெரிந்துவையாவலைசிக்கிமுழியாய்
சாகுமட்டுஞ்சம்சாரமே
சலியாமலேயுதைத்துச்சண்டானமான

விட்டு
துட்டு

சம்பாத்தியமது
நம்பாதிந்தது

வம்பாரும்விதி
தெம்பாய்பதிசிதம்

உனக்குள்ளேயுணர்வால் நீயோனம்உண்மை
ஒர்வழிகாட்டுமே
தனக்குசிதம்பராஞ்சார்ந்ததாலே
சத்திரமாமகூட்டுமசாம்ராச்சிய

ஞானம்

தன்மயம்
சின்மயம்

சரிவாசிவகுரு
முருவெளியெனுமொரு

வசமயமாய்வரு
பொருளதுவாந்திருசிதம்

துக்கடா

அரகா அரமாதேவா

நந்தனார் சிலநாளன்பு அடிமை கொண்ட அந்தணரிடத்தில் வ
ந்து சிதம்பரம்போகஉத்தாரம்மிகவும் வருந்திகேட்கிறார்

இது-அறுசீரடி-விருத்தம்.

வேதியரேபெரிவரே நல்லவரே கடையவிண்ணோர்மெச்சம்
சாதியரேபலகலைபுங்கற்றுணர்ந்து புரையில்லாதவமேசெய்யும்
போதியரேபக்தியில்லாநான்புலையனே தறிவேன்புண்ணியமூர்த்தி
யாதிசுருசிதம்பரத்தைகுக்காணவென்றே யாசைகொண்டேனனுப்பு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்

வீரே

பல்லவி

தில்லைச்சிதம்பரத்தையொரு தரமாகிலுந்
தெரிசித்துவாவென் றுத்தாரந்தாருமையா

அறுபல்லவி

தில்லைசிதம்பரத்தைக்கண்டால் பிறவிப்பிணி
இல்லைபென்றுபெரியோர்சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன்
அல்லலறுக்குந்திருவம்பலநாயகன்
அல்லும்பகலுமாடுமானந்தம்பெருகிய
யாதிமுதலாயென்னை யடிமைகொண்டதல்லவோ
வேதகுலமேயெந்தன் மீதில்தயவுசெய்து

தில்லை

தில்லை

தில்லை

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

தெரிசிக்கவேணுஞ்-சிதம்பரத்தை-தெரிசிக்கவேணும்

அதுபல்லவி

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைப்பிணிகளும்

பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுத்தமாகவே

தெரிசிக்க

சரணங்கள்

பக்தர்பணியுந் திருக் கூத்தன் சந்நிதிதொழு

தேத்திப்பிரவிதுய ராற்றியெப்போதும்

தெரிசிக்க

வேதனையடியவர் போதனை முனிவர்கள்

நாதனைக்கரங்குவித் தாதரவாக

தெரிசிக்க

ஈசனே புலியூரில் வாசனைகனசக

பேசனேயென்று நடராசனைபோற்றி

தெரிசிக்க

காமனையெரித்தவர் வாமத்தினின்றுசிவ

நாமத்தைசொல்லியர்த்த சாமத்தில்வந்து

தெரிசிக்க

ஞாலம்புகமுமவன்மாலையணியுங்கோ

பாலகிருஷ்ணன் தொழுஞ்சீலபொற்பாதனை

தெரிசிக்க

வசனம்.

நந்தனார் தரிசனஞ்செய்ய உத்தாரங்கேட்க அந்தணர் சொல்லுகிறார்

என்சீரடியாசிரிய-விருத்தம்

புத்திசொல்லக்கேளாதமுடாவுந்தன்

பிரட்டெல்லாநானறிவேன்போடாபோடா

பத்தியென்றுஞ் சித்தியென்றும்பறையர்க்கேது

பாப்பாரதெய்வமது பாலிக்காது

குற்றமுண்டுன்சாதுயிலே வழக்கமில்லாக்

கொள்கைபரச்சேரியிலே கூடாதப்பா

பித்தமதுகொண்டவன்போ லிங்கேவந்து

பேசாதேபோபோவென் றேசுவானே,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிதம்பரதெரிசனமா நீயதைச்சிந்திக்கலாமா

பறையா

அதுபல்லவி

சிதம்பரதெரிசனஞ் சதுர்மரையோர்கள்

செய்வதஞ்ஞாயமகீசொவ்வுதுமாயம்

சொல்லாதே இங்கே மில்லாதே

சேரிக்குப்போடாநாளைக்குவாடா

சிதம்பர

சரணங்கள்

சனகமகாபுனி-யோகிகள் தேடிய

கனகசபேனைக்கண்டறிவாயோ

பேசாதே கை வீசாதே

வீரனைத்தொழடா யேரியைவுழடா

சிதம்பர

தவமுடையோர்கள் தரிசிக்குமந்திரஞ்

சிவபதமென்றுசேவிக்கலாமா

ஆகாதுவினைபோகாது

விரைதெளியென்றோ அறுதலிமகனே

சிதம்பர

வசனம்.

உழுதுசேற பண்ணி பரம்படித்து விரைதெளித்து நாற்றுபறித்து நடவுநட்டு மடைதிறந்து மடைகோலுகளைபிடுங்கி காத்திருந்து பதத்திலறுத்துகட்டி அறுத்துநிரம்பிய பட்டடையைக் காப்பது மில்லை இராக்காலங்களில் பந்தம்பிடித்து தடியெடுத்து கொம்பு தம்பட்ட முழக்கி கோலாகலமாகி நாலு பறையரோடுங்கூடி வரப்பை விட்டு ஊறைச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்ட காவல் காப்பது மில்லை உனக்கு வேண்டிய ஊனுறக்கம் முதலாகிய தேசநாமமும் மறந்து எப்போதும் தில்லைமப்பலம் திருச்சிற்றம்பலம் சிதம்பரமென்று பித்துப்பிடித்துத் தாயைவிட்ட குழந்தைபோல வாயைவிட்ட ஸிறி பேய்பிடித்தவன்போல் மதிமயங்கி உடல்கலங்கி எல்லோரும் பழிக்கக் கீழேபுரண்டமுது தத்துப்பிடுகென்று தள்ளாடிய காரணமென்னவென்று அந்தணர் நந்தனைக்கேட்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சூரியகாந்தம ஆதிதாளம்

பல்லவி

நந்தாயுனக்கிந்தபிரமை வந்தகாரணம் நானறிந்துடச்சொல்லும்.

அதுபல்லவி.

அந்தாங்கமுள்ள சொந்தபறையனா

யண்டியிருப்பதுபோய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய்

நந்தா

சரணங்கள்

சாதிமுறமை மதுறந்தாய்-தில்லைச்
சபாபதியை வினைந்தாய்
சூதுக்காரபறையருடன்கூடிச்
சுமமாயிருப்பது எம்மா, ததிரம்நான்

தந்தா

சூலத் தூலில்லாதவழக்கமநீயதைத்
கொண்டாடு முழக்கம்
வெளுத்ததினாலென்ன எருமைச்சாணியது
மேனியிலணிவரே வைகந்தன்னில்

தந்தா

திடீர்ப்புரட்டுமறியாய் பொல்லாத்
திங்குவார்த்தையுரையாய்
முரட்டுத்தனத்தை என்முன்னே காட்டி
விரட்டிப்பேசுறாய் வெறிமயக்கமோ ஆடா

தந்தா

வசனம்

வேதியர் நந்தனாரைப் பார்த்துப் சிதம்பரம் வந்தகாரண மென்
னவென்று கேட்டபின் நந்தனார் வேதியருக்குச் சொல்லுவார்

அறிசீரடியாசிரிய-விருத்தம்

மனங்கொண்ட விடமெல்லாம் போகாமலானேவிட்டு மறித்துவாங்கி
அனல்கண்டமெழுதுபோலென துள்ளந்தனாகவிரிக்கிச்சாயக்கும்
புனல்கண்டவேணியனைப்புண்ணியனை புரந்தனைப் போற்றி செய்ய
கனல்கொண்ட தில்லைநகர் போய்வருவேன் கருணைவழி காட்டுவீரே

வசனம்

நந்தனார் வேதியரைப்பார்த்து உத்தாரங்கேட்க அந்தணர் சொல்லுதல்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நட்டநடவுவினையும் பட்டவெளியை தொட்டபோதிலும் நட்ட
கெட்டமதியைவிட்டுவிடு கேளாபண்ணையாளடா நட்ட
கிட்டநெருங்கும்பண்ணையுன்கால் பட்டதினாற்புகமைகொள்ளும்

விருத்தம்.

கதிவொருமுழுமேநீளுங்கட்டு முக்கலமேகாணுந்
துதிபெருந்தாவுன்கை தொட்டதேதங்கமாகும்
பதிதனிற் பெருமைசொல்லும் பறையொயிருந்துதில்லை
சிதம்பரப்பித்தேன்கொண்டாய் செய்தொழிலேதென்றோ

வசனம்

நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப்பித்துத் தெளியாமையால் வேதிய ரெ
ன்ன செய்யப்போகிறே னென்று துயரமுற்று நந்தனாரைப்பார்த்து
புலம்புவார்

கீர்த்தனம்-இராகம்-தனாகரி-ஆதிதானம்.

பல்லவி.

பித்தனாய்போனதென்னநந்தா

பித்த

அதுபல்லவி.

எத்தனைபோபுத்திகளெடுத்துபடித்தும்

பித்த

சரணங்கள்

சித்தமிப்படி

செய்தாரோ

பற்றுதலில்லாமலே

பண்ணியபேராரோ

பத்தியென்று

பேரிட்டதாரோ

நித்தமுமிப்படியே

நிலையிட்டதாரோ-பித்தனா

எத்திசையும்புகழ்

பெற்றிருந்தும்

வித்தைகளானேகம்

விளம்பத்தெரிந்தும்

பத்தியோடு

சகலமிந்தும்

நந்தனென்றுபேரிட்டு

நானுனக்கிருந்தும்-பித்தனா

வசனம்

மனதிற்துயரமுற்றவேதியரைநந்தனார் மிகவும்வணங்கிசொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பித்தமதுதெளிந்துவிடமருந்துண்டு துல்லைவனம்பேணிச்சென்று

சத்திசிலகாமிப்பெண் சந்திதியிஸ்நேராகத்தலைவணங்கி

தித்தியென்றுநடனமிடுந்திருக்கோலங்கண்குளிரத்தெரிசித்தாலும்

பித்தமதுதெளிந்துவிடும் வேதாந்தமழைசொரியும்பெரியகோவே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செங்கலா- ரூபகதானம்,

பல்லவி

பித்தந்தெளியமருந்தொன்றிருக்குது பேரின்மன்றுள்ளே

அதுபல்லவி,

மற்றமருந்துகள் தின்றாறுமுள்ளுக்குவல்லே-வல்லே-வல்லே ஐயாபி

சரணங்கள்

பாம்புபுலியுமெய்ப்பாடுபட்டுத் தேடிப்பார்த்துப் பயரிட்டது-அந்தப்

பாரளந்ததிருமாயனும்வேதனும் பார்த்துக்களித்ததுண்டு

பார்ப்பதியென்றொருசீமாட்டியதில்லாதியைத்தின்றதுண்டுஇன்னம்
பாதியிருக்கும்பறையாநீயுமபோய்ப் பாரென்றுத்தாரமதாரும்தாரும்

பத்துத்திசையும்பரவிப்படர்ந்தாலும் பார்த்துப்பிடியாரே
தத்திக்குதிக்குந்தாளங்கள்போடுந் தண்டைசிலமபுகாஞ்சுந்
சித்திக்குந்தேனோசெங்கருடபோநல்ல சித்தமுடையாககே-என்
சித்தத்தைக்கட்டியிழுக்குது அங்கேசென்றால்போதுங்கண்டால்
திருமையே பித்தந்

ஊரைச்சொன்னாலுமிப்பாவந்தொலையுமூடருக்கும்
பேரைக்கொண்டாடிப்புலம்புகிறார் பலபேர்களுக்குப்பிழைப்பு
சாருநரையுந்திருமருந்து சாதியைப்பாராது-இன்னந்
தோதநோய்கள்படைத்தவெனக்குத்திருந்திருந்திருமையே பித்தந்

கீர்த்தனம்-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாம
சென்மத்தைவீணாக்கிக்
பத்தியுமனமும்
சத்தியஞ்சொன்னேன்
ஆசையுநேசமு
பேசலும்பாசமும்

லிருப்பேனோ
கெடுப்பேனோ-சிதம்
பொருந்தினதங்கே
சடலமுமிங்கே-சிதம்
மானந்தமங்கே
பிதற்றலுமிங் க-சிதம்

வசனம்

இப்படி நந்தனார்சொல்ல வேதியர் மூர்ச்சை யடைந்து விழுந்து
தெளிந்து எழுந்துசொல்லுவார்

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாற்பதுவேலிபூமி நடவுநாட்டாகவில்லை
பார்ப்பதுமில்லைசைவப் பழமதுதின்றாய்பண்ணை
கார்ப்பதுமில்லையுன்னைக் கைவிடமனதுவல்லை
சேர்ப்பதாலாவதுல்லைச் சேரியிறொலைந்துபோடா

வசனம்

என்றுவேதியன்சொல்லிய உத்தாரப்படி சேரியில்நந்தனார் வந்
துபன்னிரண்டுபேர்களை பார்த்துச்சொல்லுவார்

திபதை-இ-ம-மாஞ்சை-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

ஆசைநேசராகுந் தோழரேகேளுங்கள்
பேசுந்தெய்வங்களுண்டோ ஈசனல்லால்நமக்கு

ஆசை

அயன்மாயன் அன்றடிமுடிகாணாத்
 நேயனமுலுறுவாய் நின்றநின்மலரல்லால்
 மண்ணைப்பவிண்ணாய் மற்றுளபொருள்களாய்
 எண்ணுமெள்ளுளெண்ணேபோலிருக்குமீசனல்லால்
 அருவாயுருவா யண்டபகிரண்டமெங்கும்
 பரமாகியுநின்மதேதந்தப்பராபரத்தையல்லால்

ஆசை

ஆசை

ஆசை

வசனம்

என்று நந்தனார் சொல்லிப் பின்னும் - ஆனந்தக் கூத்தாடுவார்.

தரு-இ-ம்-தந்நியாசி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி

ஆனந்தகூத்தாடினார் - ஆனந்தநந்தன்
 ஆனந்தகூத்தாடினார்

அநுபல்லவி

வானுந்தேவர்முனிவர் ஜெயஜெயவென்று
 வாழ்த்துமபிரானடிகள் வாய்ப்பதெப்போவென்று

ஆன

சரணங்கள்

மாயவலைகுட்

பட்டு-அதிசெப்போதும்

மாளாத்துபரப்

பட்டு

மாயுமுன்னாகவந்து

வலியவாண்டருண்முர்த்தி

நாயேன்களிக்கவென்றான்

நாடுவென்றேறசத்தி ஆன

கவலைபடாதே

நெஞ்சமேகாலன்னைகப்பாசங்

கண்முன்வராதே

அஞ்சுமே

தவநிலையையுணர்ந்த

சன்மார்க்கர்தமக்கன்று

தற்பதத்தைக்காட்டினேன்

தனைக்காணுவேறாவென்று - ஆன

காயமிகவுஞ்

சதமா-அன்றியுற்பவங்

காண்பதொவ்வொரு

விதமா

ஆயுமெழுபிறப்பா

யவதரித்தலுண்டென்றுன்

தூயபதத்தாலந்தத்

தூகளற்றிருப்பேனென்றும் - ஆன

வசனம்

இவ்விதமாகப் பன்னிரண்டு பேர்களுடும் வேலைசெய்ய வொட்டாமல் தன்சமீபத்தில் நிற்கவைத்துக்கொண்டு போதித் திருப்பதை வேதியன்கேள்வியுற்று நந்தனாரைச் சீறிக்கொடுங்கோபஞ் செய்ய நந்தனார் வேதியருக்கு இதவுசொல்லுகிறார்.

நந்தனார் சரித்திரகீர்த்தனை.

சுரு

தரு-ஸ்ரீராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஏதுக்கென்மீது
எண்ணுவேனா

இத்தனைபேதகம்
தோதகம்

அதுபல்லவி,

காதாரமான
சாதனை செய்து

கசடர்சொன்னசொல்லை
சார்ந்துபிழையொன்றில்லை ஏதுக்

சாணங்கள்.

நான் உனக்குப் பண்டு
நலமாய்த் தந்ததுண்டு
தோன்றமேநீ சொல்லுஞ்
பான்மையாமறிதய
சாகளவுநன்மை
காலும்மறவாத்தன்மை
தாசனுக்கெப்போது
யோசிக்கப்போகுநீர்
ஏழைநான்தானே
ஏதொன்றறியேனே
மேழியருடனேயொரு
ஊழியனுக்கும்

சாதனஞ்செய்து

சொற்படிசெய்கிறேன்
பத்தியாய் உய்கிறேன்-ஏதுக்
செய்தோரை ஒருக்

முண்டுதாமேகண்டு
இனிமேல்தான் செய்தொண்டு ஏதுக்
குதும்வாதும்

மேதிகாளைகளைங்கே
உழுகயிறங்கொடுப்பீரிங்கே

நந்தனார்-ஏருமுதல்

எழுசீரடியாசிரிய-விருத்தம்

வணக்கமாய்ச்சொல்லும் வார்த்தையைபுணர்ந்து

வஞ்சனையிலாதவேதியன்தன்

கணக்கில்லாததனது பண்ணையாள்வசத்தில்

கைப்பிடியாகவேவந்து

பிணக்கிலானிவன்சொற்படியெலாஞ்செய்வான்

பின்னிடான் ஆழைத்துபோவென்ன

இணக்கமாய்க்கொண்டுபோயினர்ந்தா

ஏர்ந்தொழில்மிகப்புரிந்தனனே

தரு-இ-ம்-சஹாஸ்-ரூப-சாப்ட-தாளம்

பல்லவி

பத்தியாக ஆண்டைசொற்படிசெய்தார் நந்தன்பலருடன்மிகப்பத்தி

அதுபல்லவி.

கர்த்தனைசித்தங்
கமலபாதத்தை

களித்துக்கதித்தவன்
நாடிமெத்தக்

காதலாகவேகொண்
மனம்

டாடி
நீடிபத்தி

சரணங்கள்

நீருள்ள ஆதனார்
நீத்தமுமேர்கொண்டு
சுத்தமதாகவே
காலைப்

நஞ்சைபுஞ்சைகளை
பழுது அறச்
|உழுது
பொழுதுபத்தி

கருப்புவெளுப்புச்
காளைகளைகட்டிப்
காறுவொன்றதிலே
ஏ

சிவப்புநிறமுள்ளக்
பூட்டி-பொற்
மாட்டி
ரோட்டிபத்தி

கந்தன்கருப்பன்
கரியனவன் தம்பி
காத்தானவன்மகன்
குள்ள

கடம்நிதிம்பன்
பெரியவன்சின்னக்
சொரியன்
நரியன்பத்தி

சீரகச்சம்பா
சிவந்தமணக்கத்தை
சேர்த்துவை
பயி

சிறுகடன்சம்பா
நட்டுகம்பு
மிட்டு
றிட்டுபத்தி

வ-ம் இவ்விதமாய் ஏர்த்தொழில் புரிந்துக் கொண்டிருந்த நந்த
னார் இனிமேல்சிதம்பரம் போவேன் போகாவிடில் பிராணனைவிடுவே
ன் அன்றியுமசேரியில்வரமாட்டேனென்று சொல்லிக்கொண்டுவேது
யர்பால் சென்றுதலைவணங்கிக் கரங்குவித்து மனந்துடித்துக் கண்டி
த்துச் சிதம்பரம்போக உத்தரவுகேட்கிறார்.

அறுசீரடி-யாசிரிய-விருத்தம்

பொய்ச்சடலம்புழுக்கடொன்பது வாசற்றேறும்பையைப்போற்
றிசெய்யும், துச்சனிவ நென்றெண்ணித் தள்ளாமனன்னெறியைச்
சொல்லவேணும், பச்சைமிகுந்தொடியழகு சிவகாமிமாதுபங்கன்பாத
ங்காண, இச்சைமிகுந்திருக்குதையே அம்பலத்தைகண்டுகளித்திறை
ஞ்சுவேனே.

தரு-இ-ம்-சாவேரிருபகதானம்

பல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனடிகொழுவா
பிரவிக்கடலிடையில்கிடந்தழுவார்

ரொருவற்றன்றிப்

அநுபல்லவி.

இன்னம்பலதெய்வங்களு மிருக்குமெனக்கிவர்
போலவேதுல்லை யேழையிடத்திலிருந்தருள்செய்திடும் பொன்

வேதகிரோருநான்குமறியாத பழம்பொருளாகினும்

வேண்முபதஞ்சலிகாகவே தலைபபதிவந்து

பாதச்சிலம்பசையமணி குலங்கப்பிறையிலக

பணியடமாடவேசடையாடவேபரமனந்தக்கூத்தாடிய

பொ

பலகந்தனிலசுகமதுபோலெங்கினும்பரிபூரண

முருவற்றதுமருவற்றது குறையற்றிடுஞ்செல்வங்

கலியற்றமர்வதவற்றார்விடைபத்தினிலுருவற்றிட

கலைக்கற்றவர்வலையற்றவரிதயத்தினிலநடமாடிய

பெர்

இரவுபகல்கருமங்களிழுக்கும் பெரிகரணங்களை

இருத்துவசப்படுத்தும் வகையெனக்குத்தெரியாது

பரவிவருமராகாதியிற்சாண்குகிமனதொடுகுகிவழி

பாக்குமிடமார்க்கு மரிதாக்கும் காலகிருஷ்ணன் தொழும்

பெர்

வசனம்.

இவ்வகையாய்ச்சொல்லும் நந்தனாரைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுகி
றார்.

சுலோகம்.

மெள்ளப்பேசிமெழுகிருயனுதின மூடாவுனக்கித்தனை

கள்ளகரும்பிடவாவதென்னபலனோ காட்டுமபிசாசல்லவோ

துள்ளித்துள்ளித்துடிகிருய்சிவபதஞ் செல்லாதுன்சாதியிலே

எள்ளுககொல்லையிலமாவெந்துதொடராதேகும்படிச்செல்லடா.

வசனம்

இப்படிச்சொல்லியவேதியருடனே நந்தனார் தனக்குத் தெரிந்தவித்
தைகளை அத்தருணத்தில் சொல்லிக்காட்டுவார்

முன்னந்தனார்-பின்வேதியர்-இருவருமாகச்சொல்லிக்கொள்ளும்

எட்டிக்குப்போட்டியான-இருச்சொல்லலங்காரம்.

நந்தனார்-தில்லையைப்பார்க்கவல்லையோ

வேதியர்-கொல்லையில்முள்காயில்லையோ

நந்தனார்-கள்ளம்போன லுள்ளதுகாணு

வேதியர்-வெள்ளம்போன லுள்ளதுவிளைய

நந்தனார்-திருச்சிற்றம்பலங்கண்டால் தேகங்களிக்கு

வென்றார்

வென்றார்

மென்றார்

மென்றார்

மென்றார்

நந்தனார்-ஆன்னைதஞ்செய்யே
வேதியர்-சொன்னதுதவறே
நந்தனார்-எங்கள்ஜாதிகுலென்னவழி
வேதியர்-உங்கள்ஜாதிக்குஇந்தவழி
நந்தனார்-உற்றதுஓது
வேதியர்-பெற்றதுபோது
நந்தனார்-பறையனுப்பிறந்ததென் தலையெழுத்து
வேதியர்-மறையாப்பிறந்துங்கள்வருத்தமது
நந்தனார்-வாய்க்காதவெனக்கு வழிசொல்லு
வேதியர்-காயக்காதமற தில கல்லெறி
நந்தனார்-எப்போதுநிப்படிச்செயவகே
வேதியர்-அப்போதுநிப்படிச்செயவிகன்
நந்தனார்-உலகமனைத்துங் கடவுளாமின்ற
வேதியர்-பலகலைகற்றம பறையனுப்பிறந்
நந்தனார்-பழுதானஜென்மம் பனை க்கேதனே
வேதியர்-அழுதாலுமகன்மம்மடுக்காதே
நந்தனார்-காப்பதுன்பாரம் கட்டுகிடு
வேதியர்-நாற்பதுவேலியை நட்டுவிடு
நந்தனார்-அப்பன்கருணை இப்படியோ
வேதியர்-தப்பினேனதுவு மொப்பிலே

னென்றார்
னென்றார்
யென்றார்
யென்றார்
மென்றார்
மென்றார்
வென்றார்
வென்றார்
வீரே
யாரே
னென்றார்
னென்றார்
தேன்
தேன்
யென்றார்
யென்றார்
யென்றார்
யென்றார்
னென்றார்
னென்றார்

வசனம்

அப்போது நந்தனார் மெத்தவும ஐயரை வணங்கி உத்தாரங் கேட்டார்.

விருத்தம்

அல்லெனைங்குழலாள்மோகமண்டா னவொருக்காற்றெண்டர்
பல்லாழிகாலஞ்செய்த பழவினைத்தொடக்கமுத்துச்
சொல்லினிமடங்கொணர்ச்சு சுக்கடலாட்டிவைகருந
தில்லைநாயகனைக்கண்டு தெரிசனஞ்செய்வேனைனார்.

தீர்த்தனம்-இம்-பியாகு-ஐதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

மார்கழிமாதந்திருவரதிரைநாள்
மனதைபட்டினாற்ப்பண்ணாமலொருதாரம் போய்வென்றுசொல்லையே
கட்டையிடுக்கையில்சிதம்பம்மேயே
கூசடனாகி லுமாசைவினையுதுன

வரப்போகுதையே
காண்கெனும்மையே
காலுக்குக்குநினைப்பே

காலிநகமுளைத்த நாள்முதலாயாக்
காலபாசத்தில் காட்டிக்கொடாமல்
உள்ளங்காலில் வெள்ளெலும்பாட
உண்டதுமுறங்கின தன்றியிவ்வேறே
எட்டுமிரண்டு மரியாதைபேதை
இன்னந்தாய் வயிறறிடையனுகாம
வெள்ளைவெளுத்திடுந் தண்ணீர் குடித்திடும்
மேதினியினில் மாயினுக்கடையேன்
தானந்தலக்கொன்றுங்காணா
தளரவிடேவண்டாமொருகோடி
அல்லும்பகலுங்க ளாதாவாலே
அன்புடனேநல்லகதிபெறுவாயென்

கடுமைக்காரனையே
காப்பாற்றிடுமையே
வோடியுழைத்தேனையே
யொன்றுங்காணேனையே
யெனியேநனையே
லீடங்காட்டிடுமையே
வெறியேனையே
வழிவிடவேனுமையே
தடியேநானையே
தருமமுண்டையே
ஆளாகிநானையே
றனுப்பவேனுமையே

விருத்தம்

சிலையணிந்திடும்வேளெரிநதிடச் செய்திருந்திடுந்திருமேனியைக்
கலைந்தனைந்திடவேண்டுங்காதலைக் கண்டிலராகியமம்மதனைத்
தலைசுமந்திடுஞ்சேடனாத் தன்மைகொளுமந்தனா
விலைக்குவாங்கியபெருமையாலிவன் வேணதெல்லாம்பேசுவான்.

வசனம்

இப்படிச்சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்க நந்தனாருடையசிவபத்தி
யரிதாபத்தை ஆதிசேடனாளுஞ் சொல்ல வொண்ணாக மனிரை கொண்ட
மகானுபாவனை தனக்கடிமைக்காரனென்று வேணபடிபேசுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

மாடுதின்னும்புலையர்வுனக்கு மார்கழிதிருநாளோ
தேடிபெயித்தாயாரிடத்தேபோய் தீண்டாதேபோடா
ஆடுதின்னும்புலையர்வுனக்கு ஆனித்தெரிசனமோ
நாடுசிறிக்கும்வார்த்தைகளன்றோ நாடாதேபோடா
நண்டுக்குக்கலியாணனுனை நரிக்குச்சங்காரந்தி
பண்டிக்குப்பூசைசுருநாளுண்டோ பறையாக்போடா
பூசைகள்செய்வாயோ ஆண்டவன்பொன்னடிக்கொழுவாயோ
கூசல்போடாதேபோடா கூழைக்கும்பிடலாகாதோ
கங்கைபிலாடுவையோ அங்கைகாணிக்கைபேரடுவையோ
இங்கிதமறிவேனடிககடிவந்து இறையாதேபோடா
அஞ்செழுத்தோதுவையோ உனக்குமரனந்தத்திருகூத்தோ
வஞ்சகவார்த்தைநானைக்குத் தெரியும்வாராதேபோடா

வசனம்

அடாநந்தாசபாக நன்னாபிருக்கின்றது நீ சிதம்பரம் போகவேண்டு
மென்றுகேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமாயிருக்கின்றதென்
று வேதியர் பின்னுஞ்சொல்லுகிறார்.

தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அடாநந்தனேதிஸ்லைக் கனுப்புமென்றெனைக்கேட்ப
தாச்சரியம்மிகவாச்சரியம்

அநுபல்லவி

அடடாகட்டுக்கதைக
நடடா வயலைத்தேடி

ளனைத்துமிருகவாது
நடநடன்பபோது

சரணங்கள்

நனஜா தியிற்பிறந்
லென்ன அலுவ
போனபோதி லுமுவா
புகுந் துநிகடநது
மானுமழுவஞ்சிர
மற்றலா திரிபர
மானுச்சியலுநதிரு
வா தினாப்பலன்பெற

வேள் களிகளொருபுறம்
மேன்மைகள்மிதத
தாழ்மைமயிலாத்திவ்யத்
தனடயில்லையெனப்
தன்னமயிதெல்லாகள
சா தியிழிவையே சித்
பன்னிப்பன்னிப்படித்தேன்
பட்டால்தெரியும்பறையனுக்

அல்லும்பகலும்சோ
மானவம்பல
தொல்லையும்படவேவேண்டா
சொல்மறந்தநீ

ோ னுன்கவ்விடத்தி
லுண்டு-அல்லவென்று
யிரவாரிருககுமீதி
கொண்டு
மாலையணிக்தவரு
மதலையெரித்தபெரு
மஞ்சனோதசவநதிரு
மாட்டாய்சொற்படியிரு-அட

வேதியர்களியற்றும்
தனகும்-அந்தத்
தவம்போய்வருவதற்கு
பொரும
வாகமுடியவரும்
தாலேதெரியவரும்
பரவாயற்றேயவரும்
கென்பதுபோவரும்-அட

றளித்துக்காத்திடுதெய்வ
வாணன் னுகிசுருக்க
மென்றுரைத்திட்டவன்
வீணன்

தில்லுந்திரியாவரப்பேசு
திருக்குமெனதுபிடி
பஞ்சைநியா
பார்ப்பே

சேதுக்காகபிடிந்
திருமபாதடாபகடி
சமாதது
னெட்டாதடி-அட்

வசனம்

வேதியர் சொற்களைக் கேட்ட நந்தனா நீங்களென்னைத் தடியாலடித்
தாலும் பிராணனைமடித்தாலும் கழுத்தை யொடித்தாலும் சிதம்பரத்தில்
நடித்தாளைக் காணாமலிருந்தேனென்றுதடுத்ததுச்சொல்லவேதியருக்குகோ
பம்பிறந்துசொல்லுவார்.

தரு-இ-ம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இனியுன்குற்றத்தைப் பொறுப்பேனே
அணுவளவேனுஞ் சமமதிப்பேனே

அதுபல்லவி.

தனியாம்வேதசாஸ்திரந்
தன்புத்திபோகாதென்று

தனையுணர்ந்தாலுஞ்சாதி
சரித்திரம்பொய்யலலறிதி-இனி

சரணங்கள்

பலகாலமுப்பழமும்
பழகாததற்குவெரப்பாய்ப்
தவம்விட்டப்புறம்போய்வி
தரையிற்கறந்தபாலுந்

பாலுட்டினாலும்பாம்பு
பகரலாகுமேமேமபு
தானசையாதடானிமபு
தாவுமமுலைககாமபு-இனி

இடையிலிருக்குமிந்த
இவாகளல்லாமலிதோ
நடையிலிருப்போன்மகா
நானுனைச்சர்ப்பேனென்று

இடம்பன்கடையன்சரி
இருப்போர்கன்கிறுநரி
நல்லனனாகுகதெரி
நம்பாதேபரிகரி-இனி

வசனம்

என்றுசொல்லியவேதியர்க்கு நந்தனார் மிகுந்ததாழ்வமையோடுஞ்சொ
ல்லவேதியர்க்குகோபம்வந்து தருட்டுத்தனங்கொண்டமுரட்டுப்பயலே
யென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தநாசரி-ஆதித்யனம்.

பல்லவி

திருட்டுத்தனமாத்திரம் வேண்டாம்நந்தா-ஆடாவுனக்கு
திருட்டுத்தனமாத்திரம் வேண்டாம்நந்தா

ஆறுபல்லவி

முரட்டுத்தனமாய்ப்பே
முன்னும்பின்னுமறி
வரட்டுதவனைபோல்வா
வயலைமுழுதிலுஞ்சீர்

சாதேநிர்முடா
யாக்குடிகேடா
யாடாதேயடா
படுத்திடப்போடா-திருட்டு

சரணங்கள்

புத்தியுள்ளவனாகப்
புன்னைசிலமுழுதுஞ்
வைத்திடினம்போற்குடி
னைகதுதிப்பார்சகல
சத்தியமாசுக்குண்
சார்ந்ததற்குவா
சத்தியுள்ளமட்
தக்கவன்றன்றிர
மற்றுமற்றனைத்
மெத்தமெத்தசிந்த

பாருளர்கொண்டுமுது
சீருசெய்துவிதைத்து
யாருயிருப்பார்களுன்
பேரும்
டைகளைக்கூட்டி
யாரநீலுட்டி
டுக்குமேரோட்டி
மதுமிகக்காட்டி
தனைத்துமுடிவற
மொத்துசெய்குவாய்-திரு

பட்டாக்குனக்கேதடா
பழனக்களுமீடேறத்
பொட்டெனப்பதம்பணிந்து
போகநுகேனையுன்னிட
சட்டராசுவுஞ்
சரணமென்றகண்
தட்டுவனெனை
சலசலப்புக்கஞ்சிரி
விட்டுவிட்டுவிட்டு
கெட்டுகெட்டுகெட்டு

பாவியென்சொந்தமான
தேலியுசைபுரிந்து
சேவியிதைமறந்தால்
ஆனி
சமர்த்தைகாட்டாதே
ணீரைபோட்டாதே
மிஞ்சிநீட்டாதே
யோடமாட்டாதே
விட்டுவிட்டுவிட்டு
கெட்டுப்போகாதே-திருட்

பாயஞ்சலமுழுதும்
பலபலயெருவருத்துக்

கட்டிபதனமாகப்
கொட்டிசேறுபோலாட்டி

ஆல்லும்பக லுந்நானறிந்துமேதோ
ஆசைகொண்டேன் திருவமலததெய்வம்
பாவினெனத் தொடர்ந்தடித்தாலுமென
பார்தனில் போர்சொல்லாதவனன்றே
சிவகம்பொசித்திடுமிதைச் சிவையேனெனரு
சிதம்பரம்நான் தொடலாமோசா தியில
இன்னமுஞ்சி கம்பரமடோவேனென்று
இம்மட்டுப்போ துமையெய்க்கள் தய

வரி ராமல் போனென்
மோசஞ்செய்யுதையே
பாழினை தீராதோ
படைத்ததுபோதாதோ
செந்தார்தொடலாமோ
தின்னவனானெனரு
இதைநெனவருகேனென
விருந்தாஸதுபோதும

இவை-ஐஞ்சீரடியாகவந்த-விருந்தம்,

சேதிவந்தவந் லேதியன்சினத்தால்
காருகளாநதிடுஞ்சோ லேதின்றவன்கருக்கைத
எருலாவிந்பாமனருண் மலபுறுக்கி
தீரனாகியநக்கனும் பபடிச்செய்தான்,

வசனம்.

கக்களையருக்குத் தலைவணங்கி பெரியகுந்திடுபோட்டு ஒருசோலையி
லிருந்து சமாதிபண்ணிதன்னுடைய ரீரத்தை தில்லைவெளியிலே கலந்து
க்கொள்ளேனென்று வீரவைராக்கியமட்டத்துடனே சேரியில் வாராமல்
தானேயிருந்தார தன்னுடைய துயர்களை யெல்லாம் அம்பலவாணருக்கே ஒ
ப்புவித்து சங்கைகொண்டாடுவார்.

விருந்தம்.

வேதியரிப்படி சொல்ல வெந்து மனம்வேருகிவினை யோகென்று
சா தியிலேபாவம துநீதனன்றே பிறப்பித்தாய்ளவாமின்னை
சோதனையேசெய்கின்ற எவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்க்கேதாய்க் திருக்கும்
ஆதிருவல்லவோநீ பார்ப்பா னுக்குள்ளிருந்துமனுப்புவிடே.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்.

ஐயர்வுன்னடைக்கலம் பொய்யாகியதேகமடைக்கலம் ஐயா

அத்தாநான்வருவேனோ அம்பலத்தைபெருவேனோ

சமதேயாகிலுங்காண்பேனோ சந்திதிகாணுதென்செய்வேன்

ஐயா

விருத்தம்.

தாநில்லாதவிப்பிறவியைத் தானெடுத்தஞ்சி
தூறுபட்டனற்கீழ்க் கலமாகியித்துன்பம்
நீறுபட்டிமெல்லவோ திஸ்ஸையினின்றுல்
பேறுபெற்றிடுவே னதற்குமொருபிசகோ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எ துசுலகாம்போதி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஐயோதெய்வமேயிந்த வையர்க்கடிமையானேன்
செய்யாவினை செயதல்லவோ
உள்ளங்கரைந்துருகி உய்யும்படியாய்க்கேட்கில்
கள்ளக்குமரனல்லவோ
ஆலைக்கருமபதுபோ லாச்சுதங்கமுழுதும்
வேலைக்கிடமுமிஸ்ஸையே
கோவில்கும்பத்தைக்கண்டால் கோடிவினைகள் தீரும்
பாவிக்குக்கிடையா துகரண
திஸ்ஸையம்பலவாண தெய்வம்புலையர்க்காக
கஸ்ஸாச்சமயலாச்சுநே
பொன்னம்பலவாயுநனைப்போற்றும்வகையில்லாமல்
இன்னம்பிறவியேறுமோ
அன்னைதந்தையும் யென்னுவிபொருளுமநீ
உனசந்நிதிவரச்செய்வாயே

அறுபீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடிமுடியொன்றுமில்லா தம்பலத்தரசேயுன்பால்
கொடியனுவந்தாலென்ன குறையுமோவதனால்நீதி
நடலைசெய்பார்ப்பான்கையில் நடுங்கவோவிதித்தாயென்மும்
படிமிசைவீழ்த்தாளுடிப் பதறுவான்கதறுவானே.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-யமுனாகல்யாணி

பல்லவி

செய்யமுபாயமறியேனறியேன்
ஆரகாசிவனே திஸ்ஸைச்சிவனே

செய்யு

பத்துவருடகாலமாகவந்து பார்ப்பாளைக்கேட்டேன்
 சித்தமிடங்கிபோய்வா வென்னெருருநலசேநுசொல்லங்காணேணையே
 பாவிபுலையையையுய்ப்பிறப்பேனோ இந்நபாரினிலிருப்பேனோ,
 ஆவிதவிக்குதே பொன்னம்பலவா வுன்னடிக்கமலங்காணேணையோ செ
 பல்லமுனைச்சொன்முதலாக இந்தப்பாடுபடுவேனோ
 திலலைநாயகாகனகாவென்றுன்னேத தேடும்வகைகாணேணையோ செ
 நாற்பதுவேலிலிலிருக்கிறதை நடுகவேணுமென்றார்
 கார்ப்பதாருக்களைபிடுங்குகதாரென்று கடித்தப்பேசுகந் டியேன் செ
 ஆறறிவேகுளத்திலேவிழுவேனென்னு வதைப்பிடித்திழுக்கிடுவேன்
 பார்த்தனிருக்கிருபைசெய்யா விடற்பறையன் பாபம்விண்மபாகாதுசொன்
 ணேன்-செய்
 தில்லைச்சம்பரத்தைக்காணாவிடிவென்றேகந்தேளிந்து
 சொல்லிவிட்டேன்பொன்னம்பலவாவுன் சொன்னசபைக்குருவேனோ
 ன் செய்

விருத்தம்.

கடுகிவருந்தியும் பணிகலனாகவுங்கற்றைச்
 சடிவமேவியபுரவியுனற்றரிக்கவுந்தகுமோ
 விடுவதில்லையென்னருகி னிற்றொனொருவேங்கைக்
 கொடியன்வந்ததினாவென்னதில்லையிற்றுகுறைபயா.

இதுவுமது-விருத்தம்.

மாவளர்தில்லைமாநகர்வீதியும்மதிலும்
 கோயிலுந்திருக்கூட்டமுங்கண்டுகண்ணுளிரப்
 பாவியாகினைன்காயத்தை யேதுக்குப்படைத்தே
 னாவீதானிருந்தும்பரகதியடைந்திலேன்.
 ஆதிநாள்முதற்றவம்பெருமாமுணிக்காக
 தாதமோங்கவேநாடகம்புரிந்திடுநாதன்
 பாதம்போற்றியென்னேரமும்பாவியானந்தன்
 ஏதந்தீரவேகனவினுடீசனுமிருந்தார்,

வசனம்

தில்லைத்தலத்தைக்காணாத ஜென்மமிருந்தாலென்ன போனாலென்ன
வென்று நிச்சயப்பண்ணி மானதுருகிவாடும் வேளையில் கொஞ்சம் நித்தி
னாபோலவேகண்டு ஆந்நித்திரையில் அம்பலத் தேவன்வந்து செல்லு
வார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எ துருவகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பலலவி.

கனவினில்கண்டாரோநந்தனார்

கனவினில்கண்டாரோ

அனுபல்லவி

மனதிவெப்போதும்
கனகசபேசனைக

எருந்தியடிபணியுங்
கண்ணினுறகாணாமல்-கன

சரணங்கள்.

நீநடுங்கழனிகள்
ஊனமில்லாமலுன்
மானிடப்பிறவியி
மானில்லையெனத்தில்லை
கங்குல்பகலாய்க்
சங்கரனையென்று
அங்கம்புளகித
லிங்கேவந்தேனென்று

நானடச்சொன்னேன்
னுடையவன்களிக்
லுனைக்கிணையார்பத்தி
நாநனுமவந்துனாகக-கன
களித்தநின்னருளாற்
சாருநன்னிலையால்
மாச்சுதுஅதனா
நசனுமபுகல-கன

விருத்தம்.

அறிவுமிருந்தாற்றலுடன் சிவபெருமான்பெயர்சொல்லியாற்றுகாளி
ல், கருமருவமிடறழகன்றானதடிமைவெறியகக்கனவில்வந்து குறையறவே
கழனிகளைநடச்சொன்னோமுனக்குவிடை கொடுக்கேனென்ற மறையோ
துறவர்க்குறைத்து நீவிரைந்துவாவென்றுமனதுட்சென்றார்.

நந்தனார்களில் நடேசமூர்க்கிதொன்னவசனம்.

நம்முடையநந்தனாரே உன்னிடகழனிகளை நமதுபுககணங்களாலே
நடச்சொன்னோம் வேதியருக்குக்காட்டினால் உத்தாரக் கொடுப்பானென்
றுசொல்லி தான் அர்பலத்தேசென்றார்.

கண்ணிகள்.

களையடால்சலம்விடாமல்
களிக்குதுபயிரிருக்குதுஅதைக்

கதிரொருமுழங்காணுமாம்
கட்டுகட்டவேதோணும்

பழுதிலாமலேரிசுளங்கள்
பாமசிவனைப்பணியும்நந்தனார்
கனவில்வந்துநுவமாகி
கடிகிடந்ததுவேதியரிடம்

பள்ளமேடுதன்னணியாம்
பயிரிடுந்திருப்பண்ணையாம்
கருணைமாரிகண்ணை
காணவென்றுசென்றான்

விருத்தம்.

ஆப்யரேவாருமென்று ஆழைத்திடும்நந்தனாரத்
துப்யவேதியருங்கண்டு தொல்புவித்தெய்வமெல்லாம்
பொய்யிதுவென்றுதள்ளிப் புலையனும்வந்தானென்று
செய்யவேண்டியதுசெய்யச் செப்புவானொப்புவானே

பலவிதஇராகஞ்சேர்ந்த கீர்த்தனம்-இ-ம்-வராளி-ஆதிகாளம்.

பல்லவி.

வேதியர்சொல்லுதல்.

நந்தாவுனக்கென்னமதி
ஆந்தரங்கஞ்சொந்தமா
மிந்தையாய்வினைத்ததன்றோ

வந்ததென்னதந்தகாரு-நந்தா
யிருந்ததுமறந்துபோய்
ஆங்கவேளைபுத்தியில்லைந்தா

தேரடி.

தொல்லைக்காட்டிநரிபோலே
கல்லைக்காட்டி காபங்கொண்டு
துல்லையெனசொன்னகெல்லா
கல்லையெனதுயர்சொன்ன
சுந்தரந்தெளிந்தகா
பந்தியுந்துலைந்துதா
சட்டிந்திடும்நல்லதுநல்லது

பல்லைக்காட்டிபேசுவாய்
சொல்லைக்காட்டிமேகவேன்
மில்லையென்றுபோசுனகா
வெல்லுநிறமாச்சுதே
வற்றதுவுணர்ந்துதா
கத்தனுமபறந்துதா
மெத்தமெத்தசந்தோஷம்-நந்தா

மத்தியமாவதி.

திப்படிஇப்படிசொல்லாதே
சொற்படியொப்புதலாகக்
கள்ளக்கும்பிடுள்ளடா
எனநாக்கொல்லைகயககாரடா
பெய்வொன்பதுகுற்றம்
கையககொட்டுசத்தம்

தப்பெடுத்கடிப்பையா
மெப்படிநடப்பையா
காரியங்கைக்கொள்ளடா
எங்குஞ்சுற்றிப்பாரடா
தெளிந்துபாருசுற்றம்
கண்டுக்கொள்ளுநித்தம்

ஊனுறர்கமேயின்பம்
சாணவயிற்றுக்குடிப்பு
ஒகோபலேபலே

ஊனிழந்தாலேதன்பம்
சாதிமுறமைமெய்
சபாசுகண்டுக்கொண்டாய்

நந்

கேதாரகௌளம்.

சூகாடிதோற்றவன்போல்
மேதாந்தசாஸ்திரங்கள்
என்னகாரியம்அதில்என்னவீரியம்

வாதாட்டிநிற்பவர்க்கு
காதாலேகேட்டிராந்து
தள்ளுதள்ளு

நந்

புன்னாகவராளி.

தில்லையென்பதுகாட்டிலுண்டு
தேகம்பட்டாப்புண்ணுகிப்
அம்பலமாவதிஆசாச
அருளில்லையெபாருளில்லை
பத்தியென்றும்கித்தியென்றும்
இத்தனைநான்கற்றலை
மாறுபாட்டுக்காரன்வார்த்தை
தாறுமாறுபெசினதால்

கேட்டதில்லையா
பார்த்ததில்லையா
முற்றப்பாறு
கண்டுசேரு
வற்றென்றுமுததென்றும்
அத்தனையும்பித்தமாச்சு
கூறுபடுமோ
சோறுபோடுமோ

நந்

நாதநாமக்கிரியை.

எல்லாமுழுப்புரட்டு
சொல்லாதேகும்மா
காரியத்தைப்பாரடா
காசுபணஞ்சேரடா

வல்லான்வகுத்தவழி
நிஸ்ஸாகோ
உனகருணையாரடா
இதுநல்லஊரடா

நந்

மாஞ்சை

கஞ்சுகூழுகுத்தாலும்
கொஞ்சமிருந்தாலும்

பஞ்சமில்லையே
சஞ்சலமென்ன

நந்

மத்தியமாவதி.

சம்பாநெல்கிடக்குதுனக்குத்தாரேன்
சல்லாகிழித்துனக்குத்தாரேன்
சண்டாங்கிச்சேலையொன்று
பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து

ஒற்றைச்
ஒற்றைச்
துண்டாய்க்கிடக்குதுந்தன்
நன்றாய்க்குமாயிரு

நந்

புன்னாகவராளி.

துட்டுவெட்டுபாக்குதின்று
கண்டாண்டிக்கட்டளையில்

தண்டைவெட்டிபார்த்தையா
முண்டிருக்குபார்த்தையா

நந்

மோகனம்.

தாரணியில்லாதவனொரு
தோணியுந்தோணு

மாணியில்லாதவன்போலே
கோணிநடந்தாலுமென்ன

பெண்டீட்டியில்லாத்
கொண்டாட்டம்கொள்ளா

சுகமல்லவே மனக்
ததைச்சொல்லவே நந்

ஆசாபி,

எருவிட்டழகவயல்
எறுவெட்டி னுலந்தாங்குந்
நிலம்பாராகபேட்கட்குப
வேறேபுண்டோயிறைசீயயிந்தவருக்கினு

மறுவிட்டுத்தேகனவயிலலை
ஈருவிட்டுப்பாராகவே னுந்துரைசீய
புரையேயிதுவல்லால்
நல்லவினையே நந்

ஆசாவேரி

முனைக்கால்வினைந்ததானால்
உலகதுகலிககுக்காணும்
ஊருக்குளிரந்தநிலஞ்சப்பைமேயானீ

சேலைக்குக்காணும்
குழந்தைபாலுக்குக்கா னுமல்லவே
வாரிவிடவேணுவிதகுபடைப நந்

சாவேரி.

வாரிருகாலேசுற்றிப்பாரு
பேரினையுழுகச்சொல்லு
செட்டியார்ஞளத்தருகே
வெட்டியானகத்தருகே

கோரையாப்பிடிக்கிநம
வீரினையநடுகச்சொல்லு
மூட்டிருக்கப்பேர்த்தையா
நடுக்குக்கப்பார்த்தையா நந்

புன்னாகவாராளி.

எல்லாமுனதுபொறுப்
மல்லாமல்வேறேகதியில்லை
கட்டியடிக்கட்டினையில
பெட்டத்திலேகுட்டையிலே
காடுவெட்டிநஞ்சைவண்ணு
பாடுபட்டழைத்தாலங்குற

மொல்லாமுனதுச்சகம்
இலலைஇல்லை
விட்டதுமுனைத்ததா
நட்டதுபலித்ததா
மாக்கட்டிவைக்கோட்டோடு
விதிக்கட்டிவாழ்வாரா நந்

வசனம்

இப்படிசொல்லும் வேதிபரை பண்ணையப்பார்க்கவாருமென்று
ந்தனார் கூப்பிடுவார்

விநதகம

பண்ணையாணையும் பாருமென்றழைத்திடப்பரித்து
கண்ணுலாவியவேதியான் களிப்புறத்தனதுள்
பண்ணுலாவும்பொன்னம்பலககத்தனைப்பாவி
எண்ணிலாவரும்காதல்கொண்டிருந்தவந்தாமே

வசனம்

கேவலமாகிய நீசன் சிவகணங்களாலே ஒருருக்கிரியில் நடவுநட்டு
அறுப்பறுக்கும்வயலை வேதியாகண்டு ஒன்றுநீதற்றாமல் உலகவாசனை
யற்றுநின்றார்

வசனம்

நந்தனார் ஆம்பலவாணனைக் கொண்டாழ்க்குத்தர வெவர்

கீர்த்தனம்-கடுக்கா.

நந்தனானந்தபரிதாநனான் நந்தனாரும் ஆனந்தமாகினார்

சொந்தமானவயல்வந்துபார்க்கையில்

விந்தையாச்சுது பலபந்தம்போச்சுது

சிந்தைதீரவேயந்தரங்கத்தின்

நந்தனா

நீச்சச்சாதுயென்றுபேசிப்பேசமிந்த

தோசுவேதியனுமாயசயாகவே

தேசமெற்றுநிலை வாசமாகுந்

ராசமுதாதிக்குதாசனென்றுவரும்

நந்தனா

வாருவாருமிதைப பாருமபாருஞ்சிவ

னவே வந்துசெயுங் காரியங்களிது

பாரின்மீதினையாருமில்லையென

ஊரிலுள்ளபெரியோருஞ்சொல்லச்சொல்ல

நந்தனா

சித்தமீதிலொரு குற்றமேதுமில்லை

சுத்தமானவிதயத்திலுள்ளசிவ

பத்திபண்ணிவெகு சித்தியாகிவர

முத்திதேடிவருபத்தனென்றுமகிழ்

நந்தனா

வசனம்.

நந்தனாபார்த்துசிவபத்தர் அபசாரமபண்ணினேனென்று மிக
வந்துழைந்துசொல்லுவார்.

தரு-இ-ம்-பியாகடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

நந்தனோயுன்றன்

நானென்வினையை

பெருமையின்றுகண்டேன்

விண்டேன்

ஆனுபல்லவி.

விந்தையைக்குறியாமல்

விம்புக்குக்கச்சகட்டி

விழலானறியாமல்

வீசினேனென்னையாரும்-நந்த

சரணங்கள்.

அறியாமனத்தினாலே ஏதோபசி

அருமையைத்தெரிய! மற்போனேனே

யான்

மெத்த

சிற்றியோர்செய்கபிழைபெரியோர்பொறுப்பெனன்று
 செப்பும்வார்த்தையுமக்கேகனவானே
 மூறையுணர்ந்ததோர்க்குஎன்னதான்சொல்லத்
 மூடன்மேற்கிருபைவததுமுழுதுங்ஈததட
 நிறைவுற்றவருட்பெற்றோர்க்கேதுநிகராம்
 நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோவந்துயர்
 நேற்றுப்பொழுதளவுஞ்சும்மாவிருந்த
 நிலங்கள்முற்றும்பயிர்கள்முனைத்துக்
 சாற்றுங்கதிர்கள்முற்றிச்சாய்ந்து
 தக்கதாவிருக்குதேமிகக்களைத்து
 ஆத்தல்தனக்குநிகராவரோ
 ஆய்லாவுனதுநல்லருளால்நலமே
 நாற்றிசையோர்களும்நாடிப்பணிய
 நாயேன்களிக்கமனம்நயந்துகிருபை
 குண்டைகருங்கலப்பைக்கோலுங்காறும்
 கொட்டத்திலிருக்கநீர்செயதீரோ
 ஆண்டார்பணிந்துள்ளையாண்டவனே
 வடிமையாளாகிவந்துசெய்
 உண்டத்ததைதாமெனெழுண்டுக்குமமைக்
 தொல்லுலகத்துள்ளோர்யாருமேசக்

இந்த
 சேனும்
 வேணும்
 காணும்
 வேணும்நா
 கிந்த
 கதிக்கச்
 ஆறுவடைக்குத்
 உமது
 யாவரும்
 வரும்
 வரும
 தரும்-நந்த
 விதையும்
 அந்த
 யுமக்கு
 தாரோ
 கொண்டேன்
 கண்டேன்-நந்த

வசனம்,

என்றுவேதியர்சொல்லிப் பின்னுஞ்சொல்லுவார்

இதுவும் வேதியர்சொல்-விருத்தம்.

கறைபடுங்கண்டன்னுனைக்கருத்தினிற்பெறவேரோக்கி
 குறையரும்நந்தனருக்குலமதுகீழென்றெண்ணி
 மறைபுகல்பெருமையாலே வருந்தினேன்கொடியெனன்று
 இறைபடுவளம்போலஞ்சி யேங்கியேயாற்றுவானே

கீர்த்தம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ருபகதாளம்.

குற்றமெத்தனைசெய்தபோதுமுந்தன் னித்தத்திலினையாதே
 பத்தெனன்றறியாமல் பதறிவார்த்தைகள்சொன்ன பாவந்துலையாதே

புலையர் கள் பரகதி கேடுமபடியவர் புண்ணியஞ்
கலிதீரக்கண்ணாற்கண்ட போர்க்கெல்லாந்
ஒருவன்மனதரியவொருவனுலாகாதென்றுலகம்
திறமாச்சுதினியந்தன்சென்மசபலமாச்சு
ஜாதிபிழிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாது சந்தேகப்படலானேனுப்போ
ஆதிசிகம்பரராகசியம்பாரொன்று அனுப்பிடலானேன்

வசனம்

இப்படியிகவும்வணங்கி வரலாற்றைக்கேட்க நானைப்போர்கனவிலே
நசன்வந்து கருணைசெய்தாரென்றார் அதற்குநானைப்போவானாப் பார்த்து
வேதியர்சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

நந்தாவனகனவினி லெப்படிவந்தார்

வரந்தந்தாரென்றாய்

நந்தா

சந்ததமுஞ்சனகாதிமுனிவர்தொழும்

சச்சிகானந்தமூர்த்தியல்லவோ

நந்தா

ஆதிமுடிவுங்கிடையாதபராபரஞ்

சோதியல்லவோநீச்சசாதிபென்றறிந்தும்

நந்தா

அண்டரண்டநிறைகின்றசபாபதிக்

கொன்றுபேதமில்லையென்று

நந்தா

வசனம்.

வேதியர்செய்தபிழையெல்லாமபொறுத்துக்கொள்ளுவீரென்றுசொ
ல்லநந்தனார் மறுவுததரவுகூறல்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-எதுகுலகாம்போதி;

வேதியர் ஏழைப்பார்ப்பான்செய்திடும்பிழையை

யேந்துக்கொள்ளாதே

நான்

இனமறியாதவன்முன்புத்திக்காரனென்பதுவும்பொய்போ

நந்தனார் பொய்யாகியவிந்தவுலகத்தைப்பார்க்கும்

புண்ணியவானே

நான்

புலையனுக்காளமுமைல்லவோபுத்தி சொல்லுமே

வேதியர் புத்தியுண்டுவித்தையுண்டு

பத்திகிடையாது

வதலால்

புலம்பினதாவென்னமனமடங்காதுபோகங்கிடையாது

நந்தனார் கிடைக்குஞ்சிதம்பரமெரிசனமென்று

கிருபைசெய்யு

மையே

கீழ்குலமல்லவோ நாரினுங்கடையென்கீர்த்திபெறுவீரோ

வசனம்.

பரமபத்தனாகிய கீயேளனக்கு அடிமைவேலைசெய்பவன்போல வந்த

படியினாலே என்பிறப்பினி துலைந்துதென்றுசொல்லுவார்

அறசீரடியாசிரியவிருகதம்.

அப்பொழுதுபோனதன்றி மறைமுடிவையுளங்களிய

யறிவிலுன்னித்

தவம்பொழுதுங்கணப்பொழுதுக்கண்டறியாப்பா வியெனைச்

சார்ந்தரன்றோ

சிவக்கொழுந்தினடிமையென்று பெயரிட்டுவேலைகளைச்

செய்ததாக

பவக்கடலைக்குளப்படிபாலதாண்டிவரச்செய்ததுந்தன்

பத்திதானே

கீர்த்தனம்-இ-ம் ஆனந்தக்களிப்பு.

நந்தாநீசிவ

நம்பாமலேமோசமானேனான்

பூமிக்குள்ளையொரு

பூமிக்குநானொருசாஸ்திரப்பிர

சாமிக்குள்ளேவெகு

கண்டுமெரிசித்தபேர்களே

படித்துமென்னவேதங்கள்

பார்த்ததில்லையிந்தபகவன்

எடுத்துச்சொன்னாய்சிவ

ஏற்காமல்போச்சது

தெவிட்டாதேசோகம்

கேகமுழுதிலுஞ்சிதன்றிரு

பதத்தின்-உண்ணை

பித்தன்

சித்தன்-இந்தப்

சித்தன்

மத்தன்-உண்ணைக்

முத்தன்-நந்தா

வேதம்-ஆகில

கேதம்

போதம் - அது

என்பிடிவாதம்-நந்தா

பாணி-உந்தன்

மேனி

பகையாகிவொரு
பழுததேனானுலுந்ரியாத்தும்
பவசாகரந்தாண்டிச்
பார்த்துணர்ந்துபரமானந்தங்
தவமானிபோலே
தாண்டவராயனைக்காணாமல்நீ

கூனி-போலே
நூனி-ந்தா
சன்றாய்உள்ளே
கொண்டாய்
நின்றாய்-தில்லை
கண்டாய்-ந்தா

வசனம்-

இப்படியே வேதியர்சொல்லுமபோது நந்தனார்மனம்நொந்து கை
காநடுங்கி ஐயநாச்சுற்றிவந்துவணங்கினனக்கு அன்னங்கொடுத்து ஆடை
யளிக்து இதனைநாளுங் காப்பாற்றினபெரியவரோ உங்களுக்கடிமை வே
லைசெய்யுமென்ன இப்படிப்பெருமையாய்ச் சொல்ல வேண்டா மென்று
சொல்லுவார்

தரு-இ-ம்-கலியாணி-ருபகதாளம்,

பல்லவி,

ஐயாசொல்லு
தடிமைப்பறையன்

வேனே-உம
தானே

அனுபல்லவி

மெய்ப்பாகவேயிந்தனிவாழ்
வேலைசெய்யுழியர் தம்மையோதாழ்

யோர்கள்
வாசு-ஐயா

சரணங்கள்

வேம்புக்குயர்ந்தமதுரங்கள்
வீறுமதன்குணம்மாருதென
ஆம்புததிக்காரரென்னாலேயாவ
அய்யனருநேயல்லாமலும்
மேவுங்கீரைததண்டுமேருவைத்
வீசும்கதிர்மின்னும்பூச்சி
ஆவதழிவதெல்லாமையன்
ஆச்சுதென்றாலென்ன ஆச்சுது
முன்னமேசெய்தவினையின்
மூடப்பலயனாற்றேவி
இன்னம்பவேதுன்னின்னமும்
வந்திக்கொள்ளுமென்றனைக்கெடுக்க

பூட்டினும்
நாட்டினும்
துண்டோ
வேறுண்டோ ஐயா
தாக்குமோ
யோக்குமோ
றன்னாலே
என்னாலே ஐயா
வசத்தாலே
யதனாலே
ஏண்டா
வேண்டா ஐயா

வசனம்.

நந்தனார் தனது ஆண்டையாகிய வேதியரைப்பார்த்துத் தங்களுடைய குருவாக்கினால் என்னையுமிப்படிப் புகழலாமா வென்றுமிகவும்வணக்கமாய்ச்சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆயிர்தகல்யாணி
பல்லவி.

சின்ன சாதியல்லோ சிதம்பரமபோய் நுகிறேன்நான்
ஆனைதந்தையொருவரிலலை ஆடைக்கலமென்னையாளவேனும்
நரமில்லாநெஞ்சமாகி இறைச்சிதின்றவுடல்பெருத்த
ஆல்லும்பகலுமதுவையுண்டு ஆறிவுமயங்கியாட்டங்களும்
வசனம்

சின்
சின்
சின்
சின்

இப்படி சொல்லிய நந்தனாரைப்பார்த்து வேதியர் சொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-திரிபுடைதாளம்,

பல்லவி

ஆருக்குப்பொன்னம்பலங் கிருபையிருக்குதோ
ஆவனெபெரியவனும்

அனுபல்லவி

பாருக்குள் வீடுகள் மாடுகள் ஆடுகள்
பணமிருந்தாலவன் பெரியவனாவானே

ஆரு

சரணங்கள்,

வேதபுராணங்களைத் தினதாலென்ன
வேலைசூழ்பனைமாதராலென்னகாரியம்
சாதனை யாகவராத்தாருநானும்
மண்ணைசெபெண் ணைசெபொல்லாது
பாணமதங்களடங்கவேசெத்தேகா
பாலகிருஷ்ணனை தினத்தொழுமம்பல
வாணனென்றாகரவாய்க் கிரும்பாதன
வானவராகிலுந்தான் தனசின்னவன்

வசனம்

பொன்னம்பலங் கிருபத்தியுள்ளவன் பெரியசாதிசிவபக்தியில்லாதவன் பார்ப்பானாயிருந்தாலுங் சின்னசாதியானபடியினாலே திருப்புன்குரிலுனக்காகப் பரமசிவன்சந்நிதியைவிலக்கி தெரிசனங்கொடுக்கும் குளம் வெட்டினது ஒருராத் திரிகாலத்திலே நாற்பதுவேலிநிலமும் நடராஜமூர்த்தியேவந்தருடவுநட்டும் பார்க்கும்போது நீயே மகா புண்ணியபுருஷனென்று சொல்லவேணுமேயா லாமல் வேறில்லை நீயிதுவரையி லெனது வார்த்தையைத் தள்ளினதுமில்லை ஆகையால் எனக்குகுருவாகிவின்று உபதேசம்பண்ணென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்]

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நட்சத்ரஞ்சருஷபதேசம்நவிலிடவேணும் நானகடைத்தேரநீ
நொந்தாநான்கதிபெறமாட்டேன்
நோயெனும்பிறவிக்கடலிடைவீழ்வேன்
மகதாசப்பூவெகித்தானூர் மலரடிசாற்றிவாழ்வென்னறிவு
சிந்தாமலவரதரவேணும் சிதம்பரரசியந்தெரிசித்திடவே
வைத்தாக்கருணைக்கடனுன்மன்திற சென்றுநீரித்ததனம்புரிந்து
ஒத்தாசைபூதகணங்கருரிமையுடன்வந்துழியஞ்செய்ய
பெற்றூநீபெரியவனுந்தன்பெருமையைநானறிவேனோமூன்
கத்தாமுஸ்மோசமதானேனம்பிக்கை சொன்னேநற்கதிபெறவே நந்த

கவிவிருத்தம்

வேதமேர்டறஞ்செய்திடு நூற்களைவிதித்தும்
ஆசனாகுஉன்னடியவர்க்கஞ்சினமடைய
பாதகம்புரிந்தேனென்றுந்தனைப்பாவி
ஏதந்திரவேவேதியருபசரித்திருந்தார்

வசனம்.

இப்படிசொல்லிய வேதியர்வார்த்தையைத் தள்ளப்படாமையாகற்
றிவந்துதலைவணங்கி ஒருமுலையைநோக்கிச் சொல்லுகிறுப்போல் சொல்
லுகிறான்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி?

ஐயேமெத்தக்கடினம் உனக்கடிமை ஐயேமெத்தக்கடினம்

ஆனுபல்லவி,

பொய்யாதபொன்னம்பலத் தையாயிருக்குமிடம்
நையாதமனிதர்க்கு உய்யாதுகண்டுகொள்ளும்

ஐயே

சுரணங்கள்

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்திடு சீலசுருசிதம்பரம்
மேலேவைத்த ஆசையாலே காணெற்றுப்போவனென்று
சாத்திரம்நல்லகூத்திரம் ஞானநேத்திரங்கொண்டு
வாசியாலேமூலக்களலில் வீசியேசுழன்றுவா
பூசைபண்ணிப்பணிந்திடு மாசற்குண்டலியைவிட்
பாட்டுமேமனமூட்டுமேமேலோட்டமேவழிகாட்டுமேயிந்த
மாணாபிமானம்விட்டுத்தானாகிநின்றவாக்குச

சேனாபதிபோல் ஞானதிபதியுண்டு
 பாருமேகட்டிக்காருமேஉள்ளே சருமேஅதுபோதுமே ஆங்கே
 சங்கையறவேநின்று பொங்கிவருமபாலுண்டு
 அங்கமிப்பாறிகொண்டு தங்கபொம்மைபோலவே
 நில்லுமேஎதுஞ்சொல்லுமேஞானஞ்சொல்லுமேயா தும்வெல்லுமே
 ஆட்டாங்கம்பண்ணினாலும் நெட்டாங்க்பண்ணியது
 கிட்டாதுகிட்டவரவொட்டானமுட்டியது
 பாயுமேமுனைதேயுமேஅதுவேயுமே உள்ளதேயுமேவேத
 மந்திரத்திலேயுமில்லை அங்கரத்திலேபவ
 தானமேஅதுதானமேமவகினைமேபேசாமோனமேஅந்த
 முப்பாழநதாண்டிவந்து அப்பாலேநின்றவற்கு
 இப்பாலைகிடையாது அப்பாதிருநடன
 மாடுவார்தாளம்போடுவார் அன்பர்கூடுவார் இசைபாடுவார்
 கண்டாருங்கிடையாது விண்டாருஞ்சொன்னதில்லை
 யண்டாண்டகோடியெல்லா மொன்றாய்ச்சமைந்திருக்கு
 மல்லவோ அதைக்கொல்லவோபறையன் சொல்லவோ
 சொல்லவோநேரமாகுதல்லவோ

கலிவிருத்தம்

வானவேவியவும்பாவாழ்த்தியமறையைக்
 கானமேசெய்யும் வேறேயுமக்கடுமை
 ஈருமாழிழகுலத்தினிவெய்தியநங்கன்
 ஞானவாரிகொண்டேயவாருநறநனைந்தார்

வசனம்

இந்தப்படிநந்தனார்சொல்ல வேதியாகேட்டு திவ்வியஞான மடைந்து
 நந்தனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார்

கோத்தனம்-இ-ம்-சாமா-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்?

சிதம்பரம்போய்நீவாருமையா	நான்
செய்ததெல்லாமபசாரமையா	சிதம்
சிதம்பரம்போவீர்பதம்பெறுவீர்	வேறே
சிந்தனைவேண்டாம்நந்தனையினிமேல்	
எத்திசையிலுமுமககிணை சொல்லப	பேரமோ
பத்தியழுதலென்றுபழகியபெரியவற்	சிதம்

சித்தமுந்தெளிந்தது தெய்வமேநீரென்று
புத்தியும்வந்தது கெதியிதுவல்லவே

(சிதம்)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியரைச் சுற்றிவந்து தலைவணங்கி ஒடு
க்க வணக்கத்துடனே தூரவிலகிநின்ற வேதியரை ஆசீர்வாதம்பண்
ணச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஓரடியிலிரண்டுவார்த்தை-துக்கடா.

நந்தனார்.

வேதியர்.

சிதம்பரதெரிசனங்கிடைக்குமோ
ஜென்மசாபல்லியமாமோ
பதம்பெருந்தவநெறியறிகிலேன்
பரமனருள்செய்வாரோ
ஜாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ
சாத்திரமுறைமைக்குஞாயமோ
ஆதியாம்பலதெய்வம்நாடுமோ
ஆனந்தமடைவேனோவையோ

கிடைக்கும்
ஆகும்
அறிவீர்
செய்வார்
அல்ல
ஞாயம்
நாடும்
அடைவீர்

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாருக் காசீர்வாதம் பண்ணி யனுப்பியபின்பு நந்
தனாருடைய குணதிசயங்களைக் கொண்டாடுவார்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அடியவர் மனமிடியப் பேசின துண் டபராத
மனந்தங் கோடி-
படுநாகில் வீழ்வாரென் றெனவுரைக்கும் பாவமது
பலித்த தென்று
துடிதுடித்து தொடைநடுங்கி நீர்வடிந்து சிதம்பரத்தே
துதிகள் செய்து
கடிபுகழுந் திருத்தொண்டர் குணமெல்லா முலகறியப்
பகருவாரோ.

இதுவுமது.

சாஸ்திரக் குப்பையெல்லாந் தள்ளினேன் பதருபோலே
காத்திரஞ் சுத்தமாச்சு கனிந்திடு முள்ளம்பத்தி
மாத்திர மிருந்தாற்போது மற்றொன்று மில்லைசைவ
சேந்திர முழுதுஞ்சுற்றிச் சேருவேன் நினைபென்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எந்தநேரமும் நந்தனைச்சிந்தித்தா
னந்தனாகியிருந்தனரந்தனர்

(எந்த)

பந்தந்தீரவே யிந்தவருவாகி
வந்துதோவரந் தந்துதோசிவனென்

(எந்த)

வசனம்.

விட்டுதோ இந்தவிட்டுக்கவலைகள் பட்டுதோ பவசாகாச் சேர
ழிந் திட்டுதோ முக்திவெள்ளம் கரை புரண்டுதோ வென்று வத்தித்
தொழுபவர் எந்நேரமும் வேதிய ரிப்படியேசிவபக்தி பண்ணிக்கொ
ண்டு ஆனந்தமடைந்திருந்தார். அப்படியிருக்க நந்தனார் ஆதனூரை
விட்டுச் சிதம்பரம் வருகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

நந்தன்சிதம்பரம்வருகிறார் ஆதனூரைவிட்டு
கொள்ளிடந்தாண்டி யப்பால் வருகையிலே
தொண்டரங்கம்பரவசமாய் எங்கும்பொங்கிச்சிவமாய்

(நந்த)

அந்தக்கருணை விருத்தியழிந்து
அநேகஜென்மவாணையை

யனல்கொண்டுதிசைத்தாரோ சஞ்சிதவிரையென்றுவருத்தாரோ (நந்த)

குண்டலிசத்தியைக்கொண்டு

கிளம்பிமண்டலம்புகுந்து

சஞ்சரித்துக்கொண்டார் குரையஅமுர்தமுண்டார் கீனையார் (நந்த)

அனாதிமாய கற்பிதமிந்த

நாமருபாதி பிரபஞ்சமெல்லா

மழிந்துபோமென்பார் குறைகட லெழுந்தனாடுயன்பார் (நந்த)

சைவத்தலங்களிற் றெய்வமிதுவே

சத்தியம்பண்ணுவேன் நான் பறையன்

சதுர்மறைகேட்டிலையோ மிக்க ஷண்மதங்கேட்டிலையோ (நந்த)

எப்போதும்நட ராஜமூர்த்தியின்

இணையடிதொழுதார்க் கிடுறையோ

விரிந்திரபதிகரோ திரும்பியும் வந்தவர்காண்குளரோ (நந்த)

சசன்கருணை சேமிலாதவ

னெத்தனைவேதங்கள் கற்றாலு

மெட்டபெருங்கொம்பு நெருங்கிற் தொட்டால்செங்குட்டி (நந்த)

ஆதனூரிலொருபுலையனுக்காக
அம்பலநாடக மாடுவரோ

வருந்தவம்புரிந்தேனோ கனவில் வருந்தியுமிருந்தேனோ (நந்த)

அரகாசம்பு சதாசிவனென்பான்
னம்பலத்தாடிய தேசிகனே

ஐயேயுன்னடிமை மனது நையேனானுன்னடிமை (நந்த)

செழித்துவியனுல கெட்டிச்சிகரங்க
னைந்துந்தெரியுது காணையே

தில்லைத்தலமென்பார் அன்புடன் சொல்லப்பலமென்றார் (நந்த)

குதிப்பாரொருதரங் களிப்பார்கண்ணி
ரருப்பாருனந்த லாகிரியால்

கொண்டானடிப்பாரோ குரவை நன்றாய்ப்படிப்பாரோ (நந்த)

பாரசுந்தகோ பாலகிருஷ்ணன் றுதி
பாடுந்திருவடி பணிவேனோ

பரகதியடைவேனோ பூமியில் மறுபடி வருவேனோ (நந்த)

வசனம்.

நந்தனார் ஆதனூரை விட்டு கொள்ளிடத் தருகில் வரும்போது
சொல்லுகிறது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்

பல்லவி.

கொள்ளிடக்கரைபோனான்-நந்தன்
கோபுரங்களைக்கண்டான்

அநுபல்லவி.

பள்ளச்சாதியிலும் பறைச்சாதிநானென்று
உள்ளமுருகியவர் வெள்ளைக்கரைபுரள

(கொள்)

சுரணங்கள்.

ஓடத்தின்மேலேறி - நந்தன்

ஓங்குமகிழ்ச்சிமீறி

நாடயெவரும்நல்ல நடனக்கத்தாடி

நணியுடன்ததிபெற லாமென்றுதுதிகொண்டு

(கொள்)

அக்கரைபோனான் - நந்தன்

ஆனந்தங்கொண்டானே

சிக் கெனவேசிவ சிதம்பரேசனைக்காண

சிறைதமகிழ்ந்துசிவ திபானஞ்செய்துக்கொண்டு

(கொள்)

திருவாதிரைத்திருநாள்-செய்யுந்

தினமல்லேவாயிந்நாள்

திருநடராஜமூர்த்தி திருமுகந்தனைக்காண

சித்தங்களிப்பேனா நென்றுறுதிகொண்டு

(கொள்)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரந் தோத்திரஞ்செய்து கொள்ளிடக்கரைதாண்டி
வரும்போது தில்லைக்கோபுரத்தைக்கண்டு தெரிசனப்பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கோபுரதரிசனமே-எந்தன்-பாபவிமோசனமே

தாபங்கள்மூன்றுந் தணித்துவிடும்நல்ல

கோபனமுண்டாஞ் சோதிவிளங்கிய

(கோபுர)

விண்ணைத்துமே லோங்கியேகண்டு

கண்ணுளார்க்கெல்லாக் காட்சியளித்திடும்

(கோபுர)

அல்லும்பகலு மமரர்நுதித்திடும்

தில்லைக்கிறையோன் றினமுமகழ்ந்திடும்

(கோபுர)

வசனம்.

தில்லைத்தல மிப்படி யிருக்குதென்று

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நவரோஜ்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மாங்குயில்கூவியசோலைகளும் வரபீடசகூபதடாகங்களுந்

தூங்கதிர்மண்டலமெத்தையுஞ் சொர்னசபேசன் துசமரமும்

நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிச்சித்திரமண்டபமும்

சீலமுறுந்திருவிதிசளுந் தில்லைவேதியர்மாளிகையும்

கண்டேன்கலிதீர்ந்தேதன் என்கவலையெல்லா மொழிந்தேதன்

மண்டலம்புகழுஞ்சபேசன்சந்நிதி வாழ்த்திப்பணிந் தூநின்றேறன்

தஞ்சமென்றடைந்தேனிந்தச் சடலத்தாநொந்தேதன்

அஞ்சவேண்டாமென் றொருதரஞ்சொல்லி யழைத்தாராகாதோ

அப்பாவுன்சரணம்தில்லைக் கரசேயுன்சரணம்

ஒப்பாரில்லாநாடகம்பயிலு மொளியேநின்சரணம்

வசனம்.

கோபுரதரிசனமே என்கிற கீர்த்தன முதற்கொண்டு சீதம்பர
விசாரென்று பெயர்.

சி ந் து.

சிவன் வேடிக்கை தானென்று நாடிக்கொண்டே ஆறியாத்து
போலிருந்த செம்பொன் னம்பலத்தாடியைக் கும்பிடவே ஆதனா
ர்தனிலிருந்துவிடும் அம்புபோலப்பறந் தையமின்றித் திள்ளையாடுகில்
வந்தார் மனந் தேறிக்கொண்டார்குறை யாறிக்கொண்டார் கெண்
டாமணியோசை,

திருநானைப் பேர்வார்புரானம்.

விருத்தம்.

நானைப்போவேனென்றார்கள் சொலத்தெரியாது
பூனைப்பூவாம்பிறவிப்பிணிப் பொழியப்போவாராய்ப்
பானைப்பூங்கமுகுத்தபழம் பதியினின்றுபோய்
வானைப்போத்தெழும்பனஞ்சூழ்திள்ளை மருங்கணைந்தார்.

இதுபொழிப்புரை.

வசனம்.

நானைப்போவேனென்றுசொல்லி அநேகநாள்ஒழியச் சபாநாத
ரைத் தரிசனம்பண்ணவேண்டுமென்னும் ஆசையை அடக்கக்கூடாத
வராய் பூனைப்பூவையொத்த நிலைமையையுடைய பிறப்புகளால் உண்
டாகிய சம்பந்தம் நீங்கும்பொருட்டு போகின்றவராய், பானையையு
டைய பொலிவாகிய கமுகமரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் பழமையுற்ற
தம்முடைய ஊரில்நின்றும் புறப்பட்ட ஆண் வானைமீனானது எழும்
பிவினையாடும் வயல்களையுடைய சிதம்பரத்தின்எல்லையையடைந்தார்.

கிர்த்தனம்-இ-ம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

கெண்டாமணியாடுது சண்டுபிணிவாடுது

முத்திமணிதேடுது	நாடுதுகூடுது	(கெண்டா)
பரவசமாகுது	பாவங்கள்போகுது	(கெண்டா)
ஜென்னமாணுதிகள்	மோகமுதிர்ந்து	(கெண்டா)

சி ந் து.

கெண்டாமணியோசை காதில் கேட்குதென்று ரதைப் பார்க்க
வென்றே கொண்டாட்டமாகவந்தார் சையைக் கும்பிட்டேன்ரமக்
கம்பிட்டதோ வென்றேமனமகிழ்ந்தார் தெரு விதியிலேவந்துகாத
லுடன் கண்டார்களையாறி இரு கண்களிரானந்தம் பொங்கிடவே கி
ன்றார் மதிற்புறத்தே வெகு நேர்த்தியென்றாரிதைப் பார்த்ததிள்ளை
பணிந்தார் பரவசமாய் நல்ல பாக்கியசாலிக ளாகுமென்றார் இதுதா
னே திள்ளைப்பதி.

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டு ஆனந்தானுபூதியைச் சொல்லுகிறார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தில்லைத்தலத்தைக்கண்டார்	அதிசித்திலிலாசமென்றார்-அந்
எல்லையிலேறிநின்றார்	மனதேக்கமாகக்கொண்டார்
இருகண்களீர்வடித்தார்	கொடுங்காமலேயறுத்தார்
இருகையைத் தூக்கிக்குவித்தார்	தன்காலைக்கொணிக் குதித்தார்-இந்
ஐம்புலன்களைமறந்தார்	பாமானந்தங்கடனுறைந்தார்
தனதேகபாவமறந்தார்	தில்லைச் சிவனையென்றிருந்தார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

இதுதானே தில்லைத்தலம்-இத்தனைநாளுமறியேன்
இதுதானே தில்லைத்தலம் (இது)

அதுவாயினுமேவாவென்று அலைந்திடும்பேயனைக்
கதிதருவேனென்று கைகாட்டியழைக்குது (இது)

காசினியிலிதைக் கயிலையென்றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டதெயுண்டு பேணிப்பார்த்தற்கிலேன் (இது)

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டு கொண்டாடுபார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான் காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைதில்லையென்றார் பிறவி இல்லைஇல்லையென்று மறைமொழியும்

தொல்லைதொல்லை யென்றகொடுவினை
வல்லைவல்லையென்றகலுந்திருந் (தில்லை)

கற்றோங்கற்றோங் களங்கமறிந்திட
பெற்றோம்பெற்றோம் பேசாப்பெருமையி
லுற்றோமுற்றோம் பொன்னம்பலத்தில்
தத்தோந்தத்தோ மென்றுநடனமிடும் (தில்லை)

வாடிவாடிமா லயனீசருக்கும்
கூடிக்கூடிக்கொண்டல்லும்பகலும்
தேடித்தேடித் திருவடிமுடிகளைப்
பாடிப்பாடிக்கொ பாலகிருஷ்ணன் தொழும் (தில்லை)

துண்டா-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இதுவேவாதில்லைச் சிதம்பரகேசுத்திர	மீசனிருப்பிடமோ
மதுரம்பொருந்திடும்	மறையோரிருப்பிடம்
மாமுனிவர்தவம்	வாமும்பெரியிடம்
பதிவிபெருந்தொண்டர்	பணிந் துவருமிடம்
பரதெய்வமும்மல்லி	பாதியிலுறுமிடம்(இது)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ வையன்குத் தாடுஞ்சிதம்பரமோ
 ஆடுஞ்சிதம்பர மன்பர்களிக்கவே
 நாடுஞ்சிதம்பரம் நமச்சிவாயப்பொருள் (ஆடுஞ்)
 ஆருமறியாமல் அம்பலவாணர்
 சீரடியார்பார்க்கச் சேவடி தூக்கியே (ஆடுஞ்)
 பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பாணமதிச்சடையினர்
 தாளமத்தளம்போட தாதெய்தாதெய்யென்று (ஆடுஞ்)

அனுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தில்லையைக்கண்டபோதே தெளிந்ததென்னுள்ளமெல்லாம்
 பல்லாழிகாலஞ்செய்த பாழ்வினைதொலைந்துபோச்சு
 நல்லருள்நடனங்கார்ச்சகும் நாயகனார்சிற்சபைக்கு
 சொல்லுவார்மகிமைசெப்ப சேடனாகாதென்று.

வசனம்.

இப்படியே தில்லையைக் கொண்டாடி தில்லையைப் பாராதவரோ
 பாவியென்பார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சவாயி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

மார்கழிமாதத்திருவாதிரைநாளையில் வந்துசிதம்பரதேசிகனை
 பாராதபாவிகட்கே துழில்லையிந்தப் பாரில்வந்துபிறவாதவரோ
 வானிற்றெருந் திருமாவிகைமண்டப மாவதிலுந்தில்லை மாநகரம்
 காணக்கிடைக்காத இந்தபாக்கியங் காதிக்கேட்டவண்ணங்கண்டது
 ஆதிபரம்பரமாகியதில்லைப்பொன் னம்பலவாணர்சந்நிதியில்
 நாதமுங்கிறமுங்கேட்கு துவானந்த நாடககேனைநாநதேன்

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரங் காணாததனால் சிவ லோகங் காணா ரென்பார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்வந்துதெரிசியாத ஜென்மம்வீணென்றுபேசு
மனதிலெண்ணினார் பாதகமலத் தியானம்பண்ணினார்
பறையனுக்குமிந்தத் தலத்தைப்பார்த்தபின்பு மோகூடபதவி
பலித்ததல்லவோ பாவிஜெனன மறுத்துதல்லவோ
தொண்டுகொண்டதங்க னையர் பெருமையெல்லா ம்சொல்லிச் சொல்லி
துள்ளித்தாவினார் ஞானவிரையை யள்ளித் தூவினார்
பூதலந்தினி லிதுவேதெய்வமென்று நந்தனானந்தக்கடல்
பொங்கிப்பாடினார் புண்ணியத்தல மென்றுதேடினார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

அரகராசங்கரவண்ண லேவம்பலத்தானே

நானுந்தனடைக்கலமென்று

உருகித்துதியாரோ-வானந்தம்

பெருகிப்பதியாரோ

முத்தியனிக் குந்திருமூலத்தானைசக்கண்டு

பத்திபண்ணாதவன் பாமரனல்லவோ

பாருந்ருசுமையார்க-அவ்விருந்து

மாருந்ருச்சுகமார்ச்சு

மங்கையர்மோகமாய்மயங்கித்தினந்தோறு

மங்களபுங்கிதமாயவரின்கேள்

கொண்டழிக்கியிழைத்தாரோ-அன்னியாயம்

நாளையுங்கழித்தாரோ

வீசுநடைநடந்தமெய்யும்பொய்யாகவே

ஓசையடங்கும்போதொருவருமங்குல்லை

தூசியும்போகாதே-காதறுந்த

ஊசியும்வாராதே

சிவசிதம்பரமென்று தில்லைவெளியினின்று

பவசாகரமென்றுபரமபதபடையுந்

தவநெறிபொருந்தாரோ-பொருந்திய

வவளையும்வருந்தாரோ

சாத்திரங்கற்றாலுஞ் சநார்பறைபுணர்ந்தாலும்

சூத்திரம்பெற்றாலுஞ் சொல்லென்றங்கரா

மாத்திரம்போகாதே-கருணைக்குப்
பாத்திரமாகாதே

சரணாகதியென்று சார்ந்தடிபணியாமல்
வருணஸ்திரம்விதி வழுவாதிருக்கிலுஞ்
ஜனனாதிகள்விடுமோ-சரவண
மனனாதிகள்படுமோ

அஷ்டசித்திகள்பெற்று ஆண்டாயிரங்காலம்
மட்டிருந்தாலுமென்ன மாணபயனெய்திலா
நஷ்டமெஜன்மமாச்சே-மனிதஜென்ம
மெட்டிவினாப்போச்சே

முப்பாமூந்தாண்டி மூலத்தீமூட்டிக்கொண்
டப்பாலேகின்ற லானந்தங்காணலா
மொப்பாரில்லையடா-ஊடுருகி
நிற்பாரில்லையடா

ஆலமிடறடக்கி யம்பலக்கத்தன்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பரமசிவனையென்று
பாடிப்படியாரோ-பருவத்தில்
தேடிப்பிடியாரோ

வசனம்.

நந்தனார் சிவபக்தி பண்ணாதவனை நிரந்தனைசெய்து இன்னமுஞ்
சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-சாப்புதாளம்.

வானோர்புகழுந்தில்லை வனநாதர்வாழுஞ்
ஞானசபையைப்போற்றி நமச்சிவாயமென்று
சொல்லாதவன் கல்வி கல்லாதவன் வெரு பொல்லாதவன்
காசினிபுகழ்சிவ காமிவல்லியைக்கண்டு
பாசமகலும்நெறி பாராதவன்கத்தப்
பதராச்சு ஆட்டி நதராச்சு கிருமிக் கெதிராச்சு
ஆட்டுக்காலைச்சற்றே கேட்டுவாங்கியுள்ள
நாட்டிக்கொள்ளாதவன் மாட்டுக்குவமையென்று
நாடாரோ கண்டு கூடாரோ என்றுந் தேடாரோ

ஆம்பலவாணனா ரருகில்வந்துகையால்
 கும்பிட்டிறைஞ்சாத குருடர்களுக்குத்திற
 மதியேது பர கதியேது பண்ணும் விதியேது
 நாக்கிருநதுஞ்சிவ நாமத்தைநவிலாமல்
 சாக்குப்போக்குப்பேசுஞ் சண்டியவனைக்கால
 னடியானே கட்டிப் பிடியானே கையா லிடியானே
 வேதாகமதாற்களை விரித்துணர்ந்தாலு
 மேகாந்தபக்தியொன் றில்லாதவனுள்ள
 முருகாது கள்ளங் கருகாது வெள்ளம் பெருகாது
 ஆத்திமதியுஞ்சடை யழகனாடியதைப்
 பார்த்துகளிக்காத பாவிமனிதர்க்கொன்றும்
 பலியாது வினை சலியாது சினம் பொலியாது
 பாலகிருஷ்ணன் தேடும் பாதரசத்தைக்கண்டு
 சீலமுடனையுண்டு செபிக்காதவன் துன்பம்
 துலையாது யின்பம் நீலையாது கன்மம் கலையாது
 வசனம்.

சிதம்பரம் பாராத கண் படைத்தாரா முகத்தைக் கெடுக்கவந்த
 புண் படைத்தாரென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தக்களிப்பிலே-ஒருபேதம்.

காணாதகண்ணென்ன கண்ணே	
வீணானகண்மயிர்க்கண்ணது புண்ணே	(காண)
சொல்லும்பொருளிறந்த தூரியவடிவதாகி	
யல்லும்பகலுமற்ற வானந்தப்பேரொளி	(காண)
பசியாமருந்தறிக்கும் பரமரகசியத்தி	
லசையாமலையாடு மம்பலநாதனைக்	(காண)
ஊராருமறியாம லொளிகண்டுபிச்சாமல்	
ஈராறுகாற்கொண்டு எழும்பியமண்டபம்	(காண)
ஆண்டத்துளடங்காத வரசைவலையைப்பூட்டி	
பிண்டத்துளடங்கிய பேரின்பதெப்பத்தைக்	(காண)
நாசுநடுவிருந்து நாதனேதானென்று	
பேசாமற்றானிற்கும் பெருமையையொருநாளும்	(காண)
என்னையானறியேனென் றிகழ்ந்திடும்பேயனைத்	
தன்னந்தனியனாக்கித் தருவென்றழைத்தாராச்	(காண)

கோற்றுத்துருத்தியிதைச் சமந்தநிஞலென்ன
 ஆத்திமதியஞ்சடை யழகனமருங்கோயில் (காண)
 சிலக்கமலமுகச் சிவகாமிமனமகிழ்
 கோலக்கனகன்றில்லைக் குழகனாடியகத்தைக் (காண)
 பாலகிருஷ்ணன் தொழும் பாதத்தைப்பணிந்தொரு
 நானும்மறவாத நலமிக்கவழிதேடி (காண)

வசனம்.

பத்தி பண்ணாதவன் முத்திபெறாநென்று சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்

வேதம்படித்தும் சாஸ்திரங்கற்றும் மெய்யினில்நீறுபூசுவதும்
 ஆதிசிதம்பர தேசிகன்திருவடிக் காளானாலன்றானந்தம்
 உடனே துலையும் பவபந்தஞ் சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்
 ஊனுறக்கமுத லாகியநான்கு முண்டேயுலகியாவருக்கும்
 ஆணவமலநீத்தார்களறிவா ரகத்தைச்சுருதிக்கொள்ளுவாரோ
 ஐகத்தைப்பொய்யாந்தள்ளுவாரோ சொன்னேன் சொன்னேன்
 அருந்தவமுனியாகிலும்நல்ல ராசைபொல்லாதறியாரோ
 வருத்தப்படுத்திமெனதைமயங்கி வைத்திடுமென்னமயங்கோசம்
 உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசம் சொன்னேன் சொன்னேன்
 அரவணைகோபாக்கிருஷ்ண னல்லும்பகலும்பணிந்தேற்றும்
 திருவடிசரணாகதமென்றெண்ணித் தெளிந்தார்களன்றோபரபக்தி
 ஒழிந்தாராக்கன்றோவரமுத்தி சொன்னேன் சொன்னேன்

திருநானைப் போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பரிசாயிருக்கவெனக் கெய்தலரிதென்றஞ்சி
 யப்பதியின்மதில்புறத்தி னாறுதபெருங்காத
 லொப்பரிதாம்வளர்ந்தோங்க வுள்ளருக்கிக்கைதொழுது
 செப்பரியதிருவெல்லை வலங்கொண்டுசொல்லுகிறார்.

வசனம்.

இந்தப் பிராமணர்களுடைய வீடுகள் இத்தன்மையாயிருக்க, எ
 னக்கு அன்னிடத்திற் குப் போகுதலரிதென்று பபந்து அந்த ஸ்தலத்

தின் மதிலின்புரத்தில் அளவற்ற பேரன்பு சமான மில்லாமல் வளர
மனமுருகிக் கும்பிட்டுக்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய எல்லையை வளஞ்
செய்துகொண்டு போவார்.

விருத்தம்.

அம்மைமயார்தில்லைமாநகர் மருங்கிடைபணிந்து
சும்மையிட்டுவிழித்தனில் நீர்ச் சொரிந்து
விம்மியெயிவனார் சரிதங்களைவிரித்துக்
கொம்மைவிட்டவர் பாடியுமானந்தங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார் தனக் கிந்தபாக்கியங் கிடைத்ததென்று கொண்டான
டிக்கிறார்.

தீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-ரு! நதானம்,

பல்லவி.

கொண்டானடிக்கிறார் தில்லைக்கோயிலைக்கண்டுதாவித்தாவி (கொ)

அண்டரண்டந்தொழு மம்பலநாதனைக்

கண்டாராக்கண்டுகொண் டோமென் றுமன்றாய் (கொ)

அஞ்சலிகொண்டுகதித்து அரகமென்றுஜெபித்து

குஞ்சிதபாதத்தைத்ததித்துக் குரவைகன்பாடிக்குதித்து (கொ)

அங்கம்பரவசமடைந்து ஆனந்தக்கடனெழுந்து

பொங்குச்சிவமென்றறிந்து புனியதிர்ந்துபணிபிசுந்து (கொ)

இருகண்ணில்நீர்பெருக இறைஞ்சியன தாடுருக

அருமைச்சிவன்கதிதருக அம்பலவாணன்வருக (கொ)

இதுவுமது.

தரு-இ-ம்-சௌராஷ்டரம்-ஆதிநானம்

பல்லவி.

கொண்டானடித்தாரோ நந்தனார்-கோயிலைக்கண்டு

கொண்டானடித்தாரோ நந்தனார்

அதுபல்லவி.

அண்டர்மகிழ்ச்சியாலே அரனெயென்றுமென்மேலுங் (கொ)

சரணங்கள்.

பண்டுநான்செய்ததே

யோகம்-அதனாலுருங்

கொண்டுவந்தேதன்மானிட

தேசம்-ஆச்சேயிந்தப்

புண்டரீகப்பதுவை போகம்-கண்டேனென்பேபால

பண்ணிலெவர்க்குளதிப் போகம்-என்றுதுதித்துக்

கொண்டாடுமிவர்க்கழை

கூறுவதுமேயுந்

சரதம்

(கொ)

வஞ்சமனத்தையொரு

பஞ்சபாதப்பே

கெஞ்சியவர்களை

கஞ்சமலர்ப்பதங்

வஞ்சிசிகாமிகொழும்

மணவாளனைத்

மித்து-நினைத்தொழாத

கொடுத்து-வலுத்தர்களைக்

யடுத்து-வழலாமலே

கொடுத்து-ஆண்டருளென்று

துதித்துக்

(கொ)

ஒருநாற்புறமதிற்

வருவார்திரும்புவார்

இருகைகுவித்துவாள்

திருநாளைப்போவார்

பேதமில்லையே

ஜொலிக்க-ஊரெல்லைசற்றி

களிக்க-கிரகின்பேழை

களிக்க-நடேசரைத்

மிளக்க-வாசையாலிந்த

யுரைக்கக்

(கொ)

வசனம்.

இப்படி விதியைச்சுற்றி சந்நிதியில்வந்து அடி விழுந்தாற்போர்
லுடல்படியப் பணிந்து புழுதிபடப்புரண்டு ஆனந்தமடைந்து நிர்த்த
சபை தெரிந்து தெரிசனம் பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

சபாதெரிசனங்கண்டான்நந்தனுஞ் சபாவமுடனேநின்றான்
சபாதெரிசனங்கண்டான்கனித பிரபாவமாகியசபாபதியிருக்கும்
சதாகாலமும்வேதங்கள்மொழிந்திடுஞ் சிவாகாமாய்செழித்துவளர்ந்
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்கூடு மல்லும்பகலுமவரவர்நாடும் [திடும்

வசனம்.

தெற்குவீதியினின்று சபாபதியைத் துதிபண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செங்கலா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜெயஜெயதீசா அதிசுந்தராஞ்சிதபாதா ஜெயஜெயதீசா

தில்லையைக்கண்டேன் தேறித்தெளிந்தேன்
எல்லையில்நின்றே னினிப்பிறவேன்காண்

எனக்கினியாரீடு கரும்புபோலினிக்குதுபார்விடு
 ஆபாபபத் ததேவற வெட்டுமரனந்தத்தின்முழக் காட்டி
 வைக்குமிதுபாருக்குங்கிடையாது இந்தசுகம்பாருக்குவீணையே
 சாணுகதமென்றிங்கேவந்தேதன் சாமிபாரக்கு [து
 உமையடைந்தேதன் ஜெனனாநிகளான் மிகநொந்தேதன்
 வேறொருதெய்வங்களைவருந்தேதன் (ஜெய)

தென்றிசைக்கோன்வந்தழைத்திடும்வேளையில்
 பெண்பிள்ளைசுள்ளுன்றோட்டம்
 ஓடத்திலேறியபெருங்கூட்டம்
 நானும்நமனுந்திண்டாட்டம் ஒருநம்பிக்கைதாரும்
 நானுனக்கருள்புரிந் தானுனவேனென்று
 கனவிலாகிலும்வாருந் தட்டியெழுப்பிக்கவலைகள் தீரும்
 அடிமையென்றுமனதுமகிழ்ந் துபாரும்
 தில்லைவெளியிள்வருவரோசேரும்ஓம் (ஜெய)

அரசரசங்கரணென்பான் னம்பலத்தாண்டவனே
 பரமதயாமுர்த்தி யென்றடிபணிந்தேதன் மனங்குளிரந்தேதன்
 ஜாதியில்சின்னவனானால்முன் வீதியில்வந்தேதனாகாதே
 பாதகஞ்செய்யினுஞ் சிதம்பரமென்று
 பகர்ந்தால்பழவினை போகாதேதா
 தீதில்லாதபெருந் தவத்தேதார்வந்தால்
 தெரிசனைசெய்தேதன் போதாதேதா
 ஆதிபராபரமாகியிவனைக்கொண் டாடுவேன்
 பாடுவேன் தேடுவேன் நாடுவேன் (ஜெய)

அபசாரமாகியசமுராரம் சதாவிஷயகாமாதிகோரம்
 உபாயமறிந்து சதாயேறப்படாததுஜெகதீசரமாயா
 விலாசதற்பிதமிந்தஜெகம் அனைசஞ்சிதவாசனைகள்
 சிவலோகமென்கிறபாவனையால்நிவாரணம்பெரிபேயர்கள்
 பண்ணியதொழிலிற்பயனறிவார் பாலகிஷ்ணன் தொழும்புழை
 எண்ணியபடியேதவமுதுவார் எனதுனதென்னுமுறையிடுவார்
 சமாதிபண்ணியகர்ம்மாதிருந்தி யடாதேபதகைவிடாதேயும்
 சபாபதிவெகு வர்பாநிதியுன்
 பிரதாபமறியேன் சபாவப்பறையன் (ஜெய)

விருத்தம்.

வாட்டுவாருடல்வேர்பட தழலிடைவருந்தி
மூட்டுவார்மூலக்கனல் மதிமண்டல்முகட்டில்
மாட்டிடைச்செயருந்திய புலையன்றன்மனத்து
ளாட்டுக்கால்சற்றே தந்திடுமம்பலத்தரசே.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-இந்துஸ்தான் காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதாதாந்யாடியபாதம் தத்தித்தெய் தத்தித்தெய்யென்றடியபாதம்
ஆதாவாகபதஞ்சலிமாமுனிக் கானந்தநாடகமாடுந்திருவடி
ஆகமவேதபுராணாங்களோதிய யோகிகளாலேதேடுத்திருவடி
சிறந்தமகிழ்ந்துசூவித்திடவேதிய சுந்தரஞ்சிதசூஞ்சிதபாதம் (தா)
பாரளந்திடுகோபாலகிஷ்ணன் துதிப் பாடிப்பாடிப்பணியும்பாதம்

வசனம்.

நந்தனார் பிறவிப் பிணிக் கஞ்சித் துதி பண்ணுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

அம்பலவாணாயுன் சரண மடைந்தேனானைழ
ஆதரித்தாளுவ னுன்பார மல்லவோசொல்லவோ
எடுத்திடுஞ்ஞானனங் கணக்கெழுதத் துலையாதென்பாடு
இன்னமும்பிறந் திடுவேனோந டேசனையீசனே
ஆசையெனும்பெருங் காட்டி லேயாற்றுமுழுமுடன்
அகலவிடாதேயும் நம்பினேனென் னையனெமெயின
பாரளந்தகோ பாலகிருஷ்ணன் பணியுமலர்ப்பாதம்
பரணியென்னுள் னுறவேகருணை பாருமேவாருமே

வசனம்.

அம்பலத்திலாடும் நடனத்தை வர்ணித்துச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதா இருவர்கள் நாடும்வினோதா

அநுபல்லவி.

ஆடியபாதா வயனுமாலுந்தினம்
தேடியங் காணாமற் றினாமறவாக
தித்தித்தித்தி தித்தித்தியென

(ஆடிய)

வீரவெண்டையம்சிலம்பசைந்திட மேவுஞ்சடையும்துரை
சாருந்தொண்டர்கள்மனங்கவிர்திட சாலோகாதிபதவியுந்
தந்தோந்தந்தோந்தந்தோமென்று (ஆடிய)

வேதமுனிவர்கள்பாடவுஞ் ஜனகாதியோகிகள்
வெகுநாதமெங்கினுமுடவுந் திருநந்திமத்தனம்போடவுந்
தகுந்தகுந்தகுந்தகுமென (ஆடிய)

பாலகிருஷ்ணன் துதிகள்செய்திடப் பண்ணவர்கள்பூமார்.பெய்திட
சீலமுள்ளசிவகாமிமகிழ்ந்திடத் திருச்சிற்றம்பலத்தரசனுந்
தரந்தார்தார்தார்தார்தாமென்று (ஆடிய)

வசனம்.

நந்தனார் அடிமைத்திரங் காட்டிச் சொல்லிவாரார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

அறிந்தறியாமலே செய்ததபராத மையாளன்னை
ஆண்டவனேதில்லைத் தாண்டவங்கன்கடந்துமீ மத்தாவுன்சரணம்
பருகியவண்டபகிரண்டவராயா அடிமைவுன்சரணம்
நடுவுமாதியுமந்தமுமென்றுமி லாதபிராமனேசரணம்
பொங்குமானந்தக் கடலேவெளியே யறிவின்னறிவேவுன்சரணம்
என்றும்நிஷ்களநிற்குணரூபா வுன்சரணம்
கருதியின்மகிமைகண்டதோரியாது எவியேலுன்சரணம்
எள்ளுக்குளெண்ணெய்பே பாடுங்கும்கண்ட மதாரூ மீதாவுன்சரணம்
யானேவெட்டிகண்டுமறியாதவன் கனகசபேசாவுன்சரணம்

வசனம்.

இப்படி யனேகவிதமாய் கொண்டாடி யுட்புகுந்து தாண்டவம்
பாராதகுறைகொண்டு சுவாமியை நான்உள்ளே வாலாமோவென்று
கேட்கிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வருகலாமோவையா-உந்தனருகில்நின்று கொண்டாடவுநான்

அநுபல்லவி.

பாமகிருபாதிதியல்லவோ இந்தப் பறையனுபராஞ்சொல்லேவோ
உந்தன்பரமாவந்தந்தா னைடம்பார்க்கவே நானங்கே (வருக)

பூமியில்புலையனாகப்
புண்ணியஞ்செய்யாம
சாமியுன்சந்நிதி
சாகரத்தையு
கரை கடந்தேனே சரண
வரதரப்பிரதாபமும்

பிறந்தேனே-நான்
விருந்தேனே
வந்தேனே-பவ
மீழந்தேனே
மடைந்தேனே-தில்லை
பாபமும் தீரவே (வரு)

வசனம்.

இப்படித் திருநாளைப்போவாரென்னுங் கீர்த்திபெற்ற நந்தனார் தில்லையில்வந்து கொண்டாடும் பக்திமார்க்கத்தை ஆதிசேஷனார் ணித்துச் சொல்லப்படாத ஞானபத்தி வைராக்கியசாஸ்திரங்கள் குடியிருக்கும் ஊரின்பேர் சொல்லக்கேட்டறியாத பேதையாகியகோபாலகிருஷ்ணனென்னும் பெயர் கொண்ட என்னால் சொல்லத்தகுமான தோ உளறிக் கூறியதால் பெரியோர்கள் பிழை பொறுக்கக் கடமையென்று சொல்லி வணங்குகின்றார்.

சிந்து.

இதுநானே தில்லைப்பதி யென்று எக்கலித்தா ராடிக் கெக்கலித் தார்-ஐயாவுன்சந்நிதியைக் காண ஆசைவைத்தேன் மிக நேசமுடன் தெருவில்பொடித்தானே அள்ளித் தேகமுழுதிலுந் தாகமுடன் - தரித் தார்திருநீராய் நாலு சாஸ்திரவேதங்கள் பார்த்துணரும்-பெரியோரிருக்குமிடம்.

வசனம்.

நந்தனார் அந்தத் தில்லைத்தலம் இப்படி யிருக்குதென்று சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செந்தகடுக்கா-ஆதிதாளம்.

தண்டகம்.

ஆகமங்கள்வேதியர்கள்சிவ
தேகமாகியப்போதுவினைகின்ற
லோககைலாசமென்றதைப்
வேகமாகவெங்கேயாகிலும்
இங்கிருக்கலாகாதையே
பாவிப்பறையனிங்கேவரலாமோ

னடியார்கள்கூட்டம்-நம
யோகிமுனிகனூட்டம்-பூ
போற்றுவார்களாட்டம்-அதி
வெளியேபோகவேணுமையே
இங்கிருக்கலாகாதையே
சுவாமிதரிசனந்தரலாமோ

பாதகமலங்களைத்	தொடப்போமோ
பாவமெனைப்பிரிந்து	தொலைபோமோ
இங்கேஆகாதாகா	தையே
வேள்விசெய்யும்புகைமேலுலக	மெழும்பிபோகுதையே
புண்ணியவான்கள்புரியுந்தவம்	
அரகாசிவனென்றுஆடிப்பாடிக்கொண்டு	
பரிவுடனானைப் பிரதக்ஷணம்வருமிடம்	ஆகாதாகாதையே
மணியாடுதுவெகுஜனங்கூடுதுவிதிவலமாகுது	திருப்பதம்பாடுது
உள்ளேநடமாடுது பணிவிடைபோகுது	பாசமாடுது
மெத்தபயமாகுது இங்கே	ஆகாதாகாதையே
தீண்டாதேஇங்கேவேண்டாதேகம்மா	இனாயாதேஇங்கேதரியாதே
என்னைப்பாராதேதபடிவருதேஉள்ளே	போகாதேவா லாகாதே
யென்பார் ஆகாதாகா	தையே

சி ந் து*

பெரியோரிருக்குமிடம் இந்தப் போயினிருப்பதுஞாயன் - கா
 னோபறைச்சாதி தில்லை நாதன்வெறிசன மாதாவாய்-பண்ணைப்பாடுபா
 வி இந்தப் பாரிலிருப்பதுசீரலவே-என்றேருளத்தேதாம் கத்தி எங்கி
 தின்றார்நாயர் நீங்குகின்றார்-ஓயாப்பெருங்கலை கொண்டு உள்வங்கு
 னைழந்திடவெள்ளமெனக்-கண்ணீர்கரைபுரள இரு கைதொழுதாயவர்
 மெய்தொழுதார்-கீழ்புரண்டமுதார்.

திருநாளைப் போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

செல்கின்றபோழ்தந்தத் திருவென்கையணிந்தெழுந்து
 பல்சூஞ்செந்தீவளர்த்தப் பாயில்வெள்ளியெழுபுசைய
 மல்குபெருங்குடையொதுங்கி மடங்களைருங்கினைவுக்கண்
 டல்குந்தங்குலநினைந்ததேயஞ்சி யிடைந் திவர்தின்றார்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரத்துக்குப்போனபொழுது அந்நி
 ன்லைபைக்கண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்து விருத்தியாகச் சிவந்த அக்கி
 னியைவளர்த்தி ஆருகி செய்கின்ற யாகத்தால் உண்டாகிய புஷ்பாபரி
 குந்த பிராமணப் பிள்ளைகளின் நான்கு வேதங்களை ஒதுப்படியாக அ
 டிக்கடி நெருங்கியிருக்கும் மடங்களையுங் கண்டு குறைவாகிய தம்மு
 டைய குலத்தை நினைந்து உள்ளேபோவதற்குப் பயந்து போகாமல்
 நின்றாவிட்டார்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

நின்றவரங்கெய்தரிய பெருமைபினைநினைப்பார்முன்
சென்றவையுக்கடந்தூர்ஞ் சூழியிருவாரிலைப்புக்கார்
ஞன்றணையமாரிகைக டொறுங்குலவுமவேதிகைக
னொன்றியமுவாயிரமங் குளவென்பாராசுதிகள்.

வசனம்.

எல்லையில் நின்றுகொண்டிருந்த திருநாளைப்போவார் தான் உள்
ளையடையக்கடாத அக்கோயிலின் பெருமை நிலைப்பாராகி முதலில்
அந்த எல்லையைக்கடந்து ஊரைச் சுற்றி யிருக்கும் மதிலின் திருவாச
லையடைந்தார் அங்கே நிண்ணைகள் பொருந்திய மலைகள்போலுயர்ந்த
முவாயிரம் வீடுகள்தோறும் ஓமங்கள் செய்யப்படுகின்ற தென்று
சொல்லிக்கொள்ளுவார் சுவாமியைப் பூசிக்கிறதில்லை முவாயிரவர்க
ளுடைய வீடுகள் மாரிகைகள் முவாயிரமென்றார் வேதவிதிப்படியா
குதிசெய்யும் பிராமணர்களுடைய வீதியிலே தாம் போகக்கடாதப
டியால் அதைநினைந்து தங்குலத்தை இகழ்ந்து இருக்கலாகாதென்று
அவ்விடம்விட்டு ஒரு குளத்தருகில்வந்து சுவாமியைப் பாராத ஜென்
மம் ஏன் படைத்தேனென்று தாழ்ப் புரண்டமுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்சரசரங்க-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தர்சடலம்வந்தவா றேதென்றறிகிலேன் நானேதென்றறிகிலேன்

அநுபல்லவி.

சந்ததமும்நில்லை யம்பலத்தாளை
சுந்தித்துமாயச் சிணுக்கறுக்காமல்

(இந்தச்)

சரணங்கள்.

அங்கமலங்களைப் போக்குயேசுவ
கங்கையிளாடிக் களங்கமரூமல்

(இந்தச்)

ஆடுமநடனங்கண் டானந்தமாகிப்
பாடிப்படித்துப் பணிந்துகொள்ளாமல்

(இந்தச்)

அஞ்சக்கரத்தை யெடுத்துருவேற்றி
வஞ்சப்பிறவி மயக்கறுக்காமல்

(இந்தச்)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைக்கும்பிட்டு
சீலமுள்ளமுத்தி சித்திபெருமல்

(இந்தச்)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபாபதி தரிசனம்ஒருநாள் கண்டார்கலிதீரும்

அதுபல்லவி.

ஜனகமகாமுனி கைதொழுதேத்திய தினகரகோடிதேஜோன்மயமாகிய

சரணங்கள்.

மனதிலொடுங்கிய

மாயப்பிறப்பறுத்து

ஜனனமரணசமு

திருவடி-கிழலிலே

சுருதிமுடிவுகளில்

தூய்பெரிவையெய்யளி

தருமநெறியுந்தவ

ததிங்கணத்தேதாமென்று

பற்பலயோசனை

பாகதியடையவு

அற்புதமாகவே

அணியுங்கோபால

கல்மிஷம்போக்கும்

மறுவடிவாக்கும்

சாரத்தைநீக்கும்

கூட்டியேகார்க்கும்(கன)

சொல்லிக்கொண்டாடும்

யாகவேகூடும்

முதுளநாடும்

தாண்டவமாடும்(கன)

செய்வதுந்தொல்லை

பாயமுமில்லை

தானொருசொல்லை

திருஷ்ணன்பணியுந்தில்லை(கன)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கரகரப்பிரியை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கட்டைகடைத்தேறவேணுமே கனகசபாபதிநடனங்

கண்டுகளிக்கவந்த இந்தநந்தனார்

(கட்டை)

கட்டைகடைத்தேற வொட்டுமோஜென்மம்

கெட்டதல்லவோ இஷ்டமறியேன்

(கட்டை)

முத்தியிலளிக்கும் பத்தியிலென்ன

சிற்றம்பலவன் சித்தமறியேன்

(கட்டை)

வசனம்.

தேகம் படைத்தால் சிவபத்தி பண்ணவேணுமென்று நந்தனார் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தெண்டகம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

தேகம்வந்தவாறு

தினமுந்தொழுதிருப்பதற்

இந்தவிஷயசுகத்தை

கருப்பிடங்காணாம

தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு

தெரிசனம்பண்ணாமல்

சொல்லவோ-சிதம்பரேசனடியைத்

கல்லவோ

நாடுமே-பாவிமனக்குரங்

லோடுமோ

மாச்சுதே-உள்ளேசென்றுநடன

போச்சுதே

பறையென்றஜென்மம்	போகுமோ-பாழ்நீயைவான்னம்
பாரில்வந்துபிறக்க	லாகுமோ
அடிமையென்றுவந்தே	னுய்யுமோ-ஒன்றையும்தானறியே
னம்பலத்தெய்வமென்ன	செய்யுமோ
பார்த்தெல்லாமழிந்து	தோணுமோ-கோபால்கிருஷ்ணன்
பணியும்பரமசிவன்கருணை	வேணுமோ

வசனம்.

சிதம்பரதெரிசனங் கண்டபேர்க்கு ஜென்மம் இல்லையென்பார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனங்கண்டவர்க்கு மறுஜென்ம
வரிசையுடனம்பலவன் வாழ்கின்ற

மில்லை
தில்லை(தெரி)

சரணங்கள்.

இரவுபகலிடைவிடாதேகாச
இன்பமுறுமானந்தம்பொங்கும்
பரவிவருமானருளாணிமாதி
பணிந்துவந்துசிறந்தம் பலத்தைவலம்
சொர்ப்பமென்றிவ்வுலகம் தோன்றிவரும்
சொன்னததுநின்படியாகும்
அற்புதமிர்தங்கமொடு தாளவகை
அனவரதத்திருநடன மாடிவரும்
அல்லும்பகலோயாது அடியார்கள்
அரகராவென்றமிர்த பானமதைக்
தில்லைவாழந்தணர்கள் கைபிடித்துக்
சிக்கெனவேதினைதிறந்து பரவெளியைக்
நஞ்சுண்டகண்டனுக்குக் கொன்றைமலர்
நல்லதிருச்சரந்தணி அம்பிகையைப்
குஞ்சிதவத்தந்தமது மனதிஹ
கோபால்கிருஷ்ணன் தொழும் நடராஜ

பத்தி
நத்தி
சித்தி
சுத்தி(தெரி)
வேதம்
போதம்
கீதம்
பாதம்(தெரி)
கோவ்யடி
கூட்டி
காட்டி
காட்டி(தெரி)
சாற்றி
போற்றி
வேற்றுக்
மூர்த்தி(தெரி)

வசனம்.

தனக்கு தெரிசனங்கொடுக்க அம்பலவாணர் எப்போதுவருவா
ரோவென்று விசாரப்படுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி.

பல்லவி.

எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீர எப்போவருவாரோ
எப்போவருவாரோ எந்தன்கலிதீரச்
செப்பியதில்லை சிதம்பரதேவர் (எப்போ)
நற்றிருவம்வந்து நாதனைத்தேடும்
கற்பனைகள்முற்றக் காட்சிதந்தாள (எப்போ)
அற்புகவாழ்வி லானந்தங்கொண்டேன்
பொற்பதத்தைக்காணேன் பொன்னம்பலவாணன் (எப்போ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

வருவாரோஅருள் புரிவாரோஎந்தன்
மனதுசலிக்குதுநா னென்னசெய்வேன்
அரகரசங்கர வம்பலவாணனை
ஆதரிக்காதிருப்பாரோ ஒருக்கால் (வரு)

வசனம்.

நான் சின்னஜாதியானதால் வருவாரோ வாராரோவென்றுஞ்
ஞ்சலப்படுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரோ ஒருக்கால் வருவாரோவறியேன்
பாராமலிருப்பாரோ பதஞ்சலிமுனிக்குப்
பாதங்கொடுத்த சசனானென்று (வாராம)
கனவில்வந்து கழனிமுழுதும்பட்டு
மனதுமகிழ்ந்துமென்னை வாவென்றுசொன்னவர் (வாரா)
களங்கமறவேஅவர் காலுக்குக்கும்பிட்டு
குளத்தங்கடையில்நின்று கூப்பிடும்வேளையில் (வாரா)
அல்லலறுத்துப்பர மானந்தமேதரும்
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு தெரிசனம்பண்ணியும் (வாரா)

வசனம்.

இதுவரையில் வராதபடியினால் இனிமேல் தில்லைத்தலத்தை
பாரமல் சுற்றிவந்து தேகத்தைத் தள்ளுவோமென்று நிச்சயம்பல
னுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காண்கிலேன் என்னசெய்குவேனவர் (இன்)

இன்னம்வரக்காண்கிலேன் தில்லை பொன்னம்பலவானன் பண்ணையும்
நட்டென்னை யுமிங்கேவாவென்று சொன்னவர்மறந்தாரோ (இன்)

சொல்லும்பொருளுமிந்தச் சோதியேபகிழ்ந்துவாழும்
தில்லையைவிடாபற்குற்றித் தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநல்லது(இ)
பால்குருஷ்ணன்போற்றும் பரதச்சிலம்புகுலுங்கக் கோமுகுடனட
னங்கண்டேன் குறைகள்தீர்ந்துதென்றுசொல்லவந்தான் (இன்)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிச்சொண்டு கண்ணீர்சொரிந்து புரண்ட மூவார்.

சின்து.

கீழ்புரண்டமூவார் என்றுங் கேள்விமுறையிலையோநாதா
வென்றேறதலைகுனிந்தார் எந்தன் வேதனையைக்கண்டுஆதரிக்கும்
தெய்வங்கிடையாதோ பாவி சித்தந்தெளியவிர்த்திதந்து
வாவென்றழையாதோ விண்ணில் வானவர்கள்போற்றுமுனமிலாக்
கனகசபைபடனங் கண்டு காயங்களித்திடநாயடியேன்
வருந்தித்துதியேனோ எந்தன் வாணாருருசுவீணையே
அடடாஇதென்னஜென்டம்.

வசனம்.

இப்படி புரண்டமுது தான் படுகிற துன்பத்தைக்கண்டு ஆதரி
க்கும்படியான தெய்வம் எங்குங் கிடையாதோவென்றும் இருந்தால்
வந்து என்னை யாதரிக்காதாவென்றும் என் மனது குளிர ஒருவார்த்
தை சொல்லாதாவென்றும் மேலாகிய தேவர்கள் போற்றும்படியா
னவனே என்னுடைய தோத்திரத்துக்கிரங்கி வரக்கூடாதாவென்றும்
உனது நடனசபைக்கு என்னை யழைத்துப்போய்க் காட்டி என்னு
டைய இழிவான குலத்தை மாற்றக்கூடாதோ வென்றும் இப்படிப்
பற்பலவாறாகப் பணிந்து துன்பசாகரத்தி லாழ்ந்தார்.

விருத்தம்.

சாதிபேதமும் குணச்சூறியாவையுந்தள்ளி
ஆதிபாதிபென் றறற்றினைன் றிசைதனினைந்தும்

மாதவம்புரி தொண்டர்தளபணிதிரண் மறைக்கக்
கோதிலாவுருக் கொண்டுமிப்பிறவிக்குக் குறையோ.

வசனம்.

இப்படிச் சரணாகதமென்று உன்னை நம்பிவந்து துன்பப்படலா
மா சிவனே சிவனே யென்று பெருங்குரலிட்டு தனக்குச் சென்மம்
போதும் போதுமென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை

பல்லவி.

போதும்போதுமையா-எடுத்தஜென்மம்-போதும்போதுமையா

அதுபல்லவி.

மாதவமாரனை வர்தளபுகமுந்தில்லை
வனத்திலனுதினமும் வளருமம்பலவாண (போ)

சரணங்கள்.

கோத்துநெளியும்புழு ஆத்தைநரம்புகளும்
நாத்தமலங்களு முத்திரக்கும்பி (போ)

சந்ததமுமடியேன் யெந்திரம்போலே
வந்தெழுவரையிலும் நொந்துமிருந்தேன் (போ)

கொழுத்தவாணிகள்போலே மிருத்துளிரும்புமென்னை
வயிற்றிலிருந்துபடும் வருத்தமென்ன சொல்லேன் (போ)

மாதர்கள்மீதினில் மையல்கொண்டேகிடும்
வேதனைகொண்ட வெறும்பயலானேன் (போ)

அண்ணல்கோபால கிருஷ்ணன்பணியுந்திரு
அம்பலமேவும் பொன்னம்பலவாண (போ)

வசனம்.

ஜென்மமே நஷ்டம் அதிலும் புலையாகப் பிறப்பது மிகவுந்
தஷ்டம் என்று நந்தனார் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சரகாப்பிரியை-ரூபகதானம்

பல்லவி.

இந்தஜென்மமேண்டாம்இனி எந்தஜென்மம்வந்தா லும்வரட்டும் (இ)

நந்தநெயினில்மந்திரங்களைச் சொல்லி
வந்தனைகள் செய்துசுந்தைமகிழ்த

இந்த

வேதமறிந்தவர்பாதம்பணிந்தவா
போதமறைந்திடாத்தீதடைந்தேன்பாவி

இந்த

பாவிப்பறையநீ தூரவிலகென்று
ஆவிதவித்திடப்பாரிலுரைத்திடும்

இந்த

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் சிதம்பரத்திலைவலஞ்சுற்றினார்

அதுபலலவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினார் தேவருமரியாத
எல்லைவாசல்கடந்திருளறவேண்டி

தில்லை

சாணங்கள்.

சாதிக்குறையத்தானே சந்ததமுவினைந்து
வேதனைகொண்டுள்ளம் வெதும்பியேவாடி
பாதிப்பிறைபணியும் பாமசிவனைக்கண்டு
போதமடைந்து பரிபூரணமாக

தில்லை

மோகலலைக்குட்சிகதி முழுமுடனாகவே
போகமேவிலையென்று புத்திகெட்டேனே
பாதனைவேண்டிடல் பாவசமாகிய
ஏகாத்திறற்றனை விருத்திட்டுச்சுக்கிக

தில்லை

ஓராறுதாண்டியேயுன் மணிக்கேகாட்டைகள்
சீராறுகாணாக சிதம்பராகசியம்
ஈராறுகாண்கொண்டு இருத்திப்புலன்றனையும்
போறுபெருகியே பெருவெளிகாண

தில்லை

வசனம்.

இப்படித் தில்லைத்தலத்தைவிடாமல் சுற்றிவந்தால் தன்னிடம்
சுவாமியருவாரொன்றும் மனதைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவார்வருவார்மனமேமீமயங்காதிருசொன்னேன் சொன்னேன்
வேணுதுதருவார்காணேபுரிவார்திருவம்பலவன்
பாகதியுந்தருவார்காதிபறையனென்றும்பாரார்மீயதை
உறுதிகொள்ளவேணும்மெய்யன்புடன்
அரகாவென்றொருருகாஞ்சொன்னாலும்போதும் வருவார்

வசனம்.

தன்னைஇரட்சிக்கும்சமையம் இதுதானென்றுசொல்லுவார்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனாசாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுநல்லசமையமையா ரட்சிக்க இதுநல்லசமையமையா

சரணங்கள்.

இதுநல்லசமையமையா வென்னைரட்சித்தானும்

நமமகேசநடேசசபேசா

இதுநல்ல

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பதங்களைக்காண

சீலமுள்ளமுத்திசேருவதற்கே

இதுநல்ல

வசனம்.

இவ்வளவுசொல்லையும் இரங்காமற்போகவேண்டிய தென்னவெ
ன்றுசொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிராகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இரக்கம்வராமற்போன தென்னகாரணம்கவாமி

கருணைக்கடலென்றுயெந்தன் காதிக்கேட்டுகம்பிவந்தேன்

சரணங்கள்.

ஆலமருந்தியண்டருபினை யாதரித்தவனதுகீர்த்தி

பாலகிருஷ்ணனபாடித்தினமும் பணிக் கிடும்கடராஜமூர்த்தி

பழியெத்தனைநான் நிசயநும் பாவித்திடுஞ்சிதம்பரமென்று

மெழிகற்றவர்வழிபெற்றவர் கணகசபாபதிபிப்படி

விருத்தம்.

அண்டாணதிபாவையும் வேள்விகளமைந்தும்

குன்றொத்தவம் புண்ணியமாமனெருவித்தும்

வின்றிடாமலேபீசன் றனக்களித்தவிவேகம்
மன்னுளாடியபாதத்திலேமனம்வருமே.

வசனம்.

மகாபுண்ணியசாலிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றி தனக்குவாராதெ
ன்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனாச்சரி-ஆதிதானம்.

சாதியில்தாழ்த்திடும்புலையனுக்கும்பா	கதியோ வேத
சாஸ்திரநான்கினுமோதறியாதது	விதியோ
நன்னடுததைகளைவகைசெய்தருந்திய	தேகம் மன்னுள்
நடனதெரிசனங்காணவென்றாலதி	மோகம்
எந்தவழியைக்கண்டேறுவது	ஞானம் செக
தீசனுக்கன்றோதெரியுமந்தவு	பாயம்
சிதம்பரமபோவேனென்றுநாயா	பாவி இந்த
ஜென்மமெடுத்தவீணாகத்தவிக்குதெ	னவி

வசனம்.

இப்படிநான் ஈனசாதியாயிருந்தபோதிலும் உம்முடைய சாரா
விர்த்தத்தில்வைத்தபுத்தியை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகிறார்.

துக்கடா-இ-ம்-மணிரொங்கு-ரூபகதானம்.

பல்லவி.

எப்படிக்கெட்டா லுந்தன் பொற்பதமறவேன்காணும் எப்படி

சரணங்கள்.

அற்புகமாயிதில்லையம்பலவாணரோநான்
சொற்பனத்திலுமையன்றி மெய்ப்பொருளாகவும்வேண்டேன்
தப்பிதமெத்தனைசெய்கினும்
நகப்பிடித்துஆண்டுக்கொள்ளும் எப்படி

திருநானைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இவ்வண்ணமிரவுபகல் வலஞ்செய்தங்கெய்தரிய
வவ்வண்ணம்நீனைத்தமுடிவடித்தொண்டரயர்வெய்தி
மவ்வண்ணத்திருமிடற்றார் மன்னுநடுங்கும்பிடுவே
செவ்வண்ணமெனநீனைத்தேவே சாறினோடுநுயில்வார்.

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரம் இராப்பகலாக வலம்வந்துக்கொண்டு உள்ளே போகக்கூடாததன்மை வினைத்துவருகதப்பட்ட உயர்வுபொருந்தியு டியவர் வேசாதி கரியநிறமுள்ள கழுத்தினையுடையவாமி கனகசபை யில் ஆடுகின்றகூத்தை எப்படிதரிசிக்கலாமென்று விசனத்தோடும் நித்தினை செய்வார் இப்படி நித்தினை செய்து மறுபடியும் எழுந்து சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கண்டா-பிராகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விருகாச்சென்மமாச்சேவந்தும் விருகாச்சென்மமாச்சே
சதாகாலமுமையன்சந்நிதானத்திலிருந்துவிதானம்பெருமல்(வி

சாணங்கள்.

முத்தியளித்திடுமூர்த்தியைக்கண்டு
பத்தியபபண்ணிபதமடையாமல
பொற்கழலசையப்பொதுவிவிருந்து
நக்கராடுமபதந்தனைப்பாராமல
தில்லைச்சுதிபதிதெரிசனங்கொடுத்தா
எல்லையிலவாடுவன்றிரங்கியழைத்தும்

விரு

விரு

விரு

வசனம்.

தனதுபதவிக்கி லோக்கியனல்லவென்று தள்ளுவாரோ தெள்ளு
வாரோ அப்படிதள்ளினாலும் தில்லையில்லதா லேனளன தேகத்தைவிடுவ
தேயன்றி திரும்பிப்போகமாட்டேனென்று சொல்லிப்புலம்புகிறார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னுகவாரளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தள்ளுவாரோனத்தனைக் கைக்கொள்ளுவாரோ

சாணங்கள்.

தள்ளிவிட்டால்நான் போகேன் தனித்திருக்குஞ்சபையமல்ல
அள்ளிவிட்டென்னன்பை அம்பலவாணனொருக்கால்

தள்ள

எனதுனதென்றபிமா ன மிச்சையறும்சிஷ்டைபண்ணி
மனமிறத்தனுவெனியில் மருவாதபாவியென்று

தள்ள

நாறுமித்தப்பொய்ப்புடலை நானென்றெண்ணிநான்சுமந்து
துறப்பட்டதுன்பமெல்லாக் துலைத்துதென்று இங்கேவந்தும்
பாலகிருஷ்ணன் றோடிவரும் பாதமலர்காணனை

தள்ள

வேள்விழியாரீமா கங்கொண்டு விர்த்தியற்றமுடனென்று

தள்ள

சிந்து.

அட்டா இதென்ன சென்மம் என்று அத்தன துள்ளைசுற்றிவந்தார்
இரவுபகலேயாயார் இவை நசுன்கண்டு விசுவாசமுடன் பாலகிருஷ்ண
ன்பணியும் திருப்பாதமுள்ள தில்லைநாதனவன் கனவிலுருவாகியது.

திருநாளேப்போவார்ப்பாணம்.

விருத்தம்,

இன்னல்தருமிருபிறவியிது தடையென்றே துயில்வா
ரன்னிலையேயாபலத்து ளாடுவாரறிந்தினிதில்
மன்னுதிருத்தொண்டாவர் வருத்தமெல்லாந்தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்துகனவின் கண் முறுவலெடுமருள்செய்வார்,

வசனம்,

இப்படித்திருநாளேப்போவாரென்னும் நந்தனார் இரவுபகலேயாம
ல்தில்லைதலைத்தைச் சுற்றிவருவதால் தேகவருத்தமடைந்து வருத்த
த்தினால் மயங்கிச் சார்ந்து நித்தினாயடைந்தார் அந்தகித்தினாயிலேநட
ராஜமுர்த்திவந்து காக்கித்தந்துசொல்லுவார் எனக்குமிகவும் பிரியமு
ள்ளநந்தனாரே யும்மிடத்தில் நம்முடையபத்தர்களாகிய வேதியர்களை
வாச்சொல்லுவோம் அவர்களுமுன் நீர் அக்கினிப்பிரவேசமாகியெழுந்
துமறைபடித்து வேதியர்களுடனே சபாபிரவேசம் பண்ணுமென்று
ஓபகர்த்து ஐயன் அந்தரத்தியானமானார் நந்தனார் கனவில் சாட்சியா
னதைக்கண்டு களித்து விழித்துத் தெளிந்து அளவில்லாத சந்தோஷங்
கொண்டு நன்றியறிந்து சுவாமியைத் தோத்திரம்புரிந்துசொல்லுவார்,

கிர்த்தனம்-இ-ம்-தண்டகம்-ஆதிகாளம்.

பல்லவி.

சந்திதிவரலாமோ சுவாமி தெரிசனந்தரலாமோ

சந்

இல்லறவாழ்வாம்

பணிமுடி

இருந்தேனன்றோ

மிகவாடி

அல்லுமபகலுங்

தொண்டாடி

அறிவேனகனக

சபைநாடி

சந்

வீதியிலேசற்றே

வந்திருந்தேன்

வேடிக்கைபார்த்துக்கொண்

டிருந்தேன்

சாதியற்றும்ந்தவெண்

றறிந்தேன்

அனித்திருப்போமென்றிங்கே

வந்தேன்

சந்

காலால்வீசிக்கனல்
காலைமதிமண்டலமே
பாலாறுபெருகவேபெனைக்
பார்த்துமில்லைநான்

மூட்டி
லோட்டி
கூட்டி
கோட்டி சந்

வசனம்,

நத்தனார் தான்கண்டசொற்பனத்தைக் கொண்டுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொற்பனங்கண்டு கொண்டேன் அதிசயமாய்ச்
சொற்பனங்கண்டு கொண்டேன்

அதுபல்லவி,

சொற்பனங்கண்டு கொண்டேன் எல்லாக்கற்பனைபென்றறிக்கேன்வேத
தற்பதவாக்கியமே வருவாகி யற்புதநடனமபுரியின்று சொற்

சாணங்கள்,

அம்பிசைமாளான்மழுவணிக் கிடுஞ்செந்தோளன்செம்பென்னம்
பலந்தனிலாளமத்தளமபோட மறைகள் பாடகொண்டாடமண்டலத்
தோரரசைதீர்த்து மண்டடமணியோசைநீனர்க்கு மனதுருக மறலிருக
காசத்தருக வரந்தருக சொற்
உங்கைபாடுமாதில்லாதானாயும் வருத்தி னைழக்தும்பொல்லாதாகியமா
யப்பிணியைவெல்ல மருந்துசொல்ல வழி பிற்செல்ல நல்லபண்ணவர்
முரசடிக்கபதஞ்சலிவியாக்கிரமபாத் துதிக்கமாயன் க்காபாலகிருஷ்ண
னகளிக்க உடுக்கையெடுக்க உலகந்துறக்க சிறக்க சொற்

வசனம்,

நத்தனார் தான்கண்டகனவு சிட்சயமோ பொய்யோனென்று சந்
தேசப்படுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சூரியகாந்தம்-சாப்புதாளம்,

பல்லவி,

கனலோசினேவோ கண்டதுவீணை
மனதுறுறுதிகொள் வழியெய்ந்துங்காணேன்
வித்தினாதனிலொரு சிக்கனநுறையவந்து
முத்திதருவேனென்று நத்தம்பேசினதுண்டு
ஆருமிகழ்த்து கள்நக நாரும்புலையெனன்னை
வாமும்பாமபதஞ் சேருமென்றைழத்தது
கிட்டெருங்கிவந்து தட்டியெழுப்பியொரு
வெட்டவெளிகையசகாட்டி கட்டினையிட்டது

கனலோ

கனலோ

கனலோ

கனலோ

வசனம்,

தான்கனலில்கண்டதுபோல் சுவாமி வருவாரோவாராரோ வென
றுசஞ்சலப்படுவார்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாமராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

வருவாரோவாந் வருவாரோளந்தன்
மனதுசஞ்சலிக்குதையோ எப்போ

வரு

திருவாருந்தென்புலியூர் திருச்சிற்றம்பலவானன்
குருநாதனாகவந்துள்கண் குறைதீர்க்கக்கனவுதண்டென்
இருவினைப்பிணிகளைக் கருவறுத்திடுகிறேன்
பயப்படாதேயென்றுசொல்ல

வரு

மறைநாலும்வழுததறியா மகிமைபெருநடராசன்
நரையுறுஞ்சேவடியை நாடிநம்பினவனானல்லவே
அனுதினஞ்சிவசதம்பரமென்ற
வடிமையேற்கருள்புரித்திடயிங்கே

வரு

மணிமார்புஞ்செஞ்சடையும் பார்க்கவெகுமையலானேன்
பணியுங்கோபாலகிழவுண்ணிடம் பாமதயாதிதியல்லோ
பவக்கடலடிக்கடி பெருகுநிலைக்குமோ
மலைக்குதுகரையேற்ற

வரு

வசனம்,

நந்தனார் இப்படி அநேகவிதமாய் வருவாரோ வாராரோவென்று
பலவிதமாகக் கொண்டாடுகிறார்,

திருநானேப்போவார் புராணம்,

விருத்தம்,

இப்பிறவிபோய்நீங்க வெரியினிடைமுழ்கி
முப்புரிநூன்மார்பருடன் முன்னேவாவெனமொழிந்த
வப்பெரிசேதில்லைவா ழந்தணர்க்குமெரியமை
மெய்ப்பொருளா ளருமருளியம்பலத்தேமேவீரார்,

வசனம்,

நந்தனார்கலவிலேவந்து சொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லைமூவா
யிரம்போர்கள் கனவிலேவந்துசொல்லுவார் பத்தர்களே எனக்குமிதவும்
பிரியமுள்ளவனாகிய திருநானேப்போவாரொன்னும அழகாகியநாமத்தை
க்கொண்டு என்னேக்காணவேண்டுமென்று தன்னேக் காணிக்கைக்கொ
ண்டிசாதிபிற்றழந்தவனென்று மிகவுந்தகுழந்துகொண்டிங்கேவரலா

கர்தென்றுபயந்துக்கொண்டு தன்னைத்தவிர மற்றதெல்லர் மனித்திய
மென்று பத்திபண்ணியடையவேண்டுமென்றுதில்லை யைச்சுற்றிக்கொ
ண்டு தெற்குக்குளத்தங்கடையிலின்று ஆடிப்பாடி நுனத்தங்கொண்டு
இருக்கிறா அவனைனைப்போலினை தாநீங்கொளல்லோருமபோய்
அழைத்துவாருங்கொன்று சொல்லி சுவாமிமறைத்தார் இப்படிக்கண்
டகனவை மூவாயிரமேபர்களும் போம்பலவாசல்வந்து ஒருவர்க்கொ
ருவர் பேசிக்கொள்ளுவார்கள்,

தரு-இ-ம்-சங்கராபாணம்-அடதாளம்,

கண்ணிகள்,

அதிசயமொன்று கேளப்பா திகுத்தரே

யார்த்தராதிரிப்போதி

துதிபாவசமாகத் துதிபாவும்பல

வாணன்கனவில்வந்தா

வாஸ்தவமெனக்குமிந்த வண்ணமாகுகனவில்

வந்துரைத்தாரறிந்தே

யாஸ்தமயமாகுமுன் னவாருட்படிக்கு

அழைப்பதுத்தமமென்று

அப்போதங்குவத் தவப்பண்ணுதிகுத்தர்

ஆமாயி துதிச்சயந்தான்

செப்பியசொற் செந்திவளர்த்திடச்

செய்யவேண்டுமவ

அவசியமென்கிறீர் காரியந்தெரியாமல்

ஆருக்கடுக்குமே

தவசிரோஷ்டர்குமூத் தலத்தினில்வருகத்

தலைபத்தேதா அவன்பந்தா

பத்தியுள்ளவனெனபரமனுக்குயிர்தோழன்

பதஞ்சலிபுவிப்பாதா

சித்தத்தின்படி செய்துசெனனங்கரைகடப்போம்

தெளிவிரீங்களிக்தச்

என்றாரங்குசிவசங்கரதீட்சதர்

இன்னமுந்தாமச

ஒன்றுலுந்திருச்சந்திதிக் துவருவ

தொருக்காலுங்கட்டுத்

சொல்லுமென்றாவாரமென்றருங்கட்டுத்

சித்தத்திலுள்ளசந்

லென்னேஎன்றன்

ருன்னே

நாடிஉத

ரோடி

எங்கோன்

பியந்தான்

புலையன்சிறத்த

லலைவன்

காட்சிசிவன்

குட்சி

மேதேதாரீச்சன்

தகாதேதா

தேகம்தெளிய

அல்லும்பகனுமோமாமேசாஸ்திர
மாராய்பவற்குமேனாகா

சாகரம்

தனும்படிபெசிச்சநீதகந்தெளிவது
தத்தென்றுணாத்

மொழியே-ம்

பெருங்குட்டமாகவேகூடிச்சென்றாவர்
பேதமறந்தொரு

வழியே

வசனம்,

தில்லைமூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமார்களிடத்திற் சந்தேகம்தெளிதல்

விருத்தம்,

மறைக்கிழவரிவ்விதஞ்சென்றார்களங்கே
மனுவிக்கியானிகளாசீரவாதஞ்செய்து
வந்தகாரியமேதோஉரைப்பீரென்ன
மற்றுணானவர்தங்கள் கனவிறீருன்றி
குறைந்தமதிபுலச்சாதிவந்துதித்தேதான்
கோதிலாநந்தனெனபோனவநல்லன்பன்
கூறுமிவ்வுவொல்லைவலம்வருவான்நானே
கொணர்ந்தவனைத்தீமுழ்கச்செய்தேதஅப்பால்
முறையொழிசந்நீதியில்நம்முன்பாக
விடுங்கனென்றருளிச்செய்தவர்மறைந்தார்
உணர்ந்தேதாரமுன்னிதுதெரியச்சொல்லவந்தேந
மொழியுமாருத்தாம்யாதென்றார்நீதி
அறிந்தவன்ஓராமத்தப்படிக்கேகசெய்வ
தழகாகுமென்றனர்மினமகிழ்ச்சியாலே
அந்ததில்லைமாரகாத்தெல்லைச்சுற்றி
யாவொருந்தனாத்தேதவொரே.

திருநானேப்போவார் புராணம்,

விருத்தம்

தம்பெருமான்பணிகேட்டகவமறையோரெல்லோரு
மம்பலவர்திருவாயின்முன்பட்சமுடனின்றி
யெம்பெருமானருள்செய்தபணிசெய்வோமென்றேத்தி
கம்புரிவுபெருகவருந்திருத்தெரண்டர்பார்ச்சார்த்தார்.

வசனம்.

தமதுபிரானுகிய சபாநாதரிட கட்டளையைக்கேட்ட தவம்பொ
ருந்திய பிராமணர்களுல்லோரு மம்பலவாணான கோயித்திருவாசல்
யுக

முன்புகூடி பயத்தோடும்கம்முடைய ஆண்டவாருள்செய்த ஊழியத்
தைச்செய்வோமென்று வணங்கி அன்புமேற்பட்டிருக்கும் திருநாளைப்
பேரவாரைத் தில்லைமூவாயிரவர் தேடவருகிறார்கள்,

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

தொண்டனாகாண்கிலமேதில்லையில்வந்துதொண்டனாகாண்கிலமே,	
அண்டசராசாமெங்கும்படியளந்து	தொ
மன்றுளாடியமன்னவர்க்கடிமை	
சொல்லும்பொருளுமற்றுச்சேரிமயங்கொண்	தொ
டல்லும்மகலுமற்றம்பலவாணன்	
அஷ்டதிசையுப்பரிபூரணமாகவே	தொ
மட்டில்லாதுவளர்ந்தோங்கியநாதன்	
வாசியடங்கிடுவணைவழிகண்டால்	தொ
தேசிகவடிவுடன் தெரிசனத்தருவார்	
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேதற்றியபாசன்	தொ
கோலச்சிலம்பணியுங்குண்டலநாதன்	

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

திருநாளைப்பேரவார்தெரிசனங்கணத்	திரு
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்வருகிறார்	
பத்திவள்ளமதுகரைபுரண்டோடும	திரு
பாமானந்தக்கடல்முழுக்காட்டும்	
அரகாசங்காசிலனென்றும்சொல்லும்	திரு
அறிதயசடத்துக்கபரயத்தைவெல்லும்	
அடியவபாமெத்தப்பெரியவரென்று	திரு
அம்பலவாணரருள்விடைகொண்டு	

இதுவுமதுசித்த,

பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

தேடித்திரித்தார்
தில்லைமூவாயிரவர்

பாருடேசந் னுர்தம்மைத்
யாரும்

அறுபல்லவி,

நடுஞ்சதுர்வேதப்பிர
நடுங்கைகுவகாமிப்பிரா
ஆடும்பதநடன
ஆவலாகத்தொழுதேவரும்

தாசனை
னைசனை
சபேசனை
நேசனைத் தே

சரணங்கள்,

தண்டாமஸர்மலாத்
கொண்டானடித்திடு
உண்டானந்தங்கூறு
சண்டாளரவாமும்வா
சாகிமுதலானபல
ஒதியுலாவிவரு
நீதியுணர்ந்தோர்கள்
மாநிரிகளாகுத்திண்ணை

தடமும்-மாதர்களாடிக்
மிடமும்-அன்னமளிக்க
மடமும்-சோரர்பரவுஞ்
ழிடமும்-அன் றிச்சுத்தா
வாடையும்-பல்லாண்டு
மேடை-மனுவிக்கியான
மாடமின்னமும்பல
மேடை-உன்னதமாகக்

கொங்குமிருத்தருவெங்குமணத்திடுஞ்
தங்குமுயர்ந்துகதித்திடுமவாழையின்
தெங்குமிலுப்பையுமொன்றுபொருத்திய
துங்கமதானபலாக்கமுச்சாங்கிய
எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துமறைபேயார்கள்

சோலை-கருப்பஞ்சோலை
சோலை-தாழையின்சோலை
சோலை-கவீனிற்சோலை
சோலை-மற்றுள்சோலை
தங்கள் தங்களங்கமேங்க

நதியிதமும்

பொங்காவணித்திவசங்கான்கிருபை யிதன்றே
கூக்குரவிட்டுங்

யோங்க

சங்கையறச்சென்னியிற்காங்களைக் குவித்தெங்களைத்
மனமுவந்து

தாங்க

இங்கேயெங்கப்பங்கினிலிருந்து மேழைவருத்தம்
கிருபைசெய்தற்கு

நீங்க

உன்னதேகடனென்றுஉவந்துக்கொண்
உரியவேதமந்திராதிகள்
முன்வஞ்சொன்னவந்தனார்வா
முருங்கைகாடைக்காற்றெனவினாங்
தேடித்தேடித்திரிந்தார் பாரும் நந்தனார்தம்மைத்

டாடி
பாடி
காடி
தோடி

வசனம்.

இத்தப்பிரகாரம் தில்லைமூவாயிரவர்களுந்தேடி அலுத்து ஓரிடத்
தில்லாவருங்கூடி. கவையினைத்துதிசெய்கிறதென்று நிச்சயஞ்செய்து
தொந்திரஞ்செய்கின்றார்கள்.

தரு-இ-ம்-கல்யாணி-அட-தாளம்.

பல்லவி.

உன துமகிழையை யொருவாறிவார்களோ
உலகிலுள்ளோரையனே

சரணங்கள்,

கனவிலேவந்தெங்க ளுக்குச்சொன்ன	அந்த
காரணமறிந்ததிகா லையிலே	பெழுந்த
இனத்தார்நாங்க ள்யாருமிசைந்தொருமித்	திந்த
எல்லேழுமுதுந் தேசடியினைத்தேதா மெங்களுக்	கந்த
இணைபில்லாதநந்தெ னுருவனு	மகப்பட
வில்லையென்னசெய்வே ம	ஸ்திரப்பட-உள்ள
அடையவா திரிபுரமனலாகவே	முடித்த
வன்பாகமானமழுவுங் கையிலே	பிடித்த
விடப்பாகனைகாளி வெட்கும்படி	நடித்த
மெய்யாதுயர்தவிர் ததானையாடுதன்றே	படித்த
வாறுநீயறிந்தருள் செய்	ஐயனே
வனசலிகர்புச்சரணத்	துய்யனே-உன்ன
அள்ளிவைகாமியனுந் தினம்வளர்	தில்லை
யம்பொன்னகர்வருவே வாற்காந்தொருதுய	தில்லை
உன்னையன்றியிலகத் துக்குப்பொருநா	மில்லை
யுத்தமனைபெங்கடகுரீய துணையு	மில்லை
ஒதுந்தனூர்தம்மைவாச்	செய்யும்
ஊழ்வினைதவிர் த்தவர்க்குஅருட்	செய்யும்-உன்ன

வசனம்,

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத்துதித்ததுத் தில்லைமுவாயிரவர்களானே
வரும் நந்தனானுத்தேடி யலுத்துவருமார்த்தத்தில் ஒதுப்புறமாக நினை
துக்கொண்டிருந்த நந்தனார் வேதியனாக்கண்டு தூரவிலகிநின்று நில்ல
வணங்கிச்சொல்லுவார்.

விருத்தம்,

திட்டமுடனடிபணிக் துமனமொடுங்கித் தவம்புரியுந்தில்லைமன்று,
ளட்டமிடநடாசன தனவின் கண் சொன்னமொழி நமபிக்ஷகாணடு.

இட்டமுடன் திருநாளைப்போவாரிடம் வேதியர்களே குமலோது, கிட்டி.
நெருங்காதையுமென்றே வினையார்வார்த்தை கேள் ரொன்றா

கீர்த்தனம் இ-ம்-செங்கல்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி,

கிட்டெருக்கிவருகாதே	சுவாமி-காதில்
கேட்டபேர்க்குபாவமவரு	மெனதுசென்மம்பூமி-கிட்
கிட்டர்புமுந்தில்லேதனில்	செழித்துவாமும்வேதியர்கள்
இஷ்டமிதுவல்லவேயென்றுசொல்லவேணுமோபுலையன்-கிட்	
உலகினில்கடைச்சாதியெந்தனுக்	குலமையாரூமில்லையே
பலவிததுஷ்டகருமஞ்செய்து	பாரில்வந்தபுனையன்-கிட்
வேலைசெய்துவுடம்புவளர்க்க	வேணுமந்தநாயடியேன்
தோலுயெலும்புமுதுகினில்சுமந்து	அலையுமபுனையனையே-கிட்
செத்தமாடிமுப்பதெனது	கேவகம்படித்துயெல்லே

வசனம்,

இப்படிவணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாரைப்பார்த்ததுவே
தியர்கள் சொல்லுவார்கள்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சாதியிலுயர்க்தாவென்ன இந்தப்பேரும்பெருமையுமில்லையே
சாதிப்பேருகொண்டதாலே சங்கரனாருலகிலவந்து
ஆதாவுடனரைங்களியந்து அழைப்பாரோபார்ப்பாரோசேர்ப்பாரோ
அளிபெருகவேய்சனகழலை யறிவிவன்னியடிபணிந்து
தெளிந்தபுறத்திலைமுத்திதேடுமோ நாடுமோகடுமோசாதியில்

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லியபின் தாங்கள்வந்தகாரியம்பேசுவார.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

ஐயோயம்பவாருடர ரவியப்பெரமுதனைந்தோம்
வெயயவழனரைத்துமக்குத் தரவேண்டியெனவிளம்ப
நையுமெனத்திருத்தொண்டர் நானும்நீயெனனதொழுதார்
தெய்வமதறமுனிவர்களுந் தீயமைத்தோயெனமொழிந்தார்

வசனம்,

ஐயோகடேசருடையகட்டளையால் இப்போது வெல்விதமாகிய
அத்தினியமும்பு உமக்குஅதில்முழுதும்படி கொடுக்கவந்தோமென்

துசொல்ல இளையமனையையுடைய திருநாளைப்போவார் அடியேன்
கட்டைகடைத்தேறினெனென்று அவர்களைத் தொழுவார் தெய்வீகமா
இயலேதத்தையுணர்ந்தபிராமணர்களும் தீவளர்த்திகேளுமென்று சொ
ல்ல நக்கனாகேட்டுச் சந்தோஷமடைந்து நான் இன்றைக்குத்தான் மு
த்தனானெனென்று வேதியர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகு-ஆதிதானம்

பல்லவி,

கண்டேன்கவிதீர்த்தேன் பவக் கடல்களையேறிவந்தேன்
சோதிமறைமுடிவாஞ் சொல்லிந்நிழீசன்
பாதம்பணிவிடைசெய் பாக்கியவா னுமைக் கண்
எலகை க்காணிமுன்னே யிருள்விலகுமுங்கள்
சொல்கைடைக்காணுமுன்னே துன்பங்கள் தீர்த்திடக் கண்
கள்ளங்கருகசெய்யுங் கண்ணு கலையுங்கள்
உள்ளங்குடியாய்க் கொண்டாருங்கள் தெரிசினம் கண்

வசனம்.

கந்தனார் நான்கின்னசா தியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வ பிரங்கிற்
றென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தனாசாரி-ஆதிதானம்.

எனக்குயிரங்கிற்றோ நான் உமத்தளழைஜா தியல்லோ
தனக்குள்தானாயிருந் தலைப்பிரபஞ்சமுந்
தன்னுளடக்கிப் பொன்னம்பலவென்றருளப
அல்லார்பகலு மருந்தவஞ்செய்யினு
மநியரோருவரும் பகலத்தெய்வம் என
நான்குமறைமுடி வுமநானியேன
றோதிபலன்மைஉலகமரிப என

வசனம்,

கந்தனார் என்னைதவஞ்செய்தேனோ இவ்வுலகின்கண் பாவருக்கு
க்கடைக்காதபாக்கியம் கடைத்ததென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-ரூபகதானம்.

அப்பாலாணைத்தென்புலியூரை	கம்பிப்பணித்தேனோ
அர்ச்சனைசெய்க	கும்பிட்டிருத்தேனோ
தில்லைப்பதியில்வந்து	எல்லைகடத்தெனென்று
அல்லலறுத்தேனோசஞ்சித	வினாமெல்லாம்வறுத்தேனோ
தாண்டவமாடின	ஆண்டவன்செவடி
வேண்டித் துதித்தேனோமுக்குணங்களைத் தாண்டிக்கதித்தேனோ	

எந்தனெனதென் மெத்தவேளையுமாயுஞ்
 சிந்தைநழுவிற்றேருசேர்தவனென்று தந்தைதழுவிற்றேரு
 தென்னுதமிழ்ப்பாடியுள்ளமுருகியுள்ளில் வெள்ளம்பெருகின்றேரு
 கள்ளங்கருகின்றேருகருத்திலெட்டா ஆசைவலையைப்போட்டுமோசப்படுத்துஞ்சில
 பாசங்குலைந்தாரோ அளவிடா கிலேசந்தொலைந்தாரோ
 பெண்ணாறிமொலுக்கொண்ணுதெனச்சடைத்
 தண்ணுத்தனைந்தாரேருகருணைபொங்கு கண்ணுலனைத்தாரேரு
 அடுத்துவந்தவனென்றுபிடித்தபேய்களையோட்டி
 தடுத்தாளக்கொண்டாரோபாமபதங்கொடுத தாளக்கண்டாரோ
 திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்,

மறைபவர்கள்மொழிந்ததற்பின் நென்றிசையின்மதிபுறத்துப்
 பிரியுரிஞ்சுந்திருவாயின் முன்னாகப்பிஞ்சுகர்தன்
 னிறையருளால்மறைபவர்க ணெருப்பமைத்தகுழியேத்தி
 பிறைபவர்தான்மனக்கொண்டோ பெரிசுழல்வலங்கொண்டார்.

வசனம்,

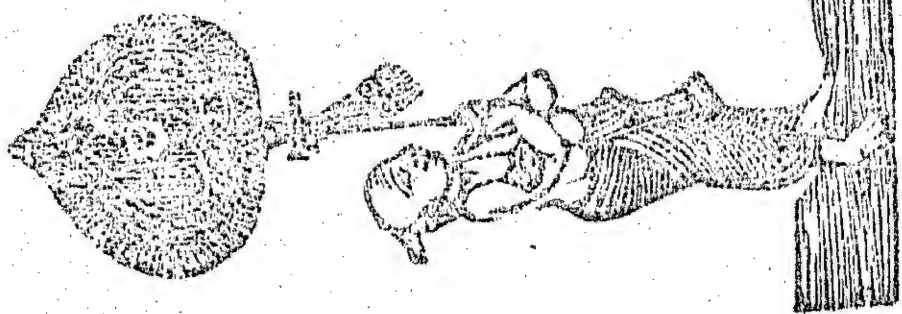
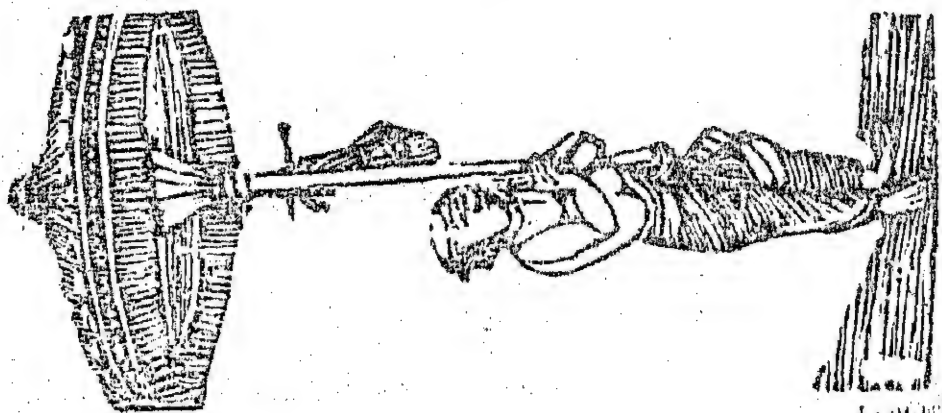
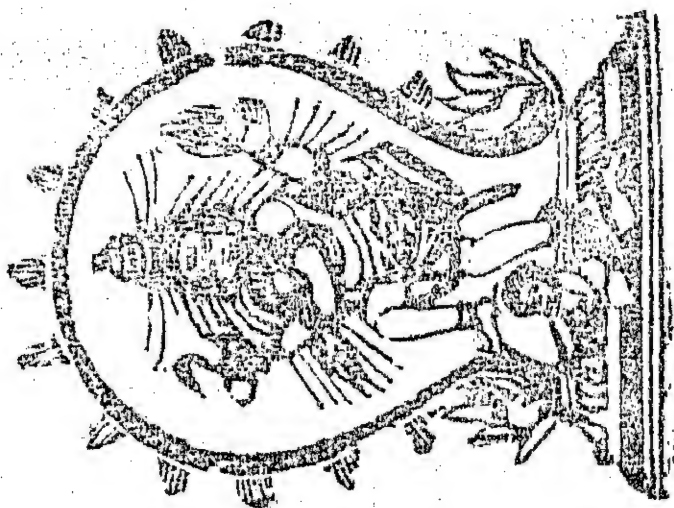
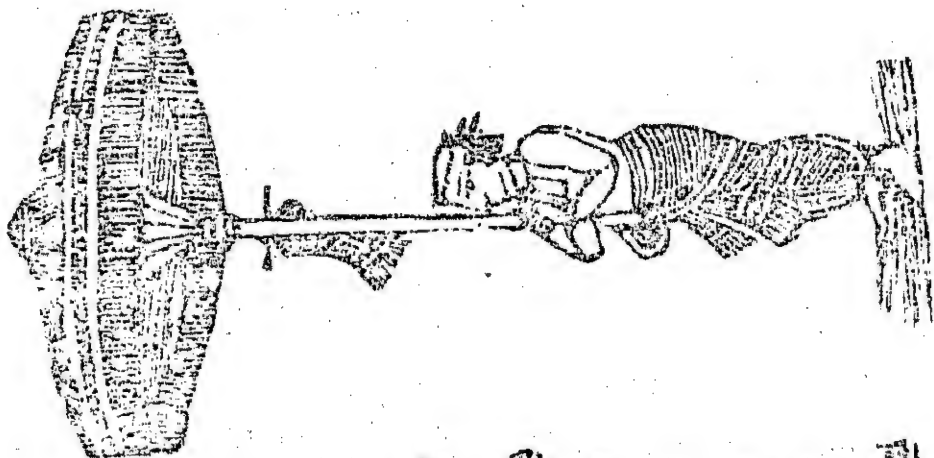
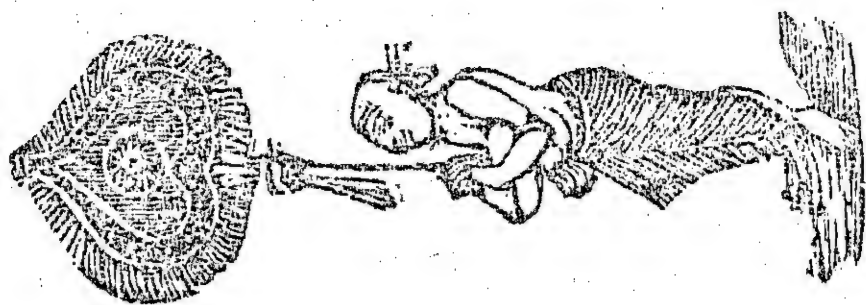
அப்படிபிராமணர்சொல்லினயின்பு தென்திசையிலுள்ள மதிவி
 ன்புறத்திலே சந்திரானுது சமீபத்துபோகும்படி உயரந்திருக்கும் கி
 ருககோபுரவாசனுக்குமுன்னே சுவாமியின் நிறைந்தகிருபையோடுங்
 கூடிய கட்டலையால் பகர்ந்திருக்கின்ற நெருப்பின்சுழியை அடைந்து
 நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனதில்தியானித்து அக்கினியைச்சுந்
 தி வலமாகவந்தார்.

இதுவுமதுவிருத்தம்.

கைதொழுதுடமரடுக் கழனுன்னியழல்புக்கார்
 எய்தியவம்பொழுதின் கணெரியின்கணிம்மலமாய்ப்
 பொய்தகையுமுருவொழித்துப் வீண்ணியாய்முனிவடிவாய்
 மெய்திகழ்முந் நூல்விளங்க வேணியனார்முடிக்கொண்டான்.

வசனம்.

கையாற்கும்பிட்டுநடனஞ்செய்கின்ற நடேசாதுதிருப்பாதங்களை
 மனதில்உருதியாய்கினைத்து அக்கினியில்புகுந்தார் அப்படிச் செய்த
 போது அந்தநெருப்புல் இந்தஉலகம்பந்தமாகிய கலையில்லாத உடலத
 தையொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபெருந்திய பிராம
 ணமுனியின் வடிவாய்த் தேகத்தில் பூநூல்விளங்கச்சடைமுடியோடும்
 யெழுந்தார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

யாகோற்பவமானா நந்தனார் அரணுளால்
யாகோற்பவமானார்

அதுபல்லவி,

சிவனாருணாத் த	வாக்கியம் சித்தத்திலெண்ணி
சிறந்ததேமிக	சிலாக்கியம்
தவனுவனேக	பாக்கியம்
தன்னைக்கொண்டதே	யோக்கியம்
தபனனோடுவியர்	கவனமேவிலரு
மெவருங்காந்தருவ	வெருங்கண்டுதொழ யாகோ
கையைச்சிரமேற்	பதித்து சிவகே.யென்று
கனகசபையைத்	துதித்து
செய்யகுண்டத்திற்	குதித்து கதிரவன்யோல்
செனித்துதேவர்புகழ்	நடித்து
சித்தியாகியபதம்	முற்றும்பாம்புபுவி
பத்தியாய்த்தொழும்	பதத்தைக்கண்டுதொழ யாகோ
காதிற்குண்டல	மிலங்க முப்புரிநூலுங்
கதித்தமார்பிட	மிலங்க
ஒதுஞ்சடைகள்	நூலங்க அவரைவிட்டு
ஒடியேவினை	கலங்க
ஏதமற்றசூர்	வேதமோதவரும்
நீதவேதியர்கள்	போதுமென்றுதொழ யாகோ

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்,

செந்தீமேலேழும்போது சென்மலர்மேய்வந்தெழுந்த
அந்தணன்போற்றேனறினா ரந்தாநுந்துமிநாதம்
வந்தெழுந்ததிருவிசிம்பில வானவர்கிழங்கேபார்த்துப்
பைந்துணர்மந்தாரத்தின் பனிமலாமாரிகள் பொழிந்தார்

வசனம்,

சிவந்தருப்பில்நின்றும் எழுந்தபொழுது செந்தாமரைப்புஷ்ப
த்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளிய பிர்மாவைப்போல பிரகாசித்தார்
பெருமைபொருந்திய ஆகாசத்தில் அந்தாமூர்நீயின் கோஷ்டமா
டுள

னது உண்டாயிற்று தேவர்கள் சக்ரேதாஷமாய் ஆவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற சுற்றங்கவிருட்சத்தின் குளி ச்சிபொருத்திய மலர்களை வருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

திருவுடையதில்லைவாழ்ந்தணர்களுந்தொழுதார்
பாரெரியதொண்டர்களுட்பணிந்துமனங்களிப்பயின்றுர்
அருமரைசூழநுமன்றுளாடுகின்ற சூழல்வணங்க
வருகின்றார் திருநாளைப்போவாராமறைமுனிவர்

வசனம்,

ஞானசம்பந்தசையுடைய தில்லைபில்வாமும் பிராமணர்கள் கைகூப்பினார்கள் பாவுதற்கரிய மற்றைச்சிவபத்தர்களுந் தொழுது மனதில்களிப்படைந்தார்கள் வேதங்கள் முழங்குகின்ற கணகசபையில் ஆடுகின்ற பாசத்தை வணங்கும்பொருட்டுத் திருநாளைப்போவாராகிய ஒருவேதமுனிவர் வருகையின ஆனந்தத்தாண்டவத்தை வருணித்துச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதெய்தெய்யென்றுவிவாரிவர்
ததிதெய்தத்தித்தெய்யென்றுவிவார்
ஆதிபந்தாபாமாகியசித்து
ஆனந்தங்கொண்டொருகாலையெடுத்துத்
அண்டசராசரமெங்குபடுங்க
ஆதிசேடனார்முட்கொருங்க
சீலம்பொருத்தியமுனிவர்கொண்டரட
திக்களைச்சூடியசெஞ்சடையாட
பார்புகழுத்தில்லைச்சிதம்பாநாதன்
பாலகிருஷ்ணன் பணிந்தேற்றியபாதன்

தாதெய்

தாதெய்

தாதெய்

தாதெய்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

குஞ்சியபதத்தைத்தாரும் மனசஞ்சலப்பாலத்தைத்தீரும்
அதுபல்லவ்:

செஞ்சிலம்பசையக்

கனகசபைதனில்

ஜெணுக்கத்தஜெணுத்தத்தமி

தியித்தத்தோகென்றுடிய-குஞ்

சாணங்கள்.

கெஞ்சிற் றவையை

யாற்றாம-இந்த

வஞ்சியபிழையை

மாற்றும-காணம்

வஞ்சியகாம

வல்லிமகிழ்த்திடும்

ஜெணுக்கத்தஜெணுத்தத்தமி

மென்றுடிய-குஞ்

சரணமென் றிங்கேகநான்
மாணத்தில்பிக
காணக்கல்மிஷங்கள்
இந்திரர்வானவர்மாமுனி

வந்தேதன் - ஜன
நொந்தேதன் - அக்க
பேர்க்கியேகாத்தும்
வந்துசித்தத்துதிசெய்திடும் - குஞ்

பாலகிருஷ்ணன் தொழும்
நால்வர்க்குதவிய

பாதா - மூத்தி

நாதா - மெத்தன்

மேலேகிருபைசெய்து

வெற்றியளித்திடும்

ஆத்தனேகர்த்தனேசுத்தனேயித்களை

கீர்த்தனஞ்செய்திடும் - குஞ்

கீர்த்தனம் - இ-ம்-யமுனாகல்யாணி - அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் அம்பலந்தனிலே பொன்னம்பலந்தனிலே

அநுபல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார் அயனும்மாலும்பாடினார்

அந்தரங்கமாகச் சிந்தித்தபேர்க்கருள்

தந்தேதார்த்ததேதாமென்று நொந்தேதார்த்ததேதாமென்று

ஆன

சரணங்கள்,

பதஞ்சலிமா

பார்த்தபேர்கள்

இரிமதிதமென்

ஏகமாக

முனியையேநாக்கிப்

குறையைப்பேர்க்கி

நறிவைநீக்கி

காலேதூக்கி - ஆன

மத்தளதாள

வளரும்பிறமத

தத்தமிதக்கிட

சபையுந் துலங்க

மதிரமுழங்க

கணங்களிலங்க

தோமென்றிலங்க

சதங்கைகுலங்க - ஆன

பாலகிருஷ்ணன்

பார்த்தபேர்கள்

ஞாலமபுகமுஞ்

கந்தார்தூதன்

பணியும்பாதன்

வரப்பிரசாதன்

சீலபோதன்

அம்பிகைபாதன் - ஆன

வசனம்.

இப்படியாடிய நான் டவதரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத்தான் சி
த்தமீரக்கிறேன் மென்று சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம் - இ-ம்-யமுனாகல்யாணி ஆதிதாளம்.

சித்தமீரக்கிறேன் யான் முன்செய்ததவ முற்றிற்றே

அத்தாபரிசுத்தா வுன்னாடல்காணவந்தேதன்

எனனை யாண்டுகொள் இதுவேசமயம் முன்னாடல்காணவந்தேதன்

சாதிமுறைபோக்கும் என்னைச் சதுர்முறைநீயானுக்கும்
 போதாநாதாவன் னுடல்காணவந்தேதன்
 என்னையாண்டுகொள் இதுவேசமயமுன் னுடல்காணவந்தேதன்
 பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பாதா பதஞ்சலியாரோற்றும்
 சீலாதிரிசூலாவன் னுடல்காணவந்தேதன்
 என்னையாண்டுகொள் இதுவேசமயமுன் னுடல்காணவந்தேதன்

சி ந் து.

கனவிலுருவாகி வந்துகாட்சிக்கொடுத்துக் கடாட்சித்தபின்னரியினி
 டைமூழ்கி வெகுயின்பம்பெருகிய வன்பருடனவே வதமுனிவடிவாய்த் து
 ல்லைவேதியர்கை தொழுதாதாவாம் அங்கம்புனகிதமாய்ச் செம்பொன்

வசனம்.

திருநானைப்போவாராகிய முனிவர் அக்கினியில குளித்தெழுத்து
 கனகசபையில்வந்து மனமுருகி ஆனந்தம்பெருகி எம்மாண்டவாராகிய
 நடைசமூர்த்தினயத் தோத்திரஞ்செய்கின்றது.

தேவாரம்.

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப் பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
 வாளையுடைப்புணல்வந் தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன் னு
 ளாடையுடையுடைக்கழச்சிற் றம்பலவனுடல்கண்டாற்
 பீளையுடைக்கண்களாற் பின்னைப்போங்குகொண்டார்காண்பதென்னே
 பொருவிடையொன்றுடைப் புண்ணியமூர்த்திதன்
 னுருவிடையன்மலை மங்கைமனாளுலகுக்கெல்லாந்
 திருவுடையந்தணர் வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
 றிதுவுடையைக் கண்டொண்டமற்றினிக்காண்பதென்னே
 தொடுத்தமலரோடு தூபமுஞ்சாத்துக்கொண்டவடப்பொழுது
 மடுத்தவண்ணங்குமயவேனு மாலுக்குகாரண்பரிபாண்
 பொழிக்கொண்டணிக் து பொன்னுதிபதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
 னுதித்துகிலகண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே
 வெச்சபொருணமக் காசுமென்றெண்ணிநமச்செய
 பச்சமேழிந்தேனணி தில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
 பிச்சன்பிறப்பினிபேர் நத்தியுந்தியினிமலசைத்த
 கச்சினழகுகண்டாற் புன்னைக்கண்டு கொண்டு காண்பதென்னே
 நெஞ்சின்றநீலமலாகின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
 மஞ்சின்றவொண்கண் மலைகள் கண்டுமகிழ்க் துகிற் க
 நெஞ்சின்றமெறியும்கிளக்கொற்ற நீலமணிமிடற் றுன்
 நெஞ்சின்றவாடல்கண்டாற் பின்னைக்கண்டு கொண்டு காண்பதென்னே

ஊனத்தைநீக்கியுலகரிய வெள்ளையாட்கொண்டவன்
தேவனுத்தென்கினியான் தில்லைச்சிற்றம்பலவெனங்கோன்
வானத்தைவருய்யவன் னெஞ்சையுண்டசுண்டந்துலங்க
மேனத்தெயிருகண்டாற பின்னைக்கண்டு கொண்கொண்பதென்னே

தெரித்தகணையாற்றிரிபுர மூன்றுஞ்செந்தீயின் மூழ்க
வெரித்தவிதைவணியையவர் கோமணியைமடி
டரித்தானத்தவர்வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலவவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

தருக்கமிசைத்துத்தன் னேரவலியுன்னித்தடவரைய
வரைக்களாலெடுத்தாரப்ப மலைமகள்கோன்சிரித்து
வரக்கண்மணிமுடிபத்து மணிதில்லையம்பலவ
னெருக்கமித்தவிசைக்கண்டகண் கொண்கொண்பதென்னே

வேற்றுகிவிண்ணுகிசின்றாய்போற்றி மீளாமையானென்னைக்கொ
ண்டாய்போற்றி, யூற்றுகியுள்ளையொளித்தாய்போற்றி வேலாதசத்த
த்தொளியேபோற்றி, யாற்றுகியங்கேயமந்தாய்போற்றி யாறங்கொ
ல்லேவதமாய்போற்றி, காற்றுகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றி கைலைம
லையானேபோற்றிபோற்றி

சுற்றுமமராகார்பதி கின்றிருப்பாதமல்லாற்
பற்றெனநிலைமென்றடைப் பரவையுணஞ்சையுண்டாய்
செற்றங்கனங்களைத்தீவிழித் தான்றில்லையம்பலவன்
நெற்றியிற்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

சித்தெழுந்த செழுங்கமலத்தன்சேவடிகள்
மைத்தமனத்தவா வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
முத்துமலைவாமும் மாணிக்கந்தன னுளடங்கியதூவு
மத்தமலர்க்கண்டகண் கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி பிறவியருக்கும்பிரானேபோ
ற்றி, வைச்சாடலென்றுமுகந்தாய்போற்றி மருவியென்சிக்தைபுகுந்
தாய்போற்றி, பெச்சாகபுரமூன்றுமெரித்தாய்போற்றி போகாதென்சி
க்தைபுகுந்தாய்போற்றி, சச்சார்க்கைமசைந்தாய்போற்றி கைமலையா
னேபோற்றிபோற்றி

மருவார்புரமூன்று மெரித்தாய்போற்றி மருவியென்சிக்தைபுகுந்
தாய்போற்றி, யுருவாகியென்னைப்படைத்தாய்போற்றி யுள்ளாவீவாங்
கியொளித்தாய்போற்றி, திருவாகிசின்றதிரமேபோற்றி தேசம்பாவப்
படுவாய்போற்றிபோற்றி

வானத்தார்போற்றுமருந்தேபோற்றி வந்தென்றன்சிக்தைபுகுந்
தாய்போற்றி, யூனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றி யோங்கியழலாய்கிமிர்

வசனம்,

தமக்குமுன்னிருந்த உடலமாநியமாசுதீரும்பொருட்டு அக்கினி
யாகியதிருமஞ்சனநாடியெழுந்து குற்றமற்றபிராமணமுனிவராகிடே
சருடைய திருவடியையடைந்தவராகிய திருநாளைப்போவாருடையபத
த்தைப்புகழ்ந்து தீவினையாகிய கபறுஅறும்படி தில்லை மூவாயிரவர்கள்
போற்றிசெய்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வாழ்விருத்தம்.

பங்கயமாதர்வாழி பார்மகளுமையாள்வாழி
செங்கண்மாலயனும்வாழி தேவர்கந்தருவர்வாழி
தங்குநான்மறைகள்வாழி தாரணியரசர்வாழி
பொங்குசல்வல்லோர்வாழி போதமெந்நாளும்வாழி.

மங்களம்,

ஓடிதரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவாருக்கு
தில்லைமூவாயிரவர்க்கு

ஜெயமங்களம் எங்கள்
சுபமங்களம்

அநுபல்லவி.

இருடிகள்முனிவர்க
விருகாமுடிமிசை
பரவுமுப்பரசப்
பாமனமம்

ளீத்தினசயமென
மருதத்துதிசெய்கன்
பிரமங்கள் துதித்திடும்
பலத்தினில்கதித்திடும்-திரு

சாணங்கள்.

திருவாசமுந்திருக்
சீர்காழியிலுதித்துச்
ஒருமாதிடந்தூதுக்
உருவொரப்பிலரத்திரு
உரியமறைக்கு
உரகபதிக்கும்
ஒதுசந்திரகுரியர்
தீதிலாதபா

கோவைபாடினவர்க்கும்
சிறந்தசம்பந்தருக்கும்
குகந்துவிடுத்தவர்க்கும்
நாவுக்கரசருக்கும்
முயற்கலைகட்கும்
உவணபதிக்கும்
முனிவர்களுக்கும்
வலர்முதலனைவர்க்கும்-திரு

நந்தனாத்திவ்வியசரித்திரக்கீர்த்தனை

முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

சிதம்பரக்கும்மி.

வீரநாயகர் துதி.

சீர்மேவுதில் லையம்பலத்தில்-அன்பு
சோக்கும்மிதமிழ்பாட
கார்மேவுமேலேக்கோபுரவாசல்
கற்பகப்பிள்ளையார்க: பபமே

1

முக்குறுணிவீரநாயகர் தேரத்திரம்.
சர்க்கரைமோதகநதேங்காயுங்-கொண்டு
சந்திதிமுன்பாகத்தான்படைத்து
முக்குறுணிப்பிள்ளையாவேண்டி
முழங்கிக்கும்மியடியுங்கடி.

2

சுப்பிரமணியர் துதி.
கோலமயிலின்முதுகேறி-வந்து
கும்பமுனிக்குவருள்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணியன் பிஜரட்சாததைப்
பாடிக்கும்மியடியுங்கடி.

3

கன்காசேவிக்குக்கைகூப்பி-யாருங்
கையிலெடுக்துள்ளேபானம்பண்ணி
தங்காமற்சிவகாமிசந்திதி
சார்ந்துகும்மியடியுங்கடி.

4

கற்றிவர் துச்சியைப்பாருங்கடி - நல்ல
 சோதிமயக்கமபமோனபதடி
 தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றுநூங்கடிச்
 சபைந்தசபையைப்பாருங்கடி

23

பானிகள்கண்ணுஞ்சுக்கெப்போடு-உற்றுப்
 பார்த்தால்பத்தரைமாற்றுத்தங்கம்
 கோவைபாடியமரணிக்கவாசகா
 கோவிலைப்பாருங்கடி

24

அஞ்செழுத்தாலேமதினுமுண்டாம்-பா
 மாணந்தக்கும்பமுமங்குண்டாம்
 அஞ்செழுத்துப்படிக்கப்பாலேபிரம்
 மாணந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி

25

கோடியுதந்தவஞ்செய்தாலுமித்தக்
 கோயிலைப்பார்க்கமுடியாது
 ஆடியபாதத்தைக்கண்டாருக்கிணை
 யாரொன்றுசொல்லுவேவாம்பாருங்கடி

26

நெற்றியிலேதிருநீரணிந்துஎன்றும்
 விஷ்களமாகிசிற்சபையில்
 தித்திக்கவேசிவநாமத்தைப்பூசுக்குந்
 தீட்சதாக்கட்டத்தைப்பாருங்கடி

27

வெட்டவெளியிற்றிநாதிந் ஆயார்க்கும்
 வேதியர்தீபமுங்காட்டவா
 சட்டமுள்ளசிவசிதம்பரமென்று
 சாய்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி

28

தில்லைவளியைக்கண்டேண்டி - அங்கே
 தேகம்பரவசங்ஹாண்டேண்டி
 அல்லலறவாசலின் றேண்டிமிக்க
 ஆனந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி

29

ஆகாசலிங்கத்தைக்கண்டேண்டி - அங்கே
 யாவருமறியாமலின் றேண்டி
 ஏகாதமாகவிருந்தீதளையமன
 தேகந்துலைந்ததுபாருங்கடி

30

சித்தஞ்சிதம்பரமாச்சுதடிமுன்
 செய்தவினையெல்லாம்போச்சுதடி
 சுத்தப்பிரம்மயமர்ச்சுதடியதைச்
 சொல்லத்தெரியுமோபாருங்கடி

31

சாதிபேதங்களுற்றேண்டி-இந்தச்
சாஸ்திரமானதைவிட்டேண்டி
போதமயக்கந்தொலைத்தேண்டியின்று
புகுந்துகும்மியடியங்கடி

32

நாடுநதைப்பூரணபூசத்திலே-வக
நாயகன்றன்குருவாரத்திலே
ஆடியநாடகம்பாம்புபுலிகனக்
காமென்றுகும்மியடியங்கடி

33

சஞ்சிதகர்மங்கள்விட்டேண்டி-பல
சாகரத்தையொழித்திட்டேண்டி
குஞ்சிகபாதத்தைத்தொட்டேண்டிமனங்
கூர்ந்துகும்மியடியங்கடி

34

சொல்லும்பொருளையுமற்றாயே-முன்
துன்பமனைத்துமொழித்தாயே
அல்லும், கலையுமற்றாயேதில்லை
யானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி

35

விதியெழுத்தைக்கிழித்தாச்சு-முன்
விட்டகுறைவந்துதொட்டாச்சு
மதியமிர்தகுண்டாச்சுதென்று
வாழ்த்திக்கும்மியடியங்கடி

36

கோவிலுக்குள்ளேயேனகமுண்டு-அந்தக்
குறிப்பறிந்ததைச்சொல்லுவீரே
தேவரகசியம்பள்ளியறைவந்து
தெளிந்துக்கும்மியடியங்கடி

37

சண்டேஸ்வார்தம்மைப்பாருங்கடி-அந்தச்
சந்திக்கேகைகொட்டுங்கடி
மண்டலம்புகழுமழகர்வாசலில்
வாழிபாடுவோம்வாருங்கடி

38

வீட்டுக்கவலைகள்விட்டொழியார்-மெத்த
வீம்புகள்பேசியேவீணலைப்பார்
பாட்டைப்படித்தாலுஞ்சிதம்பரம்வந்த
பலனதல்லவேபாருங்கடி

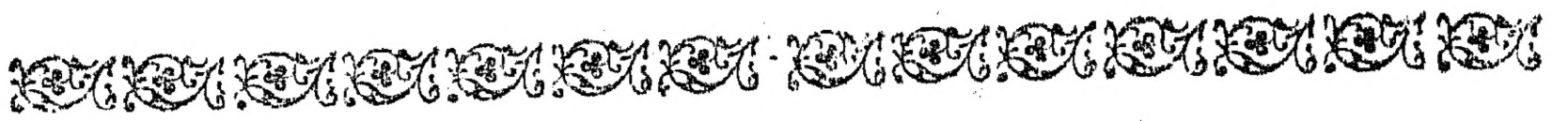
39

புத்திரபாக்குயமெத்தவுண்டாம்-பசும்
பெரன்னுதணிப்பூஷணமுமுண்டாம்
பத்தியுடன்கோபாலகிருஷ்ணன்
பணியக்கும்மியடியங்கடி

40

சிதம்பரக்கும்மி-முற்றிற்று.

உ-

சிவமயம்.

திருநாளைப்போவாடுன்னும்

நத்தனாதிவ்விபசரித்தாக் கோத்தனைகளின்

அகராதி.

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அடக்கியாள்	48	ஐயாவுன்னடைக்	74	சிதம்பரம்போ	21
அஷ்டமாசித்தி	28	ஐயமெத்தக்கடி	87	சித்தயிரங்கிற்	134
அடித்ததுபோது	73	ஐயாதெய்வமே	75	சிவலோகநாதனை	17
அபலவாண	103	ஒருந்நூல்	20	சின்னசாகிய	86
அபலவாண	126	கட்டைகடைத்	108	சுவாமிதெரிசன	34
அராகராவென	31	கண்டேன்கவி	126	செய்யுமுபாயம்	75
அரகராசங்கா	96	கனவினில்கண்	77	ஜெபஜெகதீசர்	11
அறிந்தறியாமலே	104	கனவோகினை	108	சித்திசொல்லவந்	47
அமங்கல்வேதி	105	கனகசபாயதி	107	சிசரிமுற்றுஞ்சிவ	51
ஆடியபாதா	103	கிட்டகெருங்கி	125	சொற்பனங்	118
ஆடியபாதத்தை	43	குஞ்சிதபாதத்	130	சூயந்நானோர்	13
ஆடுஞ்சிதம்பா	9	குற்றமெத்தனை	82	தள்ளுவாரோ	114
ஆன்டைக்கடு	32	கெண்டாமணி	93	தாதாதீ ஆடிய	13
ஆதனூரிவொரு	97	கொண்டானடி	100	தாசெய்தெய்	130
ஆருக்குப்பொன்	86	கொள்ளடக்கனா	91	திருநாளைப்	122
ஆனந்தக்கா	131	கோபுதெரிசன	92	திருநாளைப்போ	13
இதுநல்ல	114	சங்கரனைத்துதி	142	தில்லைவலஞ்	113
இதுவேதில்	95	சங்கிதிவாலா	117	தில்லைத்தில்	94
இதுதானோதில்	94	சபாதரிசனங்	16	தில்லைச்சிதம்ப	41
இந்தச்சடலம்வந்	107	சற்றேறவிலகியிரு	20	தில்லைவெளி	44
இந்தசென்மம்	112	சாதிபில்தாழ்ந்	125	தில்லைத்தலமெ	45
இரக்கம்வராம	13	சாதிபிலுயர்ந்	25	தில்லையாம்பலக்க	49
இலவுகாந்தி	73	சிங்காரமான	18	தில்லைச்சிதம்பா	56
இயர்சிங்கார	18	சிதம்பரமேகினை	55	தில்லைத்தலத்தை	49
இன்னம்வாக்	113	சிதம்பரம்வந்து	96	தெரிசனஞ்செய்	21
உத்தாரந்தாரு	50	சிதம்பரத்தரி	86	தெரிசனம்சுண	19
எந்நேரமுமந்	90	சிதம்பரம்போய்	88	தெரிசிக்கலைணு	57
எப்படிக்கெட்	115	சிதம்பரம்போகா	40	தெகவந்தவாறு	18
எப்போவருவா	110	சிதம்பரத்தரிசன	58	தொண்டரைக்	122
எலிலொருமவாரு	24	சிதம்பரப்போ	59	கட்டநடவுவினை	59
எனக்குமிங்கி	126	சிதம்பரத்தரிசனம்	25	நத்தன்சரித்திரம்	12

பெயர்.	பக்கம்.	கடுக்காய	பெயர்.	பக்கம்.
நந்தன்சிதம்பரம்	சூய	அரகாசிவசிவ	சூய வழனமங்கிணை	14
நந்தனானந்தபரி	அக	குதித்தார்	உக பாப்பார்ஜா	33
நந்தனாரும்வந்	சஅ	வீரன்	நள பெரியோரிருக்கு	109
நந்தாஒருசேதி	உ	பெரியகடுக்கா	சேணிச்சாரு	23
நந்தாவுனக்கிந்த	எஅ	திருநாளைப்போ	39 களை யெடமல்	71
நந்தாவுன்கினவி	அந	கெண்டகம்	செந்தாமனாமலர்	15
நமக்கினிநமபய	சஉ	கத்திப்புவிபோ	40 வாருங்கள்	29
நந்தாக் கருவு	அஎ	சுலோகம்	சேடித்தேடித்	172
நாம்என்னசெய்	நள	மெள்ளப்பேசி	15 ஆசைநேசாரகுந்	91
நாளைப்போகாம	உச	தேவாரங்கள்	132 திருவளர்தருமா	
நீசனாய்ப்பிறந்தா	நா	தரு அகராதி	திருநாளைப்போ	16
பத்திசெய்குவி	நஅ	அடடாநந்தா	66 ஆகமத்தியாந்தனுக்	8
பத்திகள்செய்தா	சக	அதிசயமொன்	120 சாமேவுந்தில்	137
பத்திபுண்ணி	நுந	அய்யாசொல்லு	85 ஆனந்தக்களிப்பு	
பறையாநீசிதம்பர	நுக	அரகாதிரிபு	109 காணாக்கண்ணை	98
பாடுவாய்மன	நுந	ஆனந்தக்கூத்	62 காணாமலிருக்	25
பார்த்துப்பிழை	சக	இனிஉன்குற்ற	70 நந்தாநீசிவபத்த	84
பித்தந்தெளிய	சூய	உன்னதுமகிமை	24 இருச்சொல்லு	9
பித்தனாய்ப்போன	சூய	ஏதுக்கென்மீது	62 நந்தனாசிவவே	8
புண்ணாகியவந்த	சந	சனாரதாசாரண	6 நந்தனாசிவசிவ	54
பெரியகிழவன்வ	நசு	கொண்டானடி	1 நந்தனாதிவலைய	26
பெரியோசினம்	எந	சிந்தனைசெய்து	45 நந்தனாதிவ	56
போதும்போது	நஉ	சடாசுபொன்	21 அகவல்	
மற்றதெல்லாம்	உக	திருட்டுத்தனமாத்	71 புலையர்எல்லைப்பி	38
மாங்குயில்கூவுது	கஉ	நந்தனாஉன்ற	81 பாக்கியமீ	29
மாடுதின்னும்புலை	சஅ	பத்தியாகஆ	63 ஏசல்	
மார்கழிமாதத்திரு	சுஎ	யாக்காற்பவமா	129 புலையாபார்பபா	29
மார்கழிமாதத்தி	சுநு	நொண்டிச்சிந்து	புலையர்ஆண்டிம	30
மீசைநனாத்து	நுந	ஐயேஒருசேதி	46 சலித்துறை	
வருகலாமோவா	நசு	பழனமருங்குணயு	6 அண்டமான	114
வருவாரோஅரு	நப	அடடாயிதென்	117 மாவளர்தி	76
வருவார்வருவார்	நசு	அவர்காரு	15 துக்கடா	
வருவாரோவரந்	நமக	இதுதானே	105 அரஅர	56
வழிமறைந்தி	உக	இவாவெகு	45 சட்டமா	21
வாராமலிருப்பா	110	களவினிலுருவா	132 நத்திரா	20
வாரிருக்குதே	16	கீழேபுரண்டழு	111 மாளாப்பிறவி	22
வானோர்புழத்தில்	97	கெண்டாமணி	93 சவாயி	
விருதாச்சென்ம	116	சிவன்வேடிக்க	சும்வந்து	18
வேதம்படித்தது	99	செய்யுற்பணிவி	19 சிவலோ	19
வேதியாஏழை	38	நாளைப்போவே	32	

விருத்தங்கள் அகராதி.

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அடிமுடிபொன்	75	காலனுடல்	29	தில்லைவாழந்த	கருநு
அடியவர்கள்	86	காலமேவந்தானி	48	காளைப் பீடபாடிவ	93
அந்தணர்கள்	135	கைகெதர்	122	நாற்பதுவேலி	61
அய்யமோவாரும்	78	கொள்ளையெனும்	41	நின்றவாங்	107
அல்லெனுங்குழ	67	கங்கரன்ற	8	பகாந்துலகு	19
அலப்பொழுது	87	சாதியின் முனா	43	படிபுழத்தில்லை	நிய
அறிவுமிகு	74	சாந்துலம்	49	பண்ணையாவையு	அ0
இந்தகமைமரசு	23	சாதிபதமுங்	12	பித்தமது	கூ0
இத்தனைநாட்	36	சாத்திரக்குபடை	86	புக்திசொல்லி	நாள
இப்பரிசாயிருக்	99	சிலையணிந்திடம்	68	பொய்ச்சடல்	கூசு
இப்பரிசாயிருக்	கூசு	சீச தீம	129	மறைக்கிழவ	நாஉக
இப்பிறவிபோய்	116	சீரோறுமிசை	20	மறையவர்கண்	நாஉஎ
இரவுபகல்	49	செல்கின்றபொ	106	மனங்கண்ட	நுக
இவ்வண்ணமிர	115	சீசரிவந்தார்	22	மாசடம்பு	கருநு
இன்னந்தரு	117	கம்பெருமா	121	வக்கணைக்கார	உக
ஊரில்விடுபடை	15	தலம்பெறு	32	வணக்கமாய்ச்	கூரு
ஐயரேயம்பலவ	125	காரில்லாத	75	வாருட்ட	க0ரு
ஒதியடிவீரா	52	திட்டமுடனடி	124	வானம்விய	அஅ
ஒங்காரமென்	44	திருமறையோ	8	மானிருந்த	எஉ
கடுவருந்தியு	79	திருப்புனகர்ச்	45	வேதமோடறஞ்	அஎ
கதிரொருமுக	59	திருவுடைமதில்	13	வேதியரிப்ப	எசு
காணியைத்தெய்	44	தில்லையிப்போ	41	பேதியோ	நுக
கற்படுங்கண்	82	தில்லையைக்	95		

—()—

